

Uns nius d'ocells aturen el
reompliment de l'antiga
llera del riu Llobregat

El Prat Nord

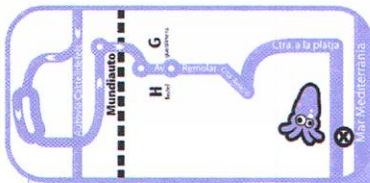
ON LA CIUTAT ES JUGA EL SEU FUTUR

El projecte de l'Ajuntament genera polèmica

L'escorxador municipal ha estat enderrocat
per construir el Centre Cultural de la Plaça Catalunya

**chiringuito
calamar**
www.chiringuitocalamar.com

**platja del
prat
és única!**

Playa del Prat junto a club Marítimo abierto todos los días, mañana, tarde y noche

Bar Restaurante la
STELLANA desde 1968
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO
DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

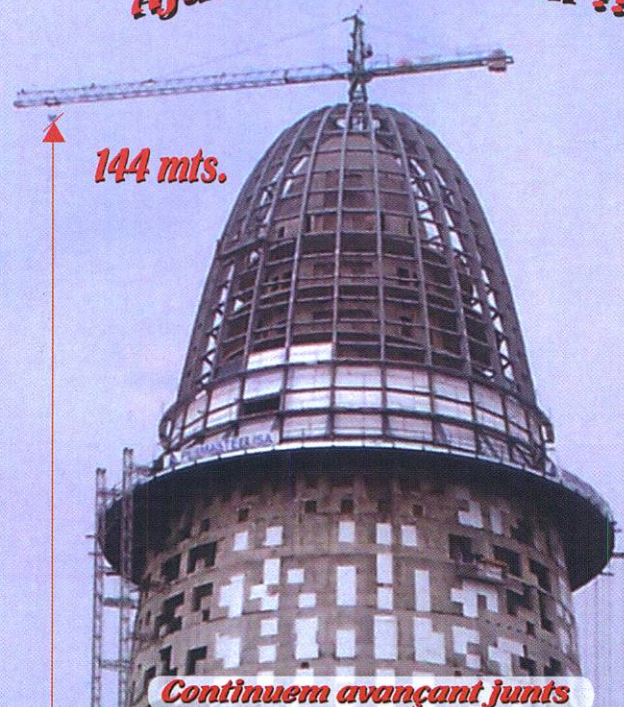
BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys 1985-2000
Ajudem a fer...
País!!!
Pollet!!!
ALOUPEL
GRUPRAT, S.A.
C/ DE LAS MORERAS Nº 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
TEL: 93.370.901 FAX: 93.370.901

Anys. 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

**Anys 2004 ...
Amb la Indústria !!**

**El futur es aquest.
(Ploma Abatida)**

1ra en
Catalunya
y España

**El motor de
l' Economia**

Recomendada por la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A. C/MORERAS Nº 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT
TEL: 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Models de ciutat

El debat sobre el futur del Prat Nord continua, tot i que oficialment encara no hi ha més que esborranys virtuals del que podria ser el model d'ampliació d'aquest gran sector a l'altre costat de les vies del ferrocarril. La visió més propera ens situa en principi sobre els terrenys de l'antiga fàbrica de la Seda i sobre els de la paperera. Sembla, però, que el projecte de superació de la C-31 ens obrirà la porta cap a uns terrenys d'unes 200 hectàrees, més de la meitat del que ocupa el casc urbà actual.

Plantejar aquestes 200 hectàrees en clau de necessitat d'expansió demogràfica és potser excessiu. La població del Prat es troba estancada des de fa anys en els 65.000 habitants. Del cantó contrari, s'ha de saber veure que molta gent marxa del Prat perquè els preus de la vivenda cada cop se semblen més als de Barcelona. En tot cas, cal buscar un terme mig. Es necessita sol per a vivenda a un preu assequible, però pensar que serien molts més, com es menciona als avantprojectes del Prat Nord, és potser anar massa lluny. Si el nombre d'habitants arribés a créixer en prop d'una quarta part respecte de l'actual, la xarxa de serveis, comunicacions i transports que s'hauria d'articular al voltant d'aquest creixement seria monumental. Els pisos es construeixen més ràpid que les carreteres i les línies de ferrocarril i metro. Es corre el risc, per tant, de trobar-nos milers d'habitants tancats en un Bellvitge modern, molt ben comunicats amb Barcelona, però amb gens de connexió amb el nucli urbà actual de la ciutat.

L'ajuntament segueix defensant la destinació de la meitat dels terrenys de l'expansió per a vivenda de protecció oficial. Insistim: és necessari fer vivenda a preu assequible. Però també és necessari fugir del model estètic i urbanístic de Bellvitge, que és el que se'ns ve al cap. Tampoc podem tenir pretensions de transformar l'eixample nord en una zona residencial de vivendes unifamiliars. Ni Sant Cugat, ni Bellvitge. Actualment, aquest debat és objecte de discussió als plens municipals, entre les formacions polítiques de CiU i ICV. El debat sobre el model de ciutat adient per al Prat Nord hauria d'haver sortit fa molt de temps de la casa consistorial. Les sessions informatives plantejades en clau de gran reunió de veïns no són un mal començament, però s'hi veu massa endogàmia urbanística. Tot sembla ja decidit pels arquitectes municipals; sembla com si l'ajuntament es limités només a transmetre el que ja ha decidit de portes cap endins. Tenim a la nostra ciutat urbanistes internacionals com en Joan Busquets, per citar-ne un exemple, que en el seu moment participà d'una proposta per al Centre Direccional del Prat. Tenim arquitectes de totes les tendències. L'ajuntament els hauria d'anar incorporant als debats, hauria d'organitzar conferències on els ciutadans poguessin sentir altres veus i veure altres concepcions possibles de ciutat, s'haurien de confrontar en públic les opinions dels arquitectes municipals i les d'altres de privats. Tot plegat ens faria veritablement més partícips de l'expansió de la nostra ciutat i ens ajudaria a tenir una opinió veritablement formada del que ha de ser el nou Prat.

Delta

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalías

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalías

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Javier Martínez, Mariano Martínez, Laura Ramos, Agustín Morales, Óscar Solsona • Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà
Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós
Maquetació: Mariano Martínez

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Imprenta Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 Detectat al Prat un possible cas de mobing immobiliari

L'ENTREVISTA

9 Rocío Quesada, professora de balls llatins

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

19 Els dics submergits, la millor opció al problema de la sorra

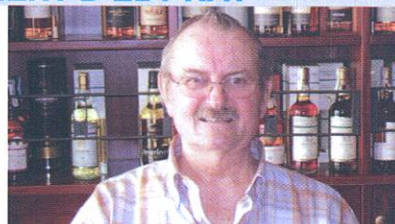
L'URBANISME

24 Prat Nord: on el Prat es juga el seu futur

LA GENT D'EL PRAT

27 Josep Ma. Tarrida, un taverner a les files del CB Prat

LA CULTURA

33 Vicente Macià guanya el segon premi del XIXè Certamen de Cantautors de Viladecans

ELS ESPORTS

40 Sandra Gómez obté quatre medalles als Campionats d'Espanya celebrats al Prat

C. Penedès 117 (Cantonada
Av. Verge de Montserrat)
08820 • EL PRAT

*Clínica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

CAMPANYA ESCOLAR SERVEI SECRETARIA

FES LA TEVA RESERVA!

TEXT 12%
i a més a més **10%**
en TOT el material
recomanat per l'escola

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

PELETERÍA M Y B PIEL NACIONAL Y DE IMPORTACIÓN

Nos hemos trasladado a C. Castilla, 25
Telf. 93 370 79 57

También
tenemos
servicio de
prendas a
medida y
arreglos

ASSESSORIA CARNIAGO, S.L.

Des de 1987

ASSESSORAMENT INTEGRAL

Administratiu
Fiscal
Laboral
Contable
Jurídic

ASSEGURANCES
GENERALS
Automòbils
Motocicletes
Llar
Comerç
Salut

Carretera de la Marina 71 baixos
Tel. 93 370 62 68 Fax. 93 370 77 11

'Mobbing' contra els sentiments

La propietària d'un conjunt de cases vol fer fora a l'única habitant que hi queda, de 93 anys

JAVIER MARTÍNEZ / Josefa Roig és l'única habitant que ha sobreviscut del conjunt de cases que van dels números 39 al 47 del carrer Enric Borràs. Els propietaris de les altres no han tingut l'afortunada longevitat d'ella i del seu marit, Manel Colomer, que va morir l'any passat amb 98 anys. Els altres veïns, els dels números 37 i 39, no compten oficialment: són okupes. La Josefa té a sobre la mala sort que la casa cau just al mig del conjunt. Es miri com es miri, a Maria Busquets, la propietària de tota la finca, li feia nosa la presència d'uns llogaters que només pagaven 32 euros mensuals de renda.

Tràmits per declarar-la en ruïna

Busquets va iniciar a la primavera de 2005 els tràmits per tal que la finca sencera fos declarada en estat de ruïna. Poc després, a finals d'abril, ja tenia a les mans un informe tècnic signat pels arquitectes Joan Coman-

"El meu pare s'hauria conformat amb una casa vella de planta baixa a canvi"

ges i Climent Marín. Tot i que afirmaven textualment que la vivenda de la Josefa "no presenta perill que impedeixi la permanència" fins que es fessin les actuacions oportunes, la conclusió del seu informe va ser clara: les humitats, les esquerdes del cel ras "i la manca de desguàs de les aigües residuals que van a parar a un pou negre no permeten complir amb els requeriments actuals d'habitabilitat".

Els arquitectes van calcular en 349.000 euros el cost de reparar tots els desperfectes del conjunt, i en 685.000 el cost de fer una edificació de nova planta amb característiques similars. El fet que el cost de reparació sigui superior a la meitat del cost d'una finca nova facilitava enormement la declaració de "ruïna tècnica". De fet, només dos mesos després, la regidoria d'Urbanisme va notificar a Manel Colomer, marit de la Josefa, que l'expedient de ruïna tècnica

Josefa Roig, de 93 anys, vol acabar la seva vida a la casa del carrer Enric Borràs on ha viscut de lloguer durant 70 anys. La propietària, Maria Busquets, sembla tenir pressa per fer-la fora i treure-li rendibilitat al conjunt total de sis cases del qual forma part la de la Josefa. Hi hagi o no compromís verbal entre la propietària i algun promotor privat, el cert és que l'ajuntament ja ha aprovat la declaració d'estat de ruïna de tot el conjunt.

La Josefa i un grup d'okupes són els únics habitants d'aquest conjunt de sis cases.

s'iniciava i que tenia 15 dies per fer reclamacions.

En oposició a aquest informe, l'arquitecta Esperanza López, a qui la família de la llogatera va recórrer, va haver de demanar una ampliació d'aquest termini per tal de fer el seu estudi. La conclusió principal de l'informe de l'arquitecta és que la vivenda només presenta defectes producte "del pas

del temps i de la manca de manteniment". López xifra el cost de reparació de la vivenda en 20.400 i en 80.000 el cost de construcció d'una de similar. L'arquitecta argumenta que el cost de reparació és inferior a la meitat del valor de l'habitatge, per la qual cosa no es donarien els requisits per declarar-la en ruïna. Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme, opina que la valoració de Comanges i Marín, feta sobre el conjunt -la de l'arquitecta es va centrar només en la vivenda de la llogatera-, és més adient, "perquè encara hi pot haver-hi més risc si s'enderroquen només les vivendes en ruïna i es deixa en peu una sola".

Beatriz Baldó, advocada de la llogatera, argumenta en els seus escrits de rèplica a l'ajuntament que la propietària ha anat desallotjant les cases adosades a la de la Josefa, "propiciant una situació d'abandonament que inclou l'abocament de runes als patis interiors, que són comuns a la resta de vivendes". Baldó considera que s'ha actuat amb poca humanitat i amb total manca de preocupació per part de l'Administració local. Fins i tot

Inquilins poc rendibles

JAVIER MARTÍNEZ / La manca absoluta de manteniment de finques velles per part dels propietaris acostuma a ser la part més tova d'una pràctica que fa un parell d'anys va tenir certa repercussió mediàtica: el mobbing (assetjament) immobiliari. Aquest fenomen consisteix en una sèrie de pressions -normalment abusant de la legalitat o recorrent a l'engany- que els propietaris exerceixen per tal que els llogaters marxïn dels seus pisos. Les víctimes d'aquest fenomen acostumen a ser persones grans que paguen lloguers molt baixos, donat que els seus contractes són indefinits i es van signar fa dècades. El perfil d'inquilí, com es veu, és poc rendible per al propietari, que prefereix en molts casos enderrocar la finca i vendre-la a un promotor per tal que construeixi un bloc de pisos completament nou, amb el volum de negoci que se'n.

Les cases del carrer Enric Borràs són un àpat ben llaminer per a qualsevol promotor. El conjunt, que data de l'any 1927, fa 1.683 metres quadrats edificables i es troba en ple casc antic. Tot un pastís. ■

Continua a la pàgina 7 ▶

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

TEAM MATCH

Pedro

ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

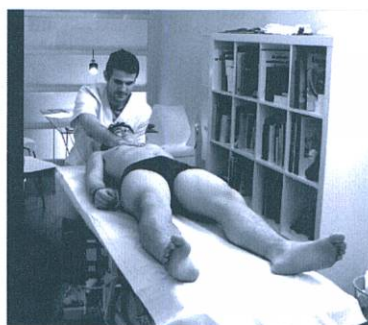
GABINET D'OSTEOPATIA El Prat

Sergio Lucas Salas

Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia

Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

La medicina osteopàtica es un sistema de salut basat en la relació entre la estructura anatòmica i su funció. El osteópata con suaves manipulacions manuals consigue armonizar ésta relación y tratar con éxito tanto problemas del aparato locomotor como disfunciones viscerales!

osteopatiaelprat@hotmail.com

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoría Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra. es

flors company

Madoz, 4 tel. 933790270
El Prat de Llobregat

denuncia que un cop li van tallar la llum a la Josefa. Una carta de Fecsa-Endesa explica que el tall es va dur a terme "seguint indicacions del propietari".

El darrer episodi gairebé acaba amb la salut de la Josefa. El passat 6 d'abril els paletes es van presentar a la finca i van enderrocar els sostres de dues de les cases deshabitades. Segons comenta l'advocada, "es pensava que li venien a tirar la casa i li va agafar un atac de nervis. Va haver de ser atesa fins i tot pel metge", explica mentre mostra l'informe d'atenció mèdica.

Aquest enderroc la va agafar per sorpresa. Tot i que la Junta de Govern Local havia pres el 30 de gener la decisió d'enderrocar la finca, l'advocada assegura mai va rebre notificació d'aquesta decisió. Urbanisme va comunicar només dos dies abans de la visita dels paletes que havia estat impossible contactar amb els llogaters. Per bé que l'advocada havia demanat rebre personalment les noti-

Aspecte de l'interior de la vivenda de la Josefa Roig

ficacions, el regidor d'Urbanisme considera que el procés de notificació va ser correcte i va seguir estrictament la normativa. "Aquests temes s'acostumen als jutjats i hem d'agafar-nos molt estretament al que diu la normativa en quant a notificacions", afirma el regidor.

Argument difícil

La llogatera ho te difícil per argumentar que no te lloc on anar. Al registre consta com a propietària d'una finca del carrer Barcelona, on actualment hi viu la Fina, la seva filla. La Fina diu que estan molestos per la forma com s'ha dut a terme el procés. "De cop i volta, sense comentar-nos res abans, un dia van citar la meva mare a l'ajuntament i allà estava la propietària, els arquitectes, el regidor... Tot per la via oficial, quan tres dies abans la propietària li havia vingut a regalar a la meva mare una caixa de préssecs. S'ha de tenir molta cara per fer això".

La Fina explica que el seu pare només va demanar que li donessin una casa "tot i que fos vella" que fos de planta baixa, "perquè llavors ell ja havia de caminar amb croses. Són gent molt gran, i si els fiques en un pis després de 70 anys amb el seu pati i les seves flors, els hi treus la vida". ■

El passatge Urgell cedirà el seu ús al consistori

DELTA / L'Ajuntament d'El Prat vol rehabilitar tres passatges de la zona entre el carrer Urgell i l'Avinguda Apel·les Mestres, on fins ara no s'ha pogut actuar, ja que són de titularitat i ús privat. En els últims mesos s'han mantingut converses amb els veïns de l'entorn, propietaris de les cases que circumden aquests carrerons, per tal d'instar-los a prendre una decisió sobre el futur dels espais. Així, Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme, i Quim Bartolomé, regidor de Manteniment i Serveis, van reunir-se a l'Escola del Parc amb els veïns. "És una tema que ja es va tractar a l'anterior legislatura- ha explicat Alegre-, quan es va decidir que s'havien de tancar o que els veïns podien cedir a l'ajuntament l'ús o la seva propietat per tractar-los com un carrer més". Alegre va explicar a aquesta publicació que el consistori preferiria "poder disposar del seu ús, més que la propietat", i d'aquesta forma els passatges podrien ser asfaltats, netejats i il·luminats com qualsevol espai més de la ciutat.

"Un espai públic més d'El Prat"

Al tancament d'aquesta edició el passatge Urgell ha estat el primer dels tres carrerons l'ús del qual s'ha donat a l'ajuntament. Tots els veïns dels edificis que el circumden han signat un document en què mostren el seu acord a la cessió de l'ús. D'aquesta manera,

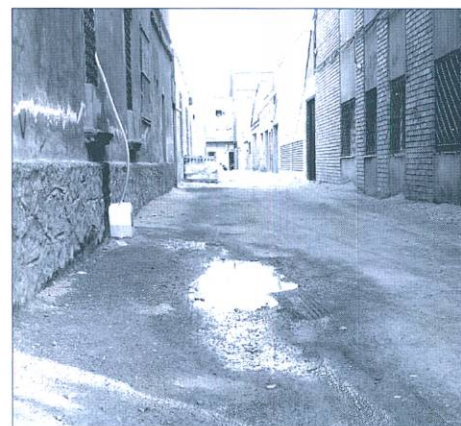
assegura Alegre, el passatge serà tractat "com un espai públic més d'El Prat".

Aquests passatges eren propietat privada de les finques, que tenien als carrerons la seva part del darrera, i fa dècades servien per entrar els carros i les eines del camp, ja que a la zona vivien molts camperols i propietaris de terres.

L'any 1998, els veïns de la zona van impulsar un projecte per tal de rehabilitat pel seu compte els carrerons, però no podien assumir els preus dels pressupostos que tenien. Així, la reforma va quedar aturada.

Un barri de contrastos

J. MARTÍNEZ / El sector de la Noguera presenta escenes d'un fort contrast. Fins i tot semblen fotografies preses en èpoques diferents. D'una banda, les operadores estan fent arribar la fibra òptica, motiu pel qual el carrer Penedés està obert en el seu tram central (foto esquerra). D'una altra, els cables de l'electricitat segueixen presentant un estat lamentable, amb instal·lacions i peces pròpies de l'època franquista. A la fotografia dreta, observem un punt de connexió de cables de la llum que es troba a poc més de mig metre del balcó d'una vivenda.

Passatge del Penedés: una pluja moderada és suficients per tal que els carrerons restin inundats. Els aigüerols es formen amb molta facilitat.

En la reunió que es va mantenir a l'Escola del Parc, alguns van manifestar que rehabilitar la zona era, d'alguna manera, convidar als vianants a caminar pels passatges, conduir motos i fer soroll. Altres, però, consideraven que, si es mantenia l'actual situació, els passatges podien convertir-se en un abocador incontrolat d'ampolles trencades i brutícia.

Així, l'ajuntament va instar els veïns a prendre una decisió i mostrar la seva conformitat amb la cessió de l'ús al municipi mitjançant algun document vinculant. Una veïna de la zona s'ha ocupat de recollir signatures entre els edificis que voregen el passatge Urgell, i d'aquesta forma serà asfaltat i rehabilitat. ■

POTA SUD
POTA SUD

MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañileria en general
- Substitució de bajantes
- Substitució de claraboyas
- Construcció de cubiertas
- Tractaments antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pintures exteriors e interiors
- Cases unifamiliars
- Carpinteria de fusta

- Rehabilitacions de façades
- Consolidació de obra vista
- Vestíbuls de escalera
- Aseos i banys
- Reformes de cocines
- Electricitat i fontaneria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos teixos

C. Jaume Casanovas, 3 (Oficina) • Psge. de la Autovia, 10 (Magatzem) • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòbil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

P CRISTALERÍA **PEDRO** METALISTERÍA

Cerramientos de aluminio en general ▶ mallorquinas ▶ rejas
▶ ballestas mamparas de baño ▶ vidrieras de aluminio y emplomadas
▶ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANERIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38

08820 El Prat de Llobregat

Rocío Quesada, profesora de bailes latinos

“Los cursos de salsa ya tenían lista de espera antes de emitirse el ‘Mira quién baila’”

JAVIER MARTÍNEZ / Seducida hace nueve años por el ambiente cubano de una sala barcelonesa, Rocío Quesada se entregó al baile latino siguiendo los consejos de Víctor, su primer profesor. Nacida en El Prat hace 34 años, esta licenciada en Empresariales es gestora de día y puro carácter latino por la tarde-noche. Decenas de alumnos de todas las edades han pasado por sus manos en los centros cívicos y han dejado que les guíe sus pies a ritmo de salsa, merengue y bachata.

—¿Cuál es el principal atractivo del baile latino?

—El ritmo. Son bailes con mucha energía y muy libres. El baile de salón es más rígido, pero la salsa te permite inventar, partiendo siempre de unas técnicas y unas normas básicas de coordinación.

—¿Por qué la sedujo a usted la salsa?

—Porque me entusiasmó el hecho de sentir cómo retrocedía en el tiempo. El ambiente de la música latina me recordaba las épocas en que bailaban mis padres, en que las chicas esperaban a que los chicos las sacaran a bailar...

—¿Es como un cortejo a la antigua usanza pero aplicado al baile?

—No sé si tanto como cortejo, pero está claro que el baile es una forma de acercarse a una chica en una discoteca. Además, las chicas tenemos el privilegio de que nos saquen a bailar, y eso que cuando yo empecé no bailaba salsa tanta gente como ahora.

—De todas formas, entre los alumnos de sus clases, predomina la presencia femenina. ¿Por qué no se arrancan los hombres?

—Quizá para el chico es más difícil. Tiene que aprender a bailar y a dirigir a la vez a su compañera. Pero, cuando les das unas pautas, pierden el sentido del ridículo. Estoy harta de oírles decir cosas como “es que yo soy arrítmico”.

—Yo tengo mucho sentido del ritmo, pero me cuesta transmitirlo a las manos y los pies. ¿Con cuánto tiempo de clases podría ir a lucirme en una pista de salsa?

—Con tres meses uno ya se defiende. Lo que pasa es que si se va a un ambiente donde hay muchos bailarines, para seguir su ritmo se necesitan unos seis meses. De todas formas, nosotros intentamos impulsar un ambiente más popular y llevar a los alumnos a “salsotecas” donde hay taxi-boys y taxi-girls, que son profesionales que te sacan a bailar y te guían. Con ellos se pierde toda timidez.

Rocío Quesada hace bailar a muchos pratenses a ritmo de salsa, merengue y bachata

—¿La afición por las clases de salsa tiene algo que ver con el reciente éxito del programa de televisión “Mira quién baila”?

—No creo que tenga relación directa, porque ya teníamos lista de espera para apuntarse a las clases antes de que existiera el programa. El Prat baila desde hace muchos años. Quizá ha sido el programa el que ha respondido a un interés cada vez mayor de la gente de todas partes por las clases de baile.

—Desde luego, el caso de Pedro Reyes es un ejemplo para superar la timidez y para demostrar que todo el mundo puede aprender...

—Ya lo creo. Yo he tenido muchos “Pedro Reyes” entre mis alumnos y todos acaban progresando.

—El Prat parece un buen escenario para aprender bailes latinos. ¿Y para disfrutarlos en locales?

—Ahí la cosa está peor. El punto de reunión sigue siendo Barcelona o Castelldefels. Es un problema estar tan cerca de ellas, porque son ciudades donde la gente sale con más facilidad a pasear, cenar y luego bailar. Aparte, el baile siempre tiene un punto exhibicionista. Cuando se celebran congresos de salsa en Barcelo-

na, vienen figuras del baile que luego salen por las salas de fiesta de la ciudad. Eso hace difícil descentralizar el baile y quitarle el monopolio de las salas a Barcelona.

—Aparte de apasionarle el baile, tiene estudios empresariales y de marketing. No me diga que no ha pensado alguna vez en montar una academia...

—Sí, lo he pensado, pero es un proyecto que requiere una gran planificación y que conlleva muchos gastos. Enseñando en un centro cívico no tienes que preocuparte del mantenimiento del local, y eso hace que las cuotas sean asequibles. Montar una academia sería algo muy diferente.

—La playa de El Prat se estrena este verano como punto de reunión salsero. ¿De qué se puede disfrutar ahí?

—Cada jueves noche haremos fiestas salseras en el Sugar. No se organizarán como clases, ni tampoco será un ambiente sólo para bailar. La idea es que los aficionados, los alumnos de los cursos y la gente en general se desinhiba y disfrute con los ritmos latinos y al mismo tiempo se pueda estar tomando algo en las mesas, algo muy similar al ambiente de las discotecas latinas. Ojo, porque no es lo mismo bailar en la playa, al aire libre, que en un salón del centro cívico donde no te ve nadie. Así que la gente que haya participado en los cursos tiene que venir predispuesta a perder la vergüenza y a bailar.

—Al alumno se le pide entre otras cosas que pierda la vergüenza. ¿Qué cualidades se le deben exigir a un profesor de baile?

—El profesor debe tener carisma y psicología. Debes saber captar el carácter de la gente para corregir a los tímidos sin que se molesten o se avergüencen, o para hacer que entre las parejas que acuden a clase no haya reproches del que lo hace mejor sobre aquel al que le cuesta más. Yo suelo corregir en tono de broma y hablo de forma general con expresiones del tipo “he visto muchas manos sueltas por ahí...”

—¿No le resulta extraño encontrarse en sus clases a gente conocida, amigos o incluso clientes?

—A veces es una sensación curiosa. Tengo relación con abogados y otros profesionales en un tono formal y luego a alguno me lo he encontrado de alumno. Es que es tanta la demanda, que te encuentras de todo, hasta gente del ayuntamiento, algún que otro concejal...

—Vaya. Así que tenemos buenos bailarines gobernándonos y no lo sabemos...

—(Risas) Los tenemos, pero no puedo dar nombres... ■

Fruites i Verdures FONT DE SALUT

*La millor qualitat
al
millor preu!!*

II INMILLORABLE SERVEI II

¡Pasió per la fruita!

Fruites, verdures i fruits secs
Productes variis

Estem al seu servei a: C/ Ferrran puig 67
Avda Montserrat 212
Avda Montserrat 48

Reparto a colectividades; y mayoristas.
93-262 63 54- pedidos @servifruit.com

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

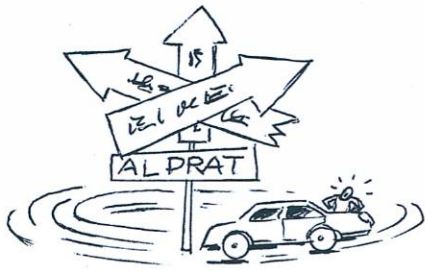
Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

L'agudesa d'un dels nostres lectors el va portar a fixar-se el mes passat en els indicadors d'entrada/sortida del Prat que hi ha a al darrera de la fàbrica Damm. Té raó. Si seguiu els indicadors i voleu anar cap a Barcelona, probablement acabareu a la carretera de la Marina. Ha passat un mes i ningú s'ha preocupat de treure'ls o de canviar-los.

Atenció a la cruïlla, també prop de la Damm, que vam denunciar també en aquestes pàgines pel caràcter perillós de la seva senyalització ambigua. Segurament, els responsables de seguretat viària esperen que les línies grogues pintades durant l'execució de les obres s'esborrin amb el pas del temps...

Los instaladores de aire acondicionado se van a forrar con Aena, que tiene previsto mejorar la ventilación de las instalaciones. Resulta que en las terminales de facturación el calor es tan insoportable que hay que echar mano del ventilador. Las compañías KLM y Air France han comprado algunos de estos aparatos para sus empleados. Iberia, ni eso. Es preocupante. Nos empezamos a creer lo de que su presencia en El Prat es poco rentable. Esperemos que cuando aparezca Catair, su compañía de bajo coste, los peces gordos de Iberia tengan al menos para comprar abanicos.

Este año, los chiringuitos de la playa no han tenido que hacer hogueras para tener luz

de puro milagro. El mismo día de la verbera de San Juan, el más próximo al club náutico aún no tenía suministro eléctrico. Se lo debieron de dar de aquella manera, porque durante la noche, en plena celebración, sufrieron un corte de luz. Como compensación, nos dicen que el ayuntamiento les ha dejado abrir más tiempo... ¡durante el mes de noviembre! Desde luego, es una época propicia para disfrutar de los chiringuitos de playa. Veremos si en octubre por la playa queda alguien más que no sea nuestro querido pajarillo, el corriol camanegra. El que no se conforma, es porque no quiere...

Parlant de viatges, aquest any ha tocat un altre cop agermanar-se amb Gibara, a Cuba. Una nodrida representació del nostres polítics municipals es va afanyar a apuntar-s'hi. Siguis del signe que siguis, Cuba tira molt, però la despesa de l'ajuntament en aquests actes de representació potser podria ser més discreta.

I és que està clar que Cuba pot ser un referent cultural en moltes coses. Però és un referent polític nefast del qual no es parla mai, per molt acte bonic d'agermanament que fem cada any. La misèria en que viu la gent (15 dòlars mensuals de sou mitjà) sota un sistema totalitari surt poc a a la llum cada cop que celebrem aquests feliços ager-

manaments. Per molt que alguns sectors de l'esquerra verda encara no ho vulguin veure, certs tipus de revolució estan molt desfats.

Fa poc ens hem assabentat que a principis del mes de juliol, el Club Bàsquet Prat va decidir tancar la secció de fòrums de la seva pàgina web. El motiu, alguns comentaris que, emparant-se en l'anonimat, es van adreçar al club i als jugadors mitjançant aquest fòrum virtual. L'esport aixeca passions, però això no justifica l'ús de certes expressions. Ens agradaria saber si hi va haver per tant, de tota manera. Si fos per expressions malsonants, les grades del pavelló on juga el CB Prat també s'haurien de tancar de tant en tant.

Ya tenemos nueva línea de autobús. El 21 nos llevará desde la estación de Renfe hasta el Paralelo de la ciudad condal. Cuando uno ve el recorrido en el folleto de TMB, ya le coge un mareo virtual. Pero es que, encima, si se lee el texto, resulta que el recorrido discurre por "Collserola y la Ronda de Dalt". Desde luego, los "geógrafos" de TMB han perdido el norte, nunca mejor dicho, porque el autobús circula en realidad por Montjuic y la Ronda Litoral. En todo caso, con el diseño de líneas de autobús que intentan pasar por tantos sitios en un solo recorrido, la Barcelona del "Fem-ho B" seguirá estando a una hora de El Prat.

LA TIRA

Vacances i civisme

Ja estem a l'estiu, l'estació de l'any on milers i milers de ciutadans fan les seves merescudes vacances.

La manera de gaudir d'aquest parèntesi estival que trenca amb la rutina del treball i les pressions del dia a dia, es manifesta de diverses maneres i formes. Uns decideixen viatjar i veure les riqueses i costums d'altres indrets, uns altres, aprofiten per anar a veure als seus familiars més llunyans; molts prefereixen anar a la platja a bronzejar les seves blanques pells o fer allò que no han pogut fer durant l'any. Tothom és lliure de disposar com cregui convenient d'aquests dies d'oci de la manera més gratificant. Fins aquí tot correcte.

El que no és admissible és que la manera de divertir-se d'uns quants destorbi i arruïni les vacances d'uns altres. Tothom ha de gaudir dels seus desigs estivals però, sempre respectant les formes d'oci dels altres.

Si ens fixem, per exemple en la festa de Sant Joan que inaugura l'estiu, ja ens adonem que aquesta tradicional festa cívica i pacífica s'ha convertit, en aquests darrers anys, en una festa poc cívica i pacífica. Que es puguin tirar petards a totes hores a qualsevol lloc i durant molts dies no és gaire respectuosa si atenem que moltes persones i sobretot animals que pateixen en silenci aquesta guerra de petards volen poder tenir la possibilitat de viure la festa d'una manera més tranquil·la.

La manera com es desenvolupen algunes festes i actes estivals en els darrers anys mostra un grau d'incivisme, de vegades massa consentit per les administracions, que l'objectiu més bonic del concepte d'aquesta paraula hagi derivat en una paraula que fa por. Platges plenes de brutícia, destrosses del mobiliari urbà, sorolls desproporcionats de tota mena pixats per tot arreu... en fi una manera de viure l'estiu que no respecta a ningú i que no compleix amb els mínims de convivència que qualsevol col·lectivitat exigeix. És tal el descontrol que hi ha ara mateix que ja fa temps que tots aquests actes incívics han arribat a encendre les alertes sobre la manca de seguretat als pobles i ciutats catalanes. La permisivitat i la inexplicable tolerància amb moviments anomenats alternatius que, amb el pas del temps, s'han anat enquistant en la violència i la guerrilla urbana.

Visquem la festa, l'oci, la tranquil·litat, el descans d'aquest estiu amb respecte per a tothom.

Aprofito per demanar a tots aquells que utilitzin el cotxe o la moto aquests dies que ho facin amb el màxim de prudència. I no per la por de perdre alguns dels dotze punts que el nou codi de circulació ens ha atorgat, sinó perquè m'agradaria tornar a coincidir amb tot vosaltres a les properes merescudes i cíviques vacances d'estiu.

Bones vacances.

MÀXIM PUJADÉ

El regidor Sergi Alegre puntualitza
Em dirigeixo a vostè amb relació a la notícia apareguda en el passat número d'abril, concretament a la plana 22, que parla del treball que s'està fent per aconseguir la denominació d'origen de la carxofa del Prat.

En primer lloc, agrair-li que la revista Delta faci ressò d'aquesta tasca que s'està desenvolupant des de l'Ajuntament de Sant Boi, el Parc Agrari i l'Ajuntament del Prat, amb la total col·laboració i implicació dels respectius Consells Agraris.

Per altra banda, en aquesta mateixa notícia surten unes declaracions del Sr. Piñol, en les quals diu "que l'Ajuntament del Prat, com sempre, va a remolc dels altres" i "que l'Ajuntament no té regidor d'agricultura, o que això sembla". Deixi'm dir-li que crec que el Sr. Piñol va tenir un lapsus de memòria o una evident ofuscació en fer aquestes afirmacions, donat que ell sap perfectament -ja que sortosament és un dels pagesos més actius del Delta- que això és fals, doncs ha participat en gairebé totes les reunions del Consell Agrari del Prat (més de 5 en els darrers anys), amb l'elaboració de les dues últimes carxofades populars i de les activitats al seu voltant, té coneixement dels convenis que aquest ajuntament ha signat amb el Parc Agrari per tal de tirar les propostes que han sorgit en el sí del Consell Agrari i com a membre del mateix, sap també que l'Ajuntament ja ha encarregat la redacció del pla especial del Parc Agrari del Sud. El Sr. Piñol també era present, junt amb d'altres pagesos del Prat i de Sant Boi, en la reunió que vam mantenir per posar en marxa la denominació d'origen de la carxofa del Prat. Trobada que es va realitzar després de diverses reunions tècnico-polítiques de les quals, lògicament, ell no en podia tenir coneixement.

Em poso en contacte amb vostè per manifestar-li la meua queixa pel tractament que fa la seva revista d'alguns dels temes que es van debatre en el Ple Municipal passat (pàgina 15).

En aquesta pàgina, explica i comenta, crec que de forma molt professional, el debat oratori (al meu entendre molt positiu, ja que es tracta d'un tema fonamental per a la nostra ciutat) que vam mantenir el portaveu del grup municipal de CiU, Sr. Felip Neri, i jo mateix.

Al meu parer aquesta professionalitat desapareix quan en una columna al costat s'expliquen, sense firma, dues qüestions plantejades pel mateix portaveu sense que surti ni una línia sobre les respostes que des de l'equip de govern s'hi van donar.

No estic demanant objectivitat total, cosa impossible per definició, ja que cada publicació de forma legítima té la seva ten-

dència o preferència política, però sí una certa professionalitat, ja que crec que això no és donar una informació esbiaixada, sinó simplement no informar del que realment va succeir al Saló de Plens.

Sergi Alegre i Calero
Tinent d'Alcalde d'Urbanisme,
Territori i Medi Ambient

Sobre la Flama del Canigó

Sr. Director de Delta: Com a conseqüència de la no publicació de la nota de rectificació enviada per l'actual President de la U.E.C del Prat, Antoni Joan Gili i Farrés, crec oportú aclarir l'error detectat al Delta 308 del mes de març d'enguany. En l'esmentat número va aparèixer la notícia en portada i després a l'interior, de que la Flama del Canigó va arribar per primera vegada al Prat de la mà de la UEC aquest any, la qual cosa no es certa.

La Flama del Canigó va ser el primer acte que organitzà la UEC del Prat l'any 1976, en commemoració del Centenari de l'Excursionisme Català, concretament el dia 22 de febrer, i era un acte oficial de la Federació Catalana de Muntanyisme. Es va fer la sortida col·lectiva a peu, des de l'Avinguda Verge de Montserrat fins a Santa Cecília, i des d'allà, amb tota la comitiva fins el monestir, per l'oferiment col·lectiu de la Flama.

Adjuntem fotografies de l'acte i documentació que va sortir a diferents butlletins i revistes.

Amb això vull que es respecti la història d'una entitat local i als pratencs que van col·laborar amb el seu esforç a l'organització de l'acte.

Miquel Domènech i Ruíz

Una informació complementària

A propósito de la lectura del artículo de opinión de Pere Baltá que se publicó el mes de mayo pasado en "Delta", he recordado una época en la que fui protagonista de acontecimientos que pueden ayudar a comprender el éxito de la manifestación contra el desvío del río del 17 de septiembre de 1976, sin duda alguna el acto de cohesión social más importante de la reciente historia local.

He ahí algunas puntualizaciones y acotaciones: a) coincido con él en destacar la originalidad del movimiento cívico y en cierto modo, la derecha democrática se impuso a la cerrazón histórica y al poder de la oligarquía local; b) las agresiones actuales a nuestro municipio son mucho más graves y sin embargo, creo que nuestra capacidad de respuesta es menor; c) el sistema ya no puede funcionar al margen de las organizaciones democráticas; d) como dice Baltá, hay que recuperar la autoestima a fin de evitar la lenta agonía de un pueblo que no se merece nada de lo que le está ocurriendo; e) en el éxito de la res-

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Carta del director
Ja ho tenim quasi tot

Ja podem anar a la pineda, tutelats. Ja podem passejar-nos pel marge dret del riu fins a la seva desembocadura. Ja tenim llacunes artificials, aiguamolls, ànecs, i molta varietat d'aus, ocells i avions -cada cop més- per fer un còctel "econaturoprogressista", fort i digestiu al mateix temps. Què bons que son! Ho han aconseguit! I treuen pit.

Estan contents, se'ls nota. I ho diuen. I ho escriuen. I fan bé, que carai!

Després de tanta incomprensió, de "tanto agorero", de tanta oposició política i mobilitzacions populars en contra de les actuacions del Pla Delta, s'han acabat dos projectes amb molt bona nota segons el firmant d'aquestes ratlles, escrites en una nit sense estrelles d'aquest juliol eixut i calorós.

Han cedit territori i han ajudat a transformar-lo. I encara que amb aigua salinitzada, han aconseguit donar-li un aire majestuós al tram de riu desviat. Han convertit una claveguera a cel obert en un espai lúdic on tota cuca viu o viurà.

Després del que han passat, pobres, és normal, humà, que estiguin satisfets. El que compta són els resultats i en honor a la veritat s'ha de dir que en aquest cas - l'entorn de la nova llera del riu- són excel·lents.

Figues d'un altre paner són els costos territorials que els pratencs hem hagut de pagar per "recuperar" (entre cometes) un espai que ens havien malmès i ens han reconstruït en un altre lloc.

Josep Maria Canalías
 Director de DELTA

puesta ciudadana de 1976, debemos hablar forzosamente de la Asamblea de Catalunya, plataforma unitaria antifranquista, constituida el 7 de noviembre de 1971 en la iglesia de Sant Agustí de Barcelona, y en la que concurrieron la mayoría de partidos, sindicatos y organizaciones sociales bajo el lema reivindicativo de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia"; f) El Prat tenía también su Asamblea local cuyo núcleo principal lo constituían Comisiones Obreras, con Antonio Martín, futuro primer alcalde democrático del Prat, el PSUC, con Josep Monés, el PSAN, con Jordi Moners i Salvador Balcells, Convergència Socialista, con Mateu Serra, UGT con Paco Ruiz, y el colectivo de Prensa, con Marga Solé; g) dar apoyo a la convocatoria de la manifestación estaba claro por parte de la Asamblea local, pero para redactar un texto conjunto que fuera aceptado por las distintas ideologías, se tardó horas en consensuar un comunicado; h) con el soporte de varios compañeros socialistas y especialmente con la participación de Antoni Gutiérrez líder entonces del PSUC y hoy parlamentario en Bruselas, logré introducir el tema, exponerlo al pleno de la

Asamblea de Catalunya -por cierto presidida en esa sesión, por Miquel Sellarés - y conseguir su apoyo; i) esta participación de la Asamblea de Catalunya no resta ningún mérito a la tarea de la Junta de Defensa, que encabezó el primer bloque de la manifestación ya que en un segundo bloque se agruparon muchos ciudadanos en torno a los líderes sindicales y políticos y de los movimientos vecinales.

Desde entonces, los resultados electorales municipales en El Prat han dado la razón a socialistas y comunistas, salvando las adaptaciones que el paso del tiempo ha ido actuando sobre las siglas y el mapa político local. Me atrevo a considerar que el puritanismo anticomunista que impregnó la derecha democrática pratense, les ha pasado una factura muy alta en los sucesivos comicios electorales. De forma inamovible, la derecha no han superado nunca cinco representantes en el Ayuntamiento del Prat.

No sé si tiene algo que ver aquella situación con ésta. De todos modos, hará falta mucha cabeza y aún más pasión para salvar lo que aún sea evitable.

Pedro Ezcurra

Amb l'aigua al coll

Cossos lliure en platges obertes

Un clàssic de l'estiu són les campanyes a favor i en contra de les platges nudistes. En part perquè aquesta polèmica existeix i en part perquè hi ha poques notícies, des del 15 de juliol fins a primers de setembre.

Una variant d'aquesta polèmica és la gent que es queixa pel top less (la part de dalt fora) de les dones en platges no nudistes. Fa uns dies va sortir una d'aquestes cartes a La Vanguardia que era una joia. Demanava platges exclusives on no fos possible treure's cap peça del biquini, ni el vestit de bany d'homes o dones. Adduïa el "problema" que suposa per als homes aquesta pràctica i el mal exemple per als infants. Atenant aquesta carta, sembla ser que la visió dels pits de les dones, provoca ereccions immediates i sobtades als homes que estan a la platja. Una acció-reacció més que dubtosa en els temps que corren, quan els estímuls sexuals estan presents en tants d'ambients de la nostra societat i, per descomptat, a la mateixa platja.

Què dir de l'argument de l'escàndol que provoca en els nens i nenes? És absurd quan la majoria d'ells han pres la llet de la mare i els ha de resultar ben familiar la panoràmica dels pits. En realitat, aquesta gent que s'escandalitza per la semi nuesa a la platja, és la mateixa que fa 30 anys trobava escandalós el biquini. Ara, ningú gosa dir-ho, però alguns i algunes sembla que tracten de mantenir parts del cos, cada dia més mínims, tapats. Com si en aquests reductes s'hagués concentrat alguna essència "moral".

Doncs, no. Aquesta no és una qüestió moral, sinó social. De fet, a l'aigua, com s'està millor és sense roba. Per això, les platges nudistes tenen adeptes. Però, és evident que no tothom se sent prou còmode quedant sense roba, a pèl. En canvi, moltes dones es treuen la part de dalt del biquini, sense problemes. "Per prendre el sol", es diu. I no creuen que per fer-ho els calgui anar a la platja nudista.

Que el canvi és social ho veiem també en els homes i dones grans que trobem a les platges. Fa uns anys, només eren persones estrangeres les que s'estaven tranquil·lament a la sorra amb el cos desparramat. Ara, els jubilats i jubilades del país han decidit exhibir-se amb el mateix dret que la resta de la ciutadania. Aquest és un canvi molt més important que el top-less. Perquè vol dir que el joc de la platja és obert per a tothom.

MANOLITA SANZ

Prat Nord, ¿el Bellvitge del s.XXI?

El actual equipo de gobierno de nuestra ciudad (PSC - ICV) lleva demasiados años diseñando el futuro de nuestra ciudad más allá de las vías del ferrocarril. A paso de tortuga y después de haberse gastado cifras astronómicas en estudios técnicos, han presentado una propuesta de ordenación del denominado Prat Nord con muchos aspectos mejorables.

El crecimiento equilibrado de una ciudad implica construir respetando los elementos urbanísticos consolidados, mejorando así la interconexión entre el "antiguo" Prat y el "nuevo". Desde nuestro punto de vista, la creación del nuevo Prat Nord debe respetar e integrarse en la actual trama urbana. No ha de ser un barrio diferenciado e independiente.

Con la actual propuesta de Prat Nord, El Prat tendrá un problema y se llamará "3%". Me explico. Tanto L'Hospitalet como Sant Adrià han luchado para que le soterran completamente la autovía de Castelldefels, conscientes de que el coste de la operación no recae en las arcas municipales. A ojos de nuestro Alcalde esta lucha no es necesaria: expropiamos el Barri Nord, cubrimos los terrenos que rodean la autovía hasta crear dos pendientes de un 3%, creamos una pequeña "colina", obviamos que la ciudad ha sido históricamente plana y luego construimos. Para el PPC no tiene ninguna explicación que pretendan expropiar a 200 vecinos del Barri Nord y de la calle Major por motivos estéticos. En definitiva, nuestro Alcalde vuelve a arrodillarse ante las constructoras, los intereses de su partido y el departamento de Política Territorial de la Generalitat.

Pretenden construir a escasos 100 metros del Casc Antic varios bloques de viviendas de 12 plantas, hecho que supone un desequilibrio en la densidad poblacional respecto al "antiguo" Prat

El nuevo parque de viviendas diseñadas se convertirá a medio plazo en un gueto. Pretenden construir a escasos 100 metros del Casc Antic varios bloques de viviendas de 12 plantas, hecho que rompe la continuidad de alturas y supone un desequilibrio en la densidad poblacional respecto al "antiguo" Prat. Además, del total de la operación urbanística, un 50% del nuevo parque de viviendas (más del 20% que exige la ley) será para construir viviendas de protección oficial y más de la

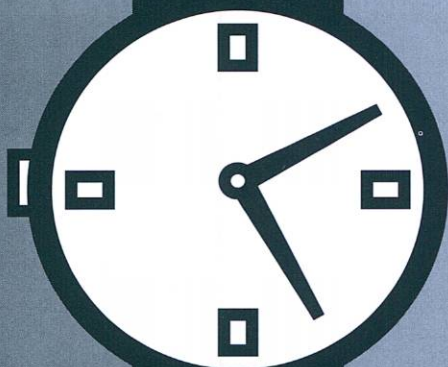
mitad de ellas serán ocupadas por vecinos de otras poblaciones. En definitiva, con la actual propuesta - exenta de zonas residenciales - corremos un serio riesgo de que el Prat Nord se convierta en un Bellvitge del s. XXI.

Ello implica que a la práctica, los muchos pratenses que buscan zonas residenciales continuaran viéndose obligados a buscar viviendas en Gavà, Castelldefels, Sant Boi o Viladecans. ¿No tienen derecho las

familias que buscan zonas residenciales a continuar viviendo en nuestra ciudad? ¿No se debería diseñar un Prat para todos? ¿Tenemos que seguir "expulsando" a estos vecinos? ¿En las 200 nuevas hectáreas no son compatibles espacios residenciales y 2000 nuevas viviendas de protección oficial? La respuesta es evidente: si usted fuera un Alcalde con filosofía comunista y no quisiera dejar nunca el cargo, ¿usted diseñaría una gran pastilla urbana reservando algún espacio a zonas residenciales? Por obvios motivos sociopolíticos, ICV prefiere un barrio modelo Bellvitge.

ANTONIO GALLEGO BURGOS
Portavoz del Grupo Municipal del PPC

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

Dilluns i dimecres
15:00 a 18:00

Dimarts
9:00 a 14:00

Ens pots trobar a
Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Alegre assegura que l'antiga estació de RENFE obrirà en els propers mesos

Els usuaris es queixen de l'estat de l'estació provisional

N. MACÍAS / L'estació provisional de la RENFE, situada al final de l'Avinguda Remolar, té els dies comptats. El Tinent d'Alcalde d'Urbanisme de l'Ajuntament d'El Prat, Sergi Alegre, va assegurar durant la sessió plenària del 12 de juliol que s'està treballant "per recuperar l'antiga estació", que entraria de nou en funcionament en els propers mesos. Alegre ha manifestat a aquesta publicació que no es pot establir "un calendari", però que tant ADIF – l'empresa pública que gestiona les obres de l'AVE- com el consistori pratenc estan d'acord a tirar endavant aquest projecte. Així, l'estació situada darrera la plaça de l'Església funcionaria de forma també provisional fins que s'inauguri la nova infraestructura, que ha d'anar soterrada i on han d'arribar el Tren d'Alta Velocitat i el metro.

Alegre va fer aquestes afirmacions després d'una pregun-

L'antiga estació estarà de nou en funcionament en uns mesos, segons Alegre.

ta del portaveu convergent, Felip-Neri Gordi, en què criticava les condicions de les actuals instal·lacions de RENFE. El representant de CiU va assegurar que existeixen problemes d'accés a les hores punta a

l'edifici de l'estació, "ja que existeix una sola porta d'entrada i sortida, col·lapsada pels repartidors de premsa gratuïta". També va assegurar que molts ciutadans han decidit aquests mesos "canviar els seus

itineraris" per tal de no haver de fer ús dels "deficients serveis". "Que sigui provisional no vol dir que hagi d'estar de qualsevol manera", va concloure.

El convergent es feia així ressò d'una iniciativa sorgida de diversos usuaris dels serveis de Rodalies, que han decidit recollir signatures per denunciar l'estat de les instal·lacions. Entre les diverses queixes, es denuncia que la rampa per accedir a les andanes "té el terra irregular, és estreta, amb espai just per a dues persones, i està descoberta". També critiquen que les escales no són prou amples i el terreny és irregular. El servei és deficient, i els usuaris es queixen de no poder arribar "puntuals" als seus llocs de treball. "No es pot pujar al tren perquè va ple (...) o s'atura durant el recorregut".

L'escrit de protesta demana "portes d'entrada i de sortida diferents, i que el repartiment de premsa tingui una altra ubicació". A més, insisteixen en que es millorin les rampes i es cobreixin "en cas de pluja". El text indica que cal més coordinació amb el servei d'autobusos urbans, i més il·luminació i vigilància "durant l'horari nocturn". ■

L'Ajuntament condemna els atacs d'Israel als territoris palestins

NEUS MACÍAS / El ple del consistori va aprovar, amb l'abstenció del PP, un document demanant la fi de l'assetjament al poble palestí i condemnant "l'acció repressiva que exerceix l'estat d'Israel" contra la població civil. El text denuncia la situació a la franja de Gaza, que qualifica d'"insostenible per la carència d'aliments, aigua potable, electricitat i serveis sanitaris (...) Aquesta operació militar ha generat una autèntica crisi humanitària".

La moció, que va ser presentada pel procediment d'urgència, crítica l'absència de "síntomes d'interlocució per part d'Israel", i denuncia que les autoritats jueves "rebutgen les fronteres de 1967, apliquen normes de neteja ètnica, expropien terres i arranquen oliveres", a més de continuar la construcció del mur. El govern d'Israel, segons s'afirma al text,

s'apropia "de l'aigua i dels demés recursos palestins", sota la mirada "còmplice" de la comunitat internacional, que aplica una política de silenci.

La moció demana l'aturada "immediata" de la incursió militar a la franja de Gaza, i insta a l'actuació urgent de les Nacions Unides.

Gallego denuncia "el terrorisme palestí"

La presentació d'aquesta moció per part de l'equip de govern va ser criticada pel portaveu del PP, Antonio Gallego, que va considerar que la decisió del ple tindria "una influència nul·la" en la resolució del conflicte. Gallego va insistir que els coneixements dels partits sobre l'històric enfrontament "no són suficients com per opinar de forma responsable". Tot i això, va manifestar que el plan-

tejament de la moció era "simplicista", i que el text reflectia "la posició de Hamas". El popular va reconèixer que la situació a Palestina és "insofrible", però va trobar a faltar en la moció referències "al terrorisme palestí: tampoc no es demana que posin fi al llançament de míssils sobre els territoris israelians". Gallego va recordar que la guspira que va fer esclatar la darrera crisi va ser "el segrest d'un soldat israelià per part dels palestins", i va assegurar que no entenia el sentit de la moció en un moment en què "fins i tot el ministre d'Afers Exteriors, Moratinos, demana precisament a Palestina que faci passos en favor de la pau".

El portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, va anunciar que hi votaria a favor, però va assegurar que el seu vot seria el mateix "si s'hagués presentat la moció complemen-

tària". El líder de CiU va qüestionar "el sentit del moment" en què es discutia aquest text, "perquè totes les notícies que llegim als diaris són susceptibles de convertir-se en mocions".

Rafael Duarte, portaveu d'Iniciativa per Catalunya, va defensar la imparcialitat d'una moció "que no parla de culpables i que no pren partit pel conflicte de fons". El portaveu ecosocialista va assegurar que es tractava d'un document "que no pretén solventar o resoldre un conflicte històric". Duarte va assegurar que no existien "parts innocents" en tot el que ha succeït als territoris palestins i que l'equip de govern considera "desproporcionada" l'actuació de les autoritats israelianes. "Aquesta resposta excessiva ha afectat el dret a la vida de milions de persones". ■

El Pla Jove (2006-2010), aprovat al Ple Municipal

DELTA / Després de mesos de treball, finalment el 12 de juliol es va aprovar línies d'actuació i programes que compondran el Pla Jove (2006-2010), impulsat des de l'Àrea de Cultura, Educació i Promoció Cívica.

L'extens Pla compta tres línies d'actuació fonamental que són l'Autonomia, l'Oci i Experimentació, i Ciutadania, amb la finalitat de visualitzar de forma global i completa l'abast i volum del pla i donar indicacions bàsiques sobre els recursos i requisits que seran necessaris per a la seva aplicació amb mínimes garanties d'èxit.

Cadascuna d'aquestes línies inclou tota una sèrie de programes sensibles amb l'actual situació de la joventut. Així, dins de la línia d'Autonomia, s'inclouen programes entorn a l'habitatge i l'ocupació, centrant-se doncs en la capacitat d'emancipació dels joves en la mesura que trobessin sortides professionals i laborals adequades i, possibilitats reals i pràctiques de viure de forma en

un habitatge propi. A la línia d'Oci i Experimentació, que inclou programes com Oci divers, música, nous creadors, tecnologies de la Informació i la comunicació, lleure educatiu i esports, resulten interessants les propostes de la Oficina de Recursos Artístics o la xarxa Espais Joves, un projecte d'adaptació i dinamització de diversos espais al Prat adreçats a joves, distribuïts en el territori. En últim lloc, calen destacar les iniciatives entorn a la línia d'actuació de Ciutadania, que inclou tots els elements substancials de la participació dels joves en la seva comunitat, tant pel que fa a la possibilitat real d'opinar i influir en els espais de decisió que els afecten, com per tot allò que es refereix a la capacitat de desenvolupar projectes i propostes que responguin als propis interessos. Es treballaran programes com la promoció de la participació, les iniciatives juvenils i associacionisme, la interlocució juvenil, els joves i diversitat, i els joves i medi ambient. ■

Canvi de coordinador a Ciutadans pel Canvi

DELTA / El passat 27 de juny es va fer relleu de coordinador a la plataforma de Ciutadans pel Canvi d'El Prat. En Pau Pau Rossell (a la dreta) va deixar el càrrec a en Rafa Martín.

Aquest canvi suposa, segons es va dir en el moment del relleu, una línia de continuïtat dins de la forma de fer de la plataforma, ja que des de fa temps treballen plegats i en equip.

Com és de divertida la política catalana. Tripartit, sociovergència, CiU-PP. I com és d'avorrida la pratença! L'única emoció de les properes eleccions municipals és si ICV aconseguirà majoria absoluta o no. Jo, francament, ho prefereixo. Vull dir, que em sembla millor que ICV governi en solitari que estigui en una coalició descafeïnada. Tots els qui pensaven que amb l'accés del PSC a la Casa de la Vila s'obriria una nova etapa a El Prat, s'equivocaven. L'alternança mai no ha arribat al nostre municipi. Per tant, prefereixo un govern sòlid, liderat amb mà de ferro pel nostre Jordi Pujol local, que un tripartit ICV-PSC-CiU, que és el que tenim ara.

La meva predicció pel 2007 és: ICV-EUiA, 13 regidors (en guanya un); PSC, 6 regidors (en perd dos); PP, 4 (en guanya un), i CiU, 2 regidors (es manté). Això si Esquerra no aconsegueix entrar al consistori, cosa molt probable.

Sempre el mateix. No hem de buscar la novetat en els grups polítics que ens representen a l'Ajuntament. És causa perduda. Millor fixem-nos en les per-

La contracrònica

Pactes

sones. Què passarà el 2011, quan després de quatre anys de govern de CiU a la Generalitat el tripartit torni i Tejedor sigui nomenat conseller ecosocialista? Tindrem nou alcalde! A l'últim ple, el regidor de Cultura, Antoni Rodés, va rebre agraïments de l'oposició per la seva actitud dialogant en el procés d'elaboració del Pla Local de Joventut, que va ser aprovat per unanimitat. Aquest home tranquil, mercurial, podria formar part de la terna successòria.

Política ficció. M'avorreixo tant com l'equip de govern, que va aprovar una moció per la fi de l'assetjament al poble palestí. La moció parla de la "neteja ètnica" de "l'estat d'Israel", com tot bon text antijueu. Falta allò de "l'exèrcit hebreu". Em confesso parcial en aquest conflicte, projueu, però no puc entendre que es digui que una moció com aquesta "no pren partit". No entenc aquesta particularització nacional dels drets humans, per-

què són universals. Tampoc no puc entendre que el PP s'abstingui i que CiU hi voti a favor de la moció. Pujol mai no ho hagués fet, això. Proposo a l'oposició que redacti immediatament una moció de suport al poble d'Israel, la gent que ha sofert més amb diferència durant tota la història de la Humanitat. I el poble que ha tingut una contribució intel·lectual més important al coneixement humà.

Però no. Continuar amb aquest despropòsit fóra absurd.

L'esquerra europea antisemita s'equivoca.

Que ningú compari els nazis amb Israel. No utilitzem mai la paraula 'feixisme' en va, perquè va acabar amb la vida de més de sis milions de persones.

Per què s'hi fica l'Ajuntament? I qui sóc jo per opinar-ne? Dediquem-nos cadascú a les nostres funcions: l'equip de govern a governar i a no fer d'oracle i analista de relacions internacionals, i nosaltres a escriure sobre política pratenca, catalana i espanyola.

AGUS MORALES

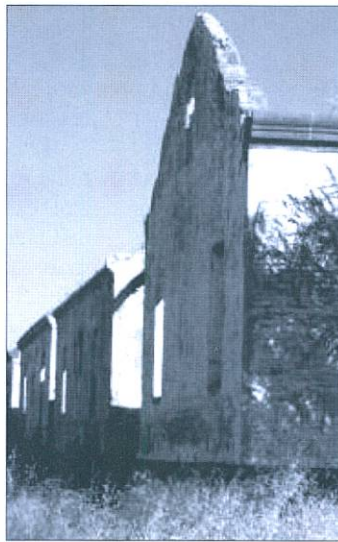
Es conservaran les restes de la caserna dels Carrabiners i del Semàfor

DELTA / L'Ajuntament d'El Prat i l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) han signat un conveni en què es preveu la consolidació, sanejament i conservació de les restes dels edificis dels Carrabiners i del Semàfor. Totes dues construccions, situades a primera línia de costa, estan incloses al Catàleg del Patrimoni Històric Arquitectònic d'El Prat, com a ruïnes arqueològiques. L'acord contempla l'habilitació del seu entorn per a un ús públic.

L'edifici del Semàfor acollirà un mirador elevat per a contemplar el paisatge, mentre que la caserna dels Carrabiners podrà ser accessible i formarà part d'un itinerari històric i natural per la zona.

La caserna dels Carrabiners és un conjunt de tres edificis de planta baixa formant un pati, situat vora la platja, a la desembocadura del canal de la Dreta del Llobregat, just al final del camí de la Bunyola. El cos dels carrabiners, creat al 1829, estava destinat a la repressió del contraban i a la vigilància de costes, fronteres i duanes. Com que la zona de la desembocadura del Llobregat era molt insalubre, els carrabiners i les seves famílies patien constantment els atacs de les febres.

El cos es va dissoldre l'any

A la foto superior, l'edifici del Semàfor. A sota, la caserna del Carrabiners. (Fotos cedides per l'Ajuntament)

1940, ja que durant la guerra els guàrdies es van mantenir fidels a la República i van facilitar la fugida de republicans.

El Semàfor és una construcció militar de vigilància costa-

nera, situada vora la platja, a uns 200 metres als sud de la caserna dels Carrabiners. Es tracta d'un edifici aïllat, de planta baixa i pis, assentat sobre un basament de pedra, que conté un soterrani. La missió d'aquesta construcció era avisar al castell de Montjuïc de la captura o l'arribada de vaixells en direcció al port de Barcelona.

L'any 1948, el Semàfor va passar a ser propietat de la família Bertrand i Serra, i el guarda-rural de La Ricarda hi va anar a viure amb la seva família.

Durant el ple municipal del mes de juliol, el portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, va manifestar el seu descontent amb els usos que es donaran a aquests dos edificis. El convergent va qualificar de "pocs ambiciosos" els projectes que han signat l'Ajuntament i l'ACA, i va assegurar que la caserna dels Carrabiners és de "fàcil reconstrucció". Gordi va manifestar que l'edifici hauria de ser utilitzat per donar a El Prat "un servei del què no disposa, com és una casa de colònies amb zona d'acampada".

El regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament, Sergi Alegre, va assegurar que els usos que s'han projectat per aquests edificis "han de ser els que menys afectin al territori". ■

El Prat visita el poble cubà de Gibara

N.M. / A finals de juny, una representació del consistori pratenc va viatjar a la ciutat de Gibara, població cubana agermanada amb El Prat de Llobregat, per tal de continuar enfortint els vincles entre les dues ciutats. L'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, va estar acompanyat per Rafael Duarte, José García i Antonio Gallego, els portaveus dels grups municipals d'ICV, PSC i PP respectivament, a més del regidor de Cooperació, Francisco Cerdà.

Entre els actes programats

durant la setmana que va durar la visita, l'ajuntament d'El Prat va signar un conveni amb les autoritats de Gibara per tal de potenciar la xarxa informàtica del municipi cubà. També van fer un seguiment als projectes de potabilització de l'aigua que duu a terme l'empresa municipal Aigües d'El Prat. La comitiva va poder visitar diferents escoles i hospitals que s'han rehabilitat gràcies a la col·laboració entre l'Associació d'Amics de la Unesco i el consistori pratenc.

A la foto que il·lustra aquesta informació, podem veure un moment de la inauguració de l'exposició que es va preparar des de l'ajuntament d'El Prat, per tal de mostrar com és el nostre municipi i quines són les seves característiques principals. A l'exposició també s'explicaven projectes de solidaritat en què participa el consistori pratenc i que organitza la comissió El Prat Solidari, tant a Gibara com a altres parts del món. ■

Dèficit policial a tot el Baix

Ciutats com el Prat, Castelldefels, Cornellà o Sant Feliu tenen un 30% menys d'agents de Policia Nacional del què els hi correspondria. Aquesta situació es va destapar el passat 11 de juliol arran d'una pregunta del grup socialista plantejada al Congrés dels Diputats. Entre la província de Barcelona i l'aeroport del Prat només hi ha 2.857 agents, de la dotació de 4.116 que hi correspondrien.

L'aeroport no es col·lapsa durant la vaga de pilots

La vaga de pilots d'Ibèria no va provocar trastorns importants a l'aeroport del Prat. La previsió dels viatgers, que ja coneixien quins vols serien suspesos, i la recol·locació dels passatgers en altres avions, fins i tot de la competència, van evitar la imatge de llargues cues d'usuaris reclamant davant dels mostradors.

L'avinguda Verge de Montserrat ja té sortida a la ronda de Llevant

L'avinguda Verge de Montserrat compta per fi amb un enllaç directe que permet sortir a la Ronda de Llevant. Es preveu que aquest accés permeti descongestionar el trànsit de l'avinguda Josep Anselm Clavé, on es produeixen importants embussos per sortir del Prat en hores punta –sobretot des de la supressió, el desembre de 2005, de la sortida pel pont de Cal'Alaio.

Convenio para controlar los efectos del AVE en los acuíferos

La entidad pública ADIF, adscrita al Ministerio de Fomento, y la Agència Catalana de l'Aigua (ACA) han firmado un convenio de colaboración para cooperar en el seguimiento y evaluación de los acuíferos del Delta del Llobregat en las inmediaciones de la línea de alta velocidad Madrid-Barcelona-frontera francesa a su paso por los humedales del Llobregat. De este modo, ADIF se compromete a contribuir al seguimiento de la evolución de los acuíferos y a su preservación, y ejecutará las medidas correctoras que pudieran ser necesarias.

El puerto paraliza las obras del antiguo cauce tras una denuncia de Depana

Los ecologistas consiguieron la suspensión alegando que un ave protegida había anidado en la zona

JAVIER MARTÍNEZ / El avetorillo común (martinet menut, en catalán) ha conseguido que las excavadoras se tomen un descanso forzoso en la zona de la antigua desembocadura del Llobregat. Esta pequeña ave protegida, en peligro de extinción y cuya reproducción contribuye a dar relevancia internacional al delta del Llobregat, ha iniciado un ciclo de reproducción en los humedales del antiguo cauce. La Autoridad Portuaria de Barcelona se ha visto obligada a suspender el relleno del cauce hasta que la única pareja de avetorillos que han sobrevivido al movimiento de tierras finalice su ciclo de reproducción.

Según los ecologistas, a finales de junio, Depana advirtió a los técnicos de Medi Natural de la presencia de ejemplares de esta especie. Según denuncia la entidad ecologista, los técnicos no informaron debidamente a los responsables de la obra.

A finales de junio, Depana advirtió a los técnicos de Medi Natural de la presencia de ejemplares de esta especie

“Las obras, en la zona de nidificación, han sido paralizadas, in extremis, gracias a los esfuerzos del “personal de tierra” de las organizaciones ecologistas que, puestos en

contacto con la dirección ambiental de la obra, han podido demostrar la reproducción de esta valiosa especie en la zona”, reza un comunicado difundido por Depana. Según el mismo comunicado, “lo sucedido otorga toda la razón a las organizaciones ecologistas, que desde el primer momento del inicio del relleno veníamos afirmando que lo que se estaba enterrando era una zona húmeda, con todas sus características y sus valores naturales”. También consideran que el descubrimiento de las aves “deja en ridículo” el Estudio de Impacto Medioambiental del proyecto de estación ferroviaria para el puerto, “que afirma, taxativamente, que sobre las lagunas de la antigua Llera, no existe valor natural alguno”. ■

Adif i l'ACA col·laboraran per analitzar els aqüífers durant les obres de l'AVE

DELTA / La gestora de construccions ferroviàries Adif, depenent del Ministeri de Foment, i l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) han signat un conveni de col·laboració per al control i la protecció dels aqüífers situats al traçat de la línia d'alta velocitat Madrid-Barcelona-frontera francesa al seu pas pel delta del Llobregat.

L'acord cerca la cooperació entre ambdues entitats per tal d'avaluar i controlar els efectes de les obres de la línia de l'AVE. Adif s'ha compromès, en el marc de l'acord, a executar les mesures correctores que calguin. Per dur-ho a terme, afirma que “col·laborarà estretament” amb la Mesa Tècnica dels Aqüífers del Llobregat (METALL), òrgan adscrit a l'ACA especialitzat en l'avaluació i seguiment dels impactes sobre els aqüífers.

El conveni estableix un seguiment detallat mitjançant una sèrie de punts de control (cabdals extrems, condicions químiques de l'aigua subterrània, salinitat, etc.). Tanmateix, estableix la previsió dels cabdals que serà necessari extreure'n i esmenta els punts de retorn dels mateixos. Cada dos mesos, la METALL elaborarà un informe de seguiment d'impactes que comprovarà l'eficàcia de les mesures correctores proposades. ■

Quando leo en los periódicos noticias sobre incendios en edificios de viviendas, no puedo dejar de pensar en lo horroroso que debe ser verse envuelto en llamas y no saber hacia dónde correr o qué hacer para escapar del infierno que se está viviendo. A veces, por otra parte, cuando se produce el incendio de un piso, los bomberos denuncian actuaciones erróneas por parte de los directamente afectados o por alguno de sus vecinos ya que, de manera incorrecta, o se abren puertas, o se abren ventanas, o se pasa por aquí o se pasa por allá, cuando se tendría que hacer esto o lo otro...

En la comunidad de propietarios de la que formo parte -41 viviendas-, acordamos hace unos meses que sería interesante que «alguien» entendido nos explicara cual ha de ser nuestra actuación caso de un incendio en nuestro edificio. Yo supuse de inmediato que «no problem», porque dentro de los planes de prevención que la sociedad ha de tener en activo, creo que uno muy importante es formar a los ciudadanos para saber cómo han de actuar en caso de un incendio en su domicilio. Porque, claro, en este tema valen algunos consejos generales, pero cada edificio

Para ver se ha de mirar

¡Que alguien me ayude!

es un mundo de pasillos, puertas, accesos, terrados, cuartos de ascensores, etc... distinto a los demás, por lo que la mejor y más efectiva formación es la que un técnico o especialista en la materia puede indicarnos una vez examinado el edificio en cuestión.

Esto es lo que yo creo sobre este tema y esto es lo que yo creía que de alguna manera encontraría dispuesto a mi servicio en el mundo de las instituciones. Pero no, me equivocaba de todas, todas... Veamos: Llamé, en principio, al teléfono de la “Atención al ciudadano” de la Generalitat explicándole nuestras inquietudes. Muy amablemente me indicaron que llamara a los Bomberos de la Generalitat. Los llamé y me remitieron de nuevo al servicio de “Atención al ciudadano” con la indicación de que solicitara la centralita de bomberos. Pues nada, otra vez hacia la “Atención al ciudadano”, pero... no hay centralita de bomberos. Entonces, la señorita que me atendió al teléfono me indicó que quizás, tratándose de un tema de protección civil, mejor sería llamar al Asesor en materia de Protección civil, por lo que me facilitó su teléfono. Llamé a este teléfono y me sacaron de encima indicándome que este tema no está previsto en su departamento y que debiera estarlo en el del Ayuntamiento respectivo.

Llamé, pues, al Ayuntamiento de El Prat, y me indicaron que tratándose de una acción ciudadana debería llamar al teléfono de la policía... Yo, que ya empezaba a ver chiribitas, llamé a la policía pero convencido que no podía ir por ahí la cosa... y así fue, la policía muy amablemente entendió qué es lo que deseábamos pero me indicaron que, lógicamente, este servicio no entraba dentro de sus competencias. Lo entendí perfectamente. La policía me quiso ayudar y me indicó que a su parecer lo más adecuado sería llamar al teléfono de “Atención al ciudadano” de la Generalitat... Les agradecí su indicación, pero... ¡me negué! no podía volver a empezar la rueda. ¿Alguien sabe si dentro de tanta sostenibilidad hay un rincón para este tema?.

TOMÁS ALLENDE

Dics submergits, la millor opció per a la platja

La seva construcció serà la millor solució a un problema, el de la sorra, que es repeteix any rera any per aquestes dates a la platja del Prat

LAURA RAMOS / De nou els vaixells encarregats d'omplir de sorra la platja del nostre municipi han tornat a envair el paisatge marítim. En aquest cas, dos embarcacions que extrauen la sorra de la zona entre l'antiga i la nova desembocadura i que la transporten cap a la zona principal, molt castigada per les corrents marítimes i les infraestructures del Port de Barcelona.

Precisament és aquesta entitat l'encarregada de dur a terme aquesta actuació, obligada per contrarestar l'impacte mediambiental que provoca la seva ampliació. Però els costos d'aquest manteniment comencen a ser molt elevats ja que s'han de repetir any rera any, a més de ser molestos pels ciutadans pratencs, que no poden gaudir amb tranquil·litat de la platja.

Per això des de l'Ajuntament s'intenta negociar amb la Generalitat i el Ministeri de Medi Ambient una solució definitiva al problema de la platja pratencs a través de la construcció de dics submergits, que reduirien considerablement l'erosió de la costa.

Segons fonts municipals, el Port de Barcelona estaria d'acord amb aquesta iniciativa ja que reduiria la freqüència de reposició, que només s'hauria de realitzar cada deu o quinze anys, i els costos econòmics que cada any castiguen els seus pressupostos.

Es parla que l'institució portuària podria finançar una

part de l'operació, però encara no hi ha res segur ja que el procés de negociació amb les institucions polítiques serà llarg.

De moment, des del consistori es treballa per obtenir un acord amb el Port i presentar un projecte comú que els doni més força davant la Generalitat i el Govern de Madrid. No obstant, des del Port de Barcelona no es confirma res i asseguren

que, de moment, no s'ha parlat res en clar amb el municipi, tot i no negar el seu interès en la solució dels dics submergits. Una solució costosa, però que beneficiaria a tots els implicats.

Caldrà doncs esperar encara un temps per començar a escoltar parlar dels dics submergits com a opció real per a la conservació de la nostra platja, tot i que les primeres passes ja està donades. ■

«S'aclarirà amb el temps»

J. M. / No és una imatge gaire agradable, a primera vista, la de la sorra aportada gràcies al dragat que es fa mar endins. El color fosc i el seu aspecte fangós fuig de l'aspecte de la sorra que tothom està acostumat a veure en una platja. Entre els usuaris de la platja hem recollit en ocasions comentaris que parlen fins i tot d'una suposada pudor de la sorra. Altres veus desconfien de la procedència de la sorra i fins i tot s'ha arribat a dir que l'extracció es feia en realitat de la zona de fangs de l'antiga llera del riu. Per intentar deixar les coses clares, l'ajuntament ha col·locat a peu de la nova passarel·la de fusta per a vianants uns cartells que intenten donar resposta als dubtes i rumors al voltant de l'origen de la sorra. En ells s'assegura que el dragat es fa mar endins entre l'antiga i la nova llera del riu. S'aclareix també que, en ser sorra del fons marí, el seu aspecte és més fosc. Finalment, una crida a la tranquil·litat: «S'aclarirà amb el temps». ■

Volíem ser un poble

World Street

Una vegada hi havia un poblet, menut i esquifit com ell tot sol, poblat d'una munió de sers que tenien les potes blaves i la cresta roja. I vetaquí que un bon dia hi va aparèixer un senyoràs ric i poderós, que en poc temps s'aproprià dels béns dels potablaus, que eren més aviat pobres (de butxaca i d'esperit). I tot i que el senyor poderós feia caritats abundases, els potablaus seguien essent pobres.

Però vetaquí que un dia arribà un altre senyor, tan poderós com el primer, i també feia caritats, i era molt bon home, i simpàtic, i fins i tot amable, vull dir que es feia estimar dels seus súbdits. Però n'arribà un altre, i també. I un altre, i igualment. I un altre. I un altre... Fins que succeí l'inevitable: els grossos es van batallar per un tros de pa, mentre els petits s'ho miraven esglaiats. Es deien: "I qui ens guardarà una engruna o un crostó, si ells es treuen les castanyes del foc?". Així és que els potablaus van fer-ne una qüestió d'Estat, amb majúscula, i van declarar la guerra als senyorassos. I units, tots junts (sis o set en total), van estar a punt d'aconseguir-ho, vull dir d'expel·lir-los del poblet. I d'ençà d'aleshores els potablaus viuen feliços menjant anissos, mentre els senyorassos se la campen per altres punts del territori anomenat Catalunya, amb el rètol invariable mostrat: World Street.

Quines coses, eh?

Ens fa pensar en la magistral quarteta del millor poeta satíric que hem tingut, el Pablito (Pau Rodríguez), quan resumeix la situació en vers de catanyol:

*Por las penas de la vida
tengas siempre abierto el ull,
que en mi casa no comemos,
pero nos reimos muy.*

JAUME CODINA

Dinero fácil en el Mas Blau

J. M. / Diez coches, a 91 euros cada uno, 910 euros de recaudación en 5 minutos. Éste fue el Un, dos, tres particular para la Policía Local el pasado 19 de junio en el polígono Mas Blau, frente al nuevo hotel en construcción. Ni la dificultad extrema para aparcar durante esa semana -debida a unas obras junto a la C-31 que inhabilitaron el tráfico en un tramo de calle- ni el hecho de que los vehículos multados no

estorbaban al tráfico suspendió la fructífera ronda de sanciones. Estacionar en el polígono, tarea imposible a partir de las 9,30 horas, es más fácil durante los meses de julio y agosto, gracias a las vacaciones de los empleados. En septiembre, si las patrullas siguen cumpliendo su ronda quincenal periódica, volverán a vaciarse los talonarios de los agentes y los bolsillos de los conductores. ■

La zona del polígono Mas Blau donde se produce el hecho detectado.

Reflexions d'un observador

Avinguda de Montserrat, caixes i bancs, amunt i avall

-Finalment es pot sortir cap a Barcelona des de l'Avinguda Montserrat.

-Ja era hora! Es de suposar que s'acabaran les cues a la Rambla... Quan ens haurà costat en temps i benzina tanta imprevisió?

-Doncs la solució era ben fàcil. Uns metres quadrats d'asfalt, un joc de semàfors i... resolt el problema!

-Era prou clar que l'Avinguda de Montserrat està concebuda com l'eix de la ciutat. Des del Manso Mateu fins el riu. Poques ciutats disposen d'una avinguda d'aquestes característiques.

-Oh! I, malgrat la seva llargada, se la veu transitada.

-Home, els cotxes la fan servir per arribar a tot arreu.

-Tant que, això de que només tingui un carril de circulació per banda, tard o d'hora s'haurà de replantejar.

-La possibilitat de dos carrils existeix si s'elimina l'aparcament de cotxes en bateria, cosa que es veu prou clar que s'acabarà fent. Es nota que el trànsit s'està intensificant i l'avinguda, en aquest sentit, ciutadeja.

-Això és prou cert, però quan deia que se la veia transitada, em referia a la gent que hi passeja o, en aquest estiu calorós, hi pren la fresca conversant asseguda en qualsevol banc. Que n'hi ha forces.

-Aquests dies es millor prendre la fresca entrant a un dels altres bancs, els dels diners, a gaudir de l'aire condicionat.

-No en pots abusar, passant del fred a la calor s'agafen uns calipàndries d'estiu...!

-Millor seure a un banc que hi passi l'airet, a l'ombra d'una bona conversa.

-És clar. Per cert, tornant als bancs i a les caixes, no t'has fixat en la quantitat que n'han obert?

-Sobretot caixes, noi. Ja tenim representada Catalunya sencera. I tothom vol ser en aquesta Avinguda.

-Si, si... Recordes quan només teniem la Caixa de Pensions i el Banco de Vizcaya a la Plaça?

-No me'n parlis! L'una es va carregar el Cafè del Centre Autonomista i l'altre el Cafè del Pont... Quina poca consideració! Que ho faci un banc, què hi farem, però una caixa... I l'esperit fundacional? I l'obra social?

-És aigua passada... Finalment la Caixa ha fet un bon casal a l'antic cinema Monmari. Però el que et volia dir és que s'estan instal·lant totes les caixes. Fa molts anys que tenim una de les més antigues, la Caixa de Sabadell, que té una fundació d'una gran sensibilitat social. Darrerament la de Tarragona i la de Girona, la Laietana, la de Manresa, la de Manlleu, també els bascos de la

Kutxa s'han instal·lat al costat del Cine Capri, a prop d'on es posà el Bancaixa i la del Mediterráneo.

-Ep, no et deixis la del Penedès que va ser la primera que va revertir els beneficis de l'estalvi fent el seu casal d'avis, ni la Caixa de Catalunya que va crear una biblioteca a peu pla, com a mi m'agraden. Aquell director que es morí, en Joan Millan, va tenir una bona idea.

-El recordo, era un home que es vinculà al Prat, fins i tot quedant-s'hi a viure...

-Ens hem deixat la Caixa de Madrid i El Monte, que han vingut buscant la nostàlgia de l'estalvi. I l'Ibercaja, la dels manyicos.

-Un fenomen diferent i lògic per altra banda. El dia que la de Pensions decidí escampar-se per Espanya, els d'allà van decidir venir a Catalunya. Per cert que la de Madrid s'ha implantat força.

-Ens hem deixat la Caixa de Terrassa que, per cert, m'envià una proposta magnífica. Una mena de crèdit que millora la teva jubilació a compte d'alguna propietat. Resolen el problema dels avis que tenen el mínim de pensió però disposen d'un pis de propietat...

-Ja n'he sentit parlar, fins el punt que hi vaig enviar els pares. Els hi vaig dir: Perquè heu d'anar curs de diners, si la casa és vostra...

-Ha estat una idea innovadora, digna d'una caixa amb "esperit fundacional". Les altres s'han espavilat i ja fan ofertes molts semblants.

-Potser que també pensin amb la gent jove... Ja has vist a quin preu van els pisos als aparadors de les immobiliàries?

-Per cert no sé si hi ha més oficines de venda de pisos que caixes i bancs... Deu ser si fa o no. En el fons són complementaris. En aquest país quasi tothom te la casa hipotecada...

-Nosaltres no fa pas gaire que vam liquidar la hipoteca... Trenta anys pagant! Clar que amb el temps les quotes són suportables...

-Què valia el teu pis quan el vas comprar? Mig milió?

-Més o menys... Tres habitacions, menjador i cuina... Ara val quaranta o cinquanta milions...

-Mira, això és la Cooperativa..., la Cooperativa Obrera de Viviendas. Recordes? Aquests si que la van encertar. Associant-se van aconseguir els pisos a meitat de preu.

-Oh, i aquest edifici és la Residència Cooperativa. Uns 170 apartament de quaranta metres quadrats. Tu saps la quantitat de problemes que va resoldre els anys 60?

-I qui els hi anava a dir que viurien a l'avinguda principal!

I vam seguir caminant, amunt i avall, com tants altres que anaven passejant. Només algun conegut, i la sensació que molta gent arriba a la ciutat i molt aviat se'n va... Amunt i avall, uns dos quilòmetres que contribueixen a la lluita contra el colesterol.

L'OBSERVADOR

S'aturen les obres de l'AVE per les nits

El carrer Ferrocarril, un dels afectats pels sorolls de les obres.

LAURA RAMOS / No sembla gaire normal trobar una obra on es treballi les 24 hores del dia i, encara menys si es tracta d'una obra dins del nucli urbà d'una ciutat. Però en els darrers temps al Prat tot sembla normal i això, un treball continuat durant tot el dia, era el que havien de patir els habitants del casc antic amb les obres de l'AVE.

L'empresa Corsan-Corviam mantenia actives les seves màquines i els seus operaris durant les 24 hores del dia, tot i que el treball es realitzava de manera discontinua. El soroll i la llum proporcionada pels focus de l'obra, que arribaven a la tercera planta de molts edificis, es van convertir des de principis de juny en els pitjors acompanyants de la zona.

Amb la calor i les finestres obertes, els sorolls es van fer més insuportables i els veïns, cansats de no rebre cap mena d'ajuda per part de les institucions, van decidir actuar pel seu compte. Així, nit rera nit van començar a trucar a Xavier Macarró, persona d'enllaç entre el consistori municipal i Corsan-Corviam, cada vegada que els sorolls o les llums els despertaven. Evidentment, massa càstig per Macarró, que finalment una de les nits va desplaçar-

se, camera amb mà, fins les obres i va obtenir mostres evidents de l'incompliment de la llei per part de l'empresa constructora.

Arran d'aquest fet, veïns, alcaldia, Adif i Corsan-Corviam es van reunir amb la intenció de trobar una solució al problema i, a través d'un decret d'alcaldia, es va arribar a l'acord d'aturar les obres entre les deu de la nit i les set del matí. Un horari acceptat feliçment pels pratencs de la zona, que poden tornar a gaudir del seu temps de descans.

No obstant, segons el que han comentat el vice-president de l'Associació, Lluís Sánchez, veïns han comentat que sovint veuen per les nits a gent treballant, tot i que a un ritme inferior i amb els llums pràcticament apagats, intentant fugir així de les patrulles aleatòries que realitza des de llavors la Guàrdia Urbana per la zona.

De moment, l'Associació ha aconseguit el primer dels seus objectius, però encara els hi queden més per dur a terme. Entre elles, les millores en l'accés a l'estació de Renfe o les noves zones d'esbarjo fora del nucli urbà. De ben segur que continuarem sentint a parlar d'ells en els propers números. ■

Más líneas de autobús, pero menos aparcamiento

J. M. / La nueva línea 21 de autobuses de TMB ha comenzado a unir El Prat con la Zona Franca de Barcelona. Dando no pocas vueltas por una zona portuaria —e incluyendo una parada en Can Tunis después de una pirueta casi surrealista— el autobús conecta la estación de Renfe de El Prat con la avenida del Paral·lel, a la altura de Drassanes, en Barcelona, en unos más que completos 50 minutos.

Si bien esta nueva línea proporciona a los pratenses que

trabajan en la Zona Franca un servicio innegable, lo cierto es que la distribución de las paradas a lo largo de su trazado ha suprimido un importante número de plazas de aparcamiento. En la fotografía, la parada de la avenida del Remolar-calle Empordà, ocupada parcialmente por vehículos a pesar de la prohibición de estacionar. La prohibición no tiene límite horario, a pesar de que el autobús no circula en horario nocturno. ■

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO
SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

AUTORADIOS · ALARMAS
· TELEFONIA MOVIL

MONTAJE Y
REPARACIÓN

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat
www.autosonidovega.com

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI

(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

TRIF TORRENTS S.L.

Construccions Metàliques
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9

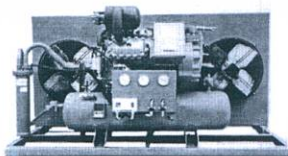
Teléfono. 93 379 40 95

EL PRAT DE LLOBREGAT

Fax. 93 379 31 18

(Barcelona)

MARFRED, S. L.

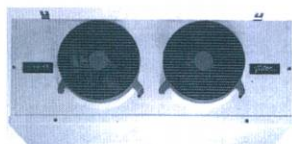

**FRED
INDUSTRIAL**

Evaporadors industrials

Compresors de fred
industrial

Aire acondicionat

**MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA
(MUNTATGE I REPARACIÓ)**

Túnels de rentat
de vaixelles

Cafeteres, trituradors,
microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6

Taller: Maurici Vilomara, 8

Tel. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas
automático

Plancha de
asar de cromo

Descalcificador

Osmosis de agua

Armario

Aire
Acondicionado

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Antonio Ibáñez, nuevo presidente del «Club Rotary El Prat»

DELTA / El pasado 1 de julio, el Rotary Club El Prat, celebró su "sopar d'estiu" en un conocido hotel de la ciudad con motivo del cambio de su junta.

Llegó la hora del relevo. Vicente Baltasar, presidente saliente, aludió a "l' hora dels adéus" en el momento de "reparar" su mandato, que definió como fácil y sencillo, habida cuenta de que Rotary es una gran familia, que hace piña, y que te estimula a trabajar de manera constante. Pasó revista a las actividades, todas ellas de carácter social, realizadas durante los últimos doce meses y marcó el acento en la colaboración que el Club Rotary pratense tiene con SAU, que gestionan las hermanas teresianas locales, cuyo objetivo es la recuperación de niños problemáticos y niños que por diversas causas no asisten a escuela regularmente. En este sentido, se dio lectura a una carta de la hermana Catalina González, la directora del Centro, agradeciendo la colaboración rotaria.

Antonio Ibáñez es el nuevo presidente, al que secundarán en su labor durante los próximos doce meses, Josep Abuin como vice-presidente; Xavier Domingo, secretario; Josep Piera, tesorero; y Miquel Alvira como macero.

Buen comunicador el señor Ibáñez. En una intervención muy concreta, que resumió en tres apartados hizo referencia a las

actividades de Rotary Internacional para el próximo año («Agua y recursos hídricos»); al distrito 2210 al que pertenece el Rotary pratense («debemos fomentar la intercomunicación, intercambiar experiencias con otros clubes») y a las actividades más

próximas, en El Prat («conceder 3 becas rotarias a los mejores estudiantes, a las mejores notas -2 de 900 euros y una de 600- facilitar el acceso al mundo laboral en verano para que estos estudiantes puedan sufragarse los estudios, entregar lotes de Navidad a las familias más necesitadas de la población, organizar meriendas en las residencias geriátricas locales con el fin de mantener vínculos afectivos con los residentes, la creación de una página Web, celebrar una conferencia mensual sobre temas de interés general y/o local, fomentar la cohesión entre rotarios... y mucha ilusión e ideas que se irán concretando en los próximos meses»).

Cerró el acto Antoni Rodés, quien ostentaba la representación del alcalde, agradeciendo la labor social desarrollada por el Club Rotary El Prat, destacando las becas rotarias a los estudiantes locales con mejor nota y la implicación de los rotarios pratense en el proyecto SAU, en el que colaboran tres congregaciones religiosas, la concejalía de Trabajos Sociales y la de Educación del Ayuntamiento pratense. ■

Un llibre rescata els records de les dones perseguides durant el franquisme

NEUS MACÍAS / "Val la pena realment reviuire el patiment d'aquells anys? La resposta és que sí, que val la pena: sense els testimonis dels protagonistes, els nostres coneixements d'aquells fets no serien els mateixos". Així explicava l'historiador Carles Santacana el sentit de la recuperació de la memòria històrica, a la que l'Ajuntament d'El Prat ha volgut contribuir amb la publicació del llibre «Les dones del Prat i la repressió franquista».

Es tracta d'un volum que recull treballs de recerca al voltant de la repressió després de la Guerra Civil, impulsat per l'Arxiu Municipal. El llibre s'ha basat en testimonis orals i la documentació escrita conservada a diferents arxius públics, però cada autor ha utilitzat criteris propis i ha treballat el seu text de manera diferent. L'obra forma part de la col·lecció de textos locals, un projecte municipal nascut l'any 2002 que s'ha volgut "consolidar" des de l'ajuntament, segons va explicar Antoni Rodés, Tinent d'Alcalde de Cultura.

Santacana, que també ha escrit el pròleg, va assenyalar que els textos del llibre eren "d'un gran interès" i va recordar la "feliç coincidència" de que ara Espanya vol conèixer la veritat d'aquells anys terribles i recuperar la memòria històrica. La

publicació de «Les dones del Prat i la repressió franquista» suposa "un pas endavant molt important". Així, el llibre explica "com es vivia la repressió a la vida quotidiana, es tractava de la lluita per la supervivència". L'historiador va assegurar que el franquista va implantar "un model de dona ideal", i que si una no s'hi adaptava, "se li havien de tallar les ales".

El llibre s'ha basat en testimonis orals i la documentació escrita conservada en diferents arxius públics

L'acte va aprofitar per presentar la recentment creada Associació per a la Recuperació

de la Memòria Històrica del Baix Llobregat, que presideix Francisco Ruiz, un dels fundadors de CC.OO a la comarca.

Un del moments més emotius va córrer a càrrec de Josefa Piquet, una de les nenes "víctimes de la guerra" i que ara forma part del col·lectiu Dones del 36. Piquet va explicar la seva experiència i l'exili viscut des que tenia 5 anys, quan va haver de marxar a França amb els seus pares. "He callat durant 55 anys, i per poder parlar fins i tot vaig haver de recórrer a una psicòloga: ningú no volia escoltar-me".

Salvador Colominas, regidor de Cornellà i membre del moviment obrer, va assegurar que l'associació neix "sense ànim de revenja, però amb ganes de rescatar de l'anonimat les lluites d'aquells que no estaven a primera fila". ■

Romeria a Montserrat

Els passats dies 9, 10 i 11 de juny tingué lloc la 74 ena. Romeria a Montserrat que aquest any s'ha emmarcat en els actes commemoratius del 450 aniversari de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat. A la fotografia podem

veure l'ofrena de la parròquia al pati central porticat de la basílica, ofrena que aquest any també va tenir la participació del Col·legi de les Germanes Carmelites, amb motiu del seu centenari que s'està durant aquest anys. ■

Prat Nord: on la ciutat es juga el seu futur

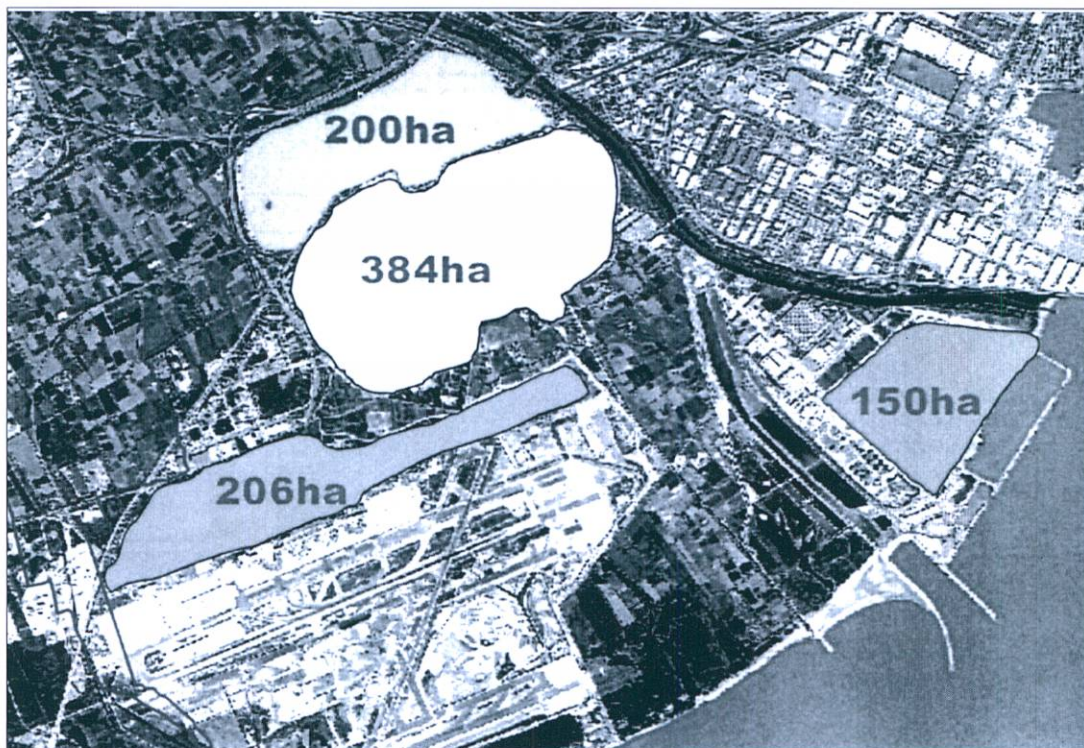
L'Ajuntament d'El Prat ha iniciat l'explicació d'una proposta d'eixample cap El Prat Nord, que pot tenir molta transcendència per al futur de la ciutat. Es tracta de l'espai situat entre la Pota Sud de la Ronda de Dalt, la línia del ferrocarril i el llit del riu Llobregat. Un projecte que es començà a gestar amb la venda dels terrenys industrials de La Seda de Barcelona, ha prosseguit amb el tancament de l'antiga Papelera Española –després Sarrió i més endavant Reno de Medici– i s'està acabant de concretar amb una gran pressió que s'està aplicant sobre les tres illes urbanes –en part residencials i en

part d'us industrial- que separen el tren de l'autovia, entre els carrers Major i Mestre Jesús Martí, que inclou els carrers Urgoiti, Ponsich i el Passatge de l'Autovia. Aquesta "pressió" –gràcies al soterrament parcial de les vies del tren a causa de l'AVE– ha avançat cap al sud a través del vell carrer Major, afectant el seu veïnat fins la Plaça d'Espanya, reconsiderant, fins i tot, la futura configuració d'aquesta. També afecta la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau i alguna de les seves instal·lacions, en buscar una continuïtat de la xarxa urbana que fins ara impedia la línia del ferrocarril.

S'havia parlat en principi de l'espai de La Seda, però les facilitats per a la requalificació dels terrenys que donà l'Ajuntament hi ha afegit el de la paperera i, finalment, el propi ajuntament ha fet una jugada de "pòquer urbanístic" incorporant l'espai planificat com a centre direccional establert pel vigent Pla General Metropolità, que multiplica l'àrea inicial fins establir una actuació d'unes 200 hectàrees, com qui diu més de la meitat de l'extensió de la ciutat (384 Ha).

Un Centre Direccional al servei del gran transport

Cal recordar que sobre l'àrea del centre direccional hi estan ubicades de forma molt principal i des de fa trenta cinc anys dues activitats de la importància de Tradisa i Carrefour que insòlitàment s'instal·laren sobre

L'Eixample Nord ocupa unes 200 hectàrees per sobre de la línia del ferrocarril, un espai tan gran com la meitat de la ciutat, més gran que la ZAL del Port terra endins i semblant a la zona d'activitats de l'aeroport.

Prat Nord pot regularitzar algunes de les irregularitats urbanístiques del franquisme

una zona qualificada en aquell moment com agrícola permanent. El Pla General Metropolità, aprovat el 1976, ho qualificà com a Centre Direccional, en previsió d'una gran àrea dedicada a infraestructures logístiques que es consideren necessàries per una zona on conflueixen tota mena de comunicacions (autopistes, ferrocarrils, port, aeroport...) La ubicació

del Carrefour havia estat una irregularitat urbanística, donat que la llicència fou atorgada a preclari sobre terrenys que eren propietat del propi tinent d'alcalde d'urbanisme que feia la proposta i malgrat l'informe de l'arquitecte municipal que advertia que es tractava d'una zona agrícola. I en el cas de Tradisa, ubicada a causa d'una poderosa pressió política de l'època franquista, és evident que l'activitat de transport industrial poca cosa tenia a veure amb la condició agrícola de la zona, llevat el petit espai dedicat a la cria de cavalls que s'hi desenvolupà en algun moment.

Trenta cinc anys després, la proposta municipal globalitza l'actuació en el conjunt del territori definit com a Prat Nord i pot convertir en un gran

negoci algunes de les més inqüestionables irregularitats urbanístiques de l'època franquista. Es pretén modificar la planificació del Centre Direccional per fer arribar la trama urbana fins la Ronda de Dalt, reconsiderant la seva ubicació en un sector tan estratègic com el Delta del Llobregat. Es prioritza la construcció d'habitatges. L'ajuntament planteja l'alternativa dels grans blocs de ciment. Ni més ni menys que 7.600 nous habitatges, la meitat d'ells de promoció pública. Es preveu una considerable crescuda de l'actual població d'El Prat, quan la demografia de la nostra ciutat s'ha estancat en les darreres dècades fins al punt que no s'ha pogut superar la barrera dels 65.000 habitants.

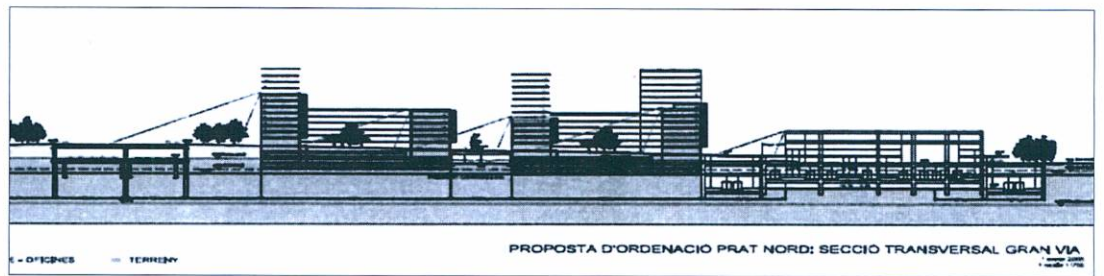
Per defensar El Prat davant de Barcelona

La proposta presentada a la societat civil de la ciutat i als sectors afectats directament parla de 18.000 nous residents amb un promig improbable de 2,36 persones per habitatge. També parla de 23.000 llocs de treball ubicats en 700.000 m² dedicats a la indústria i oficines i de 300 noves places hoteleres. Es diria que s'oblida expressament la gran quantitat d'espai dedicat a pàrquing i magatzem que sorgeixen d'una insòlita elevació de la cota zero del territori, que ja s'aplica en el Polígon Mas Blau sense cap incentiu que beneficiï la ciutat que autoritza la creació d'un important bagant a la part nord de l'autovia de Castelldefels.

Només el creixement de

l'habitat sembla preocupar els nostres dirigents actuals, argumentat amb un "cal defensar-se davant de Barcelona". Aquesta defensa es centra en créixer en habitants, com feien aquells antics alcaldes de la dictadura que competien irresponsablement en el creixement demogràfic dels seus pobles, fins que van crear a l'entorn de Barcelona multitud de suburbis. La història ha demostrat que darrera d'aquella febre demogràfica no hi havia altra cosa que l'especulació immobiliària. El desastre urbanístic generat per aquella política l'ha reconduït en gran mesura aquest darrer quart de segle de democràcia, que ha pogut rentar la cara d'aquells suburbis i esponjar-los demogràficament, desenvolupant les reserves i les qualificacions d'un Pla General Metropolità que, en el seu moment, fou molt discutit, però que, finalment, ha estat un instrument eficaç per reconduir aquells suburbis cap una dimensió més humana de ciutat. En el cas d'El Prat es reduí l'índex d'edificabilitat que contemplava un pla municipal anterior al PGM i que preveia una densitat de població superior a la d'alguns dels barris de Barcelona més degradats socialment.

Sorpren que, després de tots aquests anys, l'Ajuntament plantejés una proposta que ens torna el mal record de l'antiga febre immobiliària. Ni més ni menys que es pretén crear un nou Bellvitge -per citar un de tants barris-, només a quatre passes de l'error. I es veu que El Prat ja no en té prou amb els problemes originats per la nostra "Unidad de Absorción Vecinal" que tan ens afecten negativament, que

El perfil de l'Eixample entre la Plaça Espanya contempla una pendent del 3% buscant l'alçada de la Ronda de Dalt i afavorint l'utilització del subsol creat artificialment.

Es planteja la creació d'un altre barri d'habitatges socials, molt per sobre de les necessitats d'El Prat

ja es planteja un altre barri d'habitatges socials, molt per sobre de les necessitats d'habitatge de la ciutat, cosa que fa tèmber que acabin venint al Prat Nord els resultats de l'esponjament que s'està plantejant en alguns dels barris més conflictius de l'àrea metropolitana.

L'exemple de desenvolupament de la Gran Via de L'Hospitalet

Això succeeix a El Prat, precisament, quan des de la Plaça Cerdà i en direcció cap aquí s'està produint una de les transformacions urbanes més espectaculars que s'han configurat en els darrers anys. No es pot fer conjectures sobre el resultat final, però, el que està desenvolupant l'Ajuntament de l'Hospitalet a la seva Gran Via, és un dels intents més lloables del que pot fer una comunitat per sortir de la imatge de suburbi on s'havia

enfonsat, precisament per polítiques urbanístiques en la línia del que ara es pretén fer al Prat Nord. La nova proposta de l'Hospitalet porta la regeneració de la ciutat fins el propi Llobregat desenvolupant el factor de la sanitat pública (Hospital de Bellvitge, Duran Reynals, Facultat de Medicina...) amb la voluntat de complementar-lo ubicant-hi la investigació. Hem sentit dir als propis autors del projecte que, la projecció del que s'està desenvolupant a la Gran Via de l'Hospitalet, s'ha fet mirant cap a El Prat per la capacitat de generació d'activitat econòmica de la zona aeroportuària, mentre l'Ajuntament del Prat juga a la confrontació amb el seu aeroport.

La necessitat de desenvolupar el Prat Nord

No hi ha dubte que el Prat-Nord s'ha de desenvolupar. És l'espai més important que li queda a la ciutat; des d'ell El Prat pot connectar, fins i tot involucrar-se en el gran projecte de transformació urbana d'aquesta Barcelona que està projectant universalment la seva arquitectura i urbanisme. L'Hospitalet no fa la seva transformació contra la ciutat de Barcelona; la fa en defen-

sa de la pròpia identitat, però complementant Barcelona. Saben que els viatgers que arribin per l'aeroport, en passar el Llobregat, seran a L'H però pensaran que arriben a Barcelona. El Prat-Nord pot ser el principi d'aquesta línia de continuïtat cap el centre d'una ciutat universal. El que s'hi ubiqui haurà de tenir aquesta categoria o pel Prat s'haurà perdut la darrera ocasió de frenar la seva decadència, aportant la qualitat al seu model de ciutat.

Contràriament, justifiquen el projecte des de la confrontació amb Barcelona. Fins i tot sembla inconcebible que es produeixi aquesta situació, quan els grans interessos implicats estan vinculats a iniciatives empresarials de gran volada. El que són capaços d'impulsar les corporacions empresarials implicades, són projectes de gran projecció ciutadana, sempre al servei dels seus interessos empresarials -no ens enganyem-, però els promotors, si se'ls deixa, també saben enlairar la mirada per sentir-se creatius.

Una proposta que afavoreix la creació d'espais en el subsol

Des d'aquesta dimensió ens hem de preguntar què està passant aquí..., perquè la rendabilitat del projecte presentat és de molt baixa volada fins el punt que busca perspectives en el subsol, ni més ni menys que creant una muntanya al bell mig d'un Delta pla com el palmell de la mà. A l'àrea que s'està desenvolupant a l'Hospitalet, en cap cas s'ha canviat l'orografia del territori per multiplicar el volum d'aparcaments i magatzems que sorgeixen d'elevat la cota zero que marca l'aprofitament del territori urbà. No s'entén que un ajuntament que es pretén ecologista tiri endavant el que pot ser un atemptat ecologista. No s'ha exhibit cap estudi d'impacte ecològic, quan ja s'està actuant des dels fets consumats, apilant

La proposta presentada per l'Ajuntament planteja una discutible liquidació de la trama urbana històrica situada entre els antics terrenys industrials de La Seda de Barcelona i La Papelera Española. (Arxiu: Gerard G. Mor)

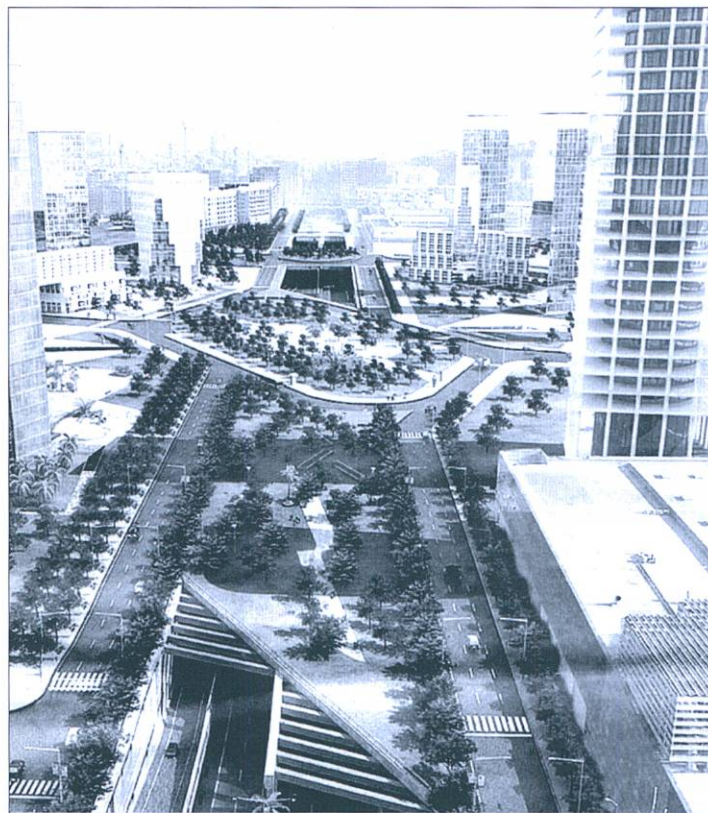
munyanyes de terra sobre els terrenys de La Seda i l'entorn del Carrefour. Cal saber que, en la mateixa àrea, concretament en la construcció de la nova terminal de l'aeroport, s'ha fet servir l'apilament de terres per compactar el subsol baixant un 50 centímetres el seu nivell. Com s'ha aprovat el projecte que autoritza aquesta innegable transformació del territori! Una actuació per la via dels fets consumats com aquesta comportà en ple franquisme la desaparició de la llacuna de l'Illa. Estem parlant d'una actuació que transforma la realitat del territori amb l'únic objectiu d'afavorir un major índex d'edificabilitat. No es vàlid l'argument de passar la ciutat per sobre de la Gran Via per justificar el replanar, quan un parell de ponts poden establir la comunicació amb el centre direccional, que, segurament, pot funcionar millor sense la intromissió d'una àrea urbana. La protecció acústica de la ciutat es pot fer eficaçment sense el sobrecost d'una gran plataforma sobre l'autovia.

Urbanisme enfront d'ecologia

Ja portem massa anys acumulant error rere error. El posicionament ecologista, ha estat nefast front l'expansió de l'aeroport quan ha permès la tala de milers de pins i, ara, s'ha perdut gran part de la reserva natural per la construcció de la quarta pista en paral·lel a la costa, entre altres coses perquè no van preveure cap actuació prèvia a l'impacte de l'expansió del port fins al nou llit del riu i dels espigons construïts per protegir la desembocadura.

Durant aquest anys hem vist frenar iniciatives de desenvolupament industrial: el Polígon Mas Blau –ja contemplat al PGM–, perquè volien una actuació sota el control directe municipal, es bloquejà durant una pila d'anys mentre les ciutats de l'entorn desenvolupaven espectacularment els seus polígons; l'Estruch, que havia de ser el refugi de la petita i mitjana indústria local, perquè les parcel·les s'havien d'adjudicar en condicions de lloguer a cinquanta anys... En un i altre cas van haver de claudicar, després d'una lamentable pèrdua de temps.

En la línia del que tan es-

El model urbanístic de la Gran Via de L'Hospitalet podria continuar a la Gran Via del Prat, com demostra la imatge virtual del que s'està desenvolupant, on s'aprecia que l'autovia respecta la cota zero del territori.

S'eleva el nivell del Delta per afavorir l'índex d'edificabilitat sota la cota zero

pectacularment s'està produint a la Gran Via de l'Hospitalet, cal adonar-se que l'eix bàsic del projecte és la ubicació a la zona de Montjuïc-2. Els dos gratacels de la Fira Internacional situats a peu de Gran Via seran la imatge central del projecte que tant aportarà a la projecció de la ciutat de l'Hospitalet. Quan s'és a punt de caure en nous errors cal que es sàpiga que la Fira no és a El Prat per la manca de voluntat del nostre ajuntament que, front la proposta de la Generalitat que volia la Fira al costat de l'aeroport com una gran porta d'entrada a Catalunya, s'oposà l'inconvenient de que el projecte, a part d'ubicar-se sobre el Mas Blau-2 passava a l'altre costat de l'autovia d'accés a l'aeroport i es situava sobre la part més degradada de Sant Cosme, resolent un considerable problema d'imatge i un altre de degradació social.

Evitar barris desestructurats socialment

Coneixem a fons els polígons d'habitatges socials d'arreu de Catalunya. Fou un altre dels greus errors de la dictadura. No es pot generalitzar, però la tendència al suburbi és una evidència. Hi havia moltes altres maneres d'afrontar el problema de la carença d'habitatges, però els polígons tenien possibilitats polítiques i econòmiques inconfessables, amagades rera la solució a uns problemes que havia creat el propi règim. El temps ha demostrat que han creat problemes de desestructuració social i només cal mirar les ofertes d'habitatges de les nombroses oficines immobiliàries de la nostra ciutat per observar la diàspora que s'està produint al Sant Cosme que la Generalitat ha renovat totalment.

El Prat té un problema d'habitatge com el dels pobles veïns, agreujat perquè aquí incomprendiblement s'ha frenat el desenvolupament de les poques possibilitats que atorgava a la ciutat el PGM. Els preus dels solars estan pels núvols i quasi no en queden. Molts joves opten per buscar la seva solució fora d'El Prat, on guanyen en cost i qualitat de vida. La insòlita rotació de població que es produeix a la nostra ciutat

no té altra explicació que una política d'habitatge quasi inexistent a banda de la rehabilitació de Sant Cosme i poca cosa més. Després de més d'un quart de segle de democràcia, és insòlit que es plantegi resoldre el problema des de les solucions de la dictadura, quan precisament el fet de ser una ciutat tant magníficament comunicada és un atractiu per venir-hi a viure. Ens hem de preguntar què està passant a la nostra ciutat i és urgent trobar respostes que possibilitin la correcció de les tendències a la diàspora.

Un espai estratègic

El Prat Nord és un dels espais estratègics més ben situats de tot Catalunya, a peu del punt d'arribada de diverses autovies i autopistes, a una distància mínima del Porti de l'Aeroport, al costat d'una estació ferroviària intermodal on arribaran el tren d'alta velocitat, les línies del corredor mediterrani, segurament hi arribarà el conjunt de la xarxa de línies de proximitats, el metropolità, tindrà molt a prop els ferrocarrils de la Generalitat, és a deu minuts del cor de Barcelona... No està gens clar que l'activitat de Centre Direccional sigui requalificada en benefici d'una operació des de la perspectiva plantejada per l'Ajuntament del Prat. L'interès privat en el procés d'adquisició dels terrenys de l'entorn del Carrefour. Cal saber que el Centre Direccional és d'execució pública i pertant els terrenys afectats estarien subjectes a l'expropiació. Un canvi de qualificació per fer-hi habitatges o activitat privada cridaria moltíssim l'atenció, a no ser que hi fem jugar les institucions autonòmiques que tenen al seu càrrec la promoció de l'habitatge social. Si ho fessin podrien actuar des del criteri d'expropiació compensada. Segurament permetria una certa presència de l'activitat d'hipermercat, posem per cas, però això facultaria a l'Institut Català del Sol el desenvolupament d'un dels seus polígons d'habitatges socials i, perquè no, també la concreció del Centre Direccional. No hi ha inconvenient en el segon cas. Respecte el primer, cal plantejar-se molt seriosament si El Prat està en condicions d'assumir una nou impacte social. Al Prat-Nord, El Prat s'hi juga el seu futur entre la ciutat i el suburbi.

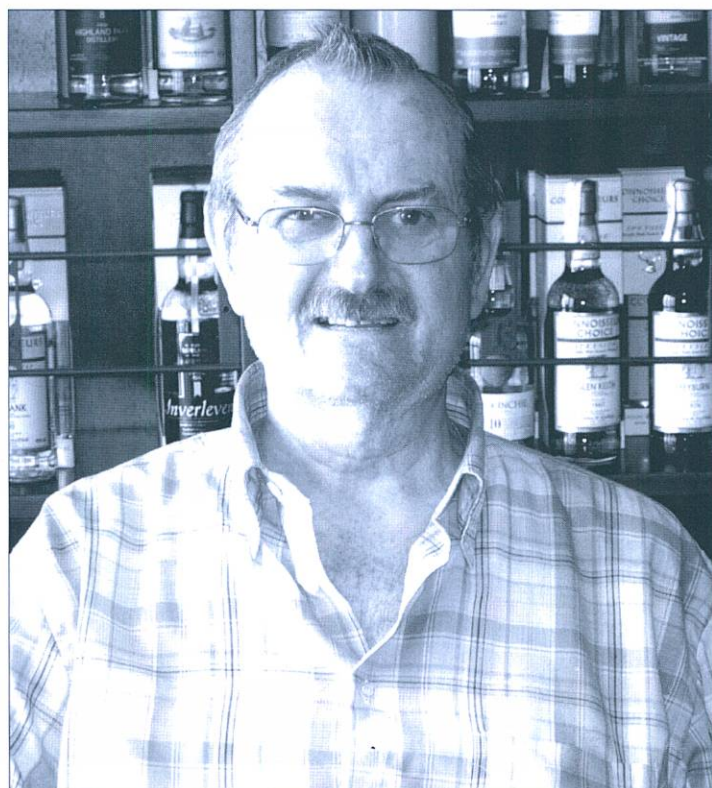
PERE BALTA

Col·lectiu 'Delta' d'Estudis Locals

Josep Ma. Tarrida, un taverner a les files del CB Prat

NEUS MACÍAS / Josep Ma. Tarrida va néixer a El Prat l'any 1941. "Quants anys fa ja, oi? Crec que ja em puc retirar", riu. Va ser el petit de tres germans. El seu pare era de Guardiola de Fontrubí, i quan es va traslladar a El Prat i buscava feina, l'any 1924, va assabentar-se de que traspassaven una bodega al carrer Jaume Casanovas. Tot i que no tenia experiència en el sector, va adquirir el local, que no estava ubicat exactament on a l'actualitat tots coneixem Cal Pere. "Estava més aviat al costat de la Notaria, davant de Torre Muntadas". La bodega tenia una tradició arrelada a la ciutat, ja que era de 1875. Més tard, el pare del nostre protagonista va decidir comprar dues cases i fer allà l'habitatge i traslladar el negoci. Tot i que els tres germans Tarrida ajudaven el pare, va ser Josep M^a qui més es va integrar en la vida de la bodega. Col·laborava a l'hora de fer el servei a domicili -que primer es feia amb carro i cavall, i després en furgoneta i camió -, i ajudava a servir els clients que prenién el vermut a peu de barra. Ell es defineix com un "taverner", tot i que la necessitat i els anys d'experiència l'han "obligat a aprendre una mica de vins". Cal Pere també es distingeix per les seves exquisides anxoves, acompanyament indispensable del característic vermut de la casa. "El vermut l'envasa un amic nostre, però la recepta és del meu pare, de quan ell va comprar la bodega l'any 1924". La recepta és secreta, i Josep M^a la té apuntada per no oblidar-la mai. "El meu pare va afegir unes herbes especials, que són les que li donen aquest gust tan característic". Ara està preocupat per la falta d'anxoves al mercat. "Crec que si no fem una parada biològica, aquest peix s'acabarà". El preu de l'anxova s'ha posat pels núvols. "Una llauna de 10 quilos pot arribar a costar cent - mil pessetes", assegura. "Si la vols autèntica, és clar. També hi ha anxova de menys qualitat, com la xinesa, l'argentina o la marroquina. "Però es nota molt la diferència a l'hora

El proper 15 de setembre, l'Associació d'Exjugadors Amics del Bàsquet Pratenc retrà homenatge a Josep Ma. Tarrida, que va ser jugador i més tard president del CB Prat, tot i que a El Prat tothom el coneix per ser el propietari de Cal Pere, el celler amb més tradició de la ciutat. Un reconeixement que ell "agraeix", i que li ha fet "molta il·lusió, i molta sorpresa", però considera que hi ha gent "que s'ho mereix més que jo". A l'entrevista també hi són presents dos dels seus néts, la Núria i el Jordi, que miren embadalits el seu avi a qui, després de la conversa, coneixeran una miqueta millor.

En Josep Ma. Tarrida arribà a ser president del C.B. Prat.

Ell es defineix com un "taverner", tot i que la necessitat i els anys d'experiència l'han "obligat a aprendre una mica de vins"

de menjar-la, deixa un regust a sardina i té moltes espines".

El celler de Cal Pere creix

El nostre protagonista té uns dignes successors al seu negoci. El més grans, Pere i Vidal, van optar per Enginyeria Química i Dret, respectivament. En canvi, els seus fills Jofre i Jordina han estudiat Enologia, i fa uns anys fins i tot van arribar a la final del

guardó "Nariz de Oro", que premia els millors sommeliers del país. Ara el Jofre acaba de finalitzar un Màster en Viticultura, Enologia i Màrqueting del Vi. El negoci ha agafat una nova volada des que ell i la seva germana han sumat esforços amb el seu pare. Fan cursos de cata, celebren la festa del vi novell, del cava, i fa uns anys van obrir a la terminal de l'aeroport una botiga especialitzada en vins, vins generosos (montilla, xeres, Pedro Ximénez), i whiskies. Josep M^a explica que, a l'actualitat, el seu celler compta amb unes 4.900 referències.

Un esquerrà als vestuaris del CB Prat

Però el motiu que ha originat aquest homenatge que se li ret al mes de setembre és la seva afeció al bàsquet. Un esport que

va començar a practicar, segons ell mateix recorda, fa 55 anys, al La Salle Condal, l'escola on va estudiar. Tenia 10 anys, i li van proposar jugar a bàsquet "perquè creien que tindria possibilitats: era esquerrà, i això podia ser positiu". Al col·legi era habitual la pràctica de diferents modalitats esportives. De fet, Josep M^a va provar sort amb el futbol, l'handbol i el voleibol, on va destacar. "Però quan vaig descobrir el bàsquet i em van federar, ja vaig deixar els altres esports". Quan comptava dotze o tretze anys, l'equip de La Salle Condal va jugar contra El Prat, el van veure i els directius del CB Prat devien pensar que no el podien deixar escapar. Així que li van oferir jugar amb el CB Prat. D'aquells anys conserva grans records i grans amics. Amb la por d'oblidar algú, cita noms com Joan Ribas, Albert Patau, Reixach, Pere Rodríguez Darnés, Andrés Sánchez, Albert Sabater, Arseni Conde o Jaume Nadal. "Aquests últims eren més joves que jo", comenta. Va continuar vinculat al club durant molts anys més, i fins i tot va arribar a ser-ne president. "Vaig succeir Joan Ribas, i vaig romandre al càrrec uns 10 anys". Un dels seus mèrits va ser crear la secció femenina del CB Prat. Tota la família ha seguit la tradició esportiva. Pere i Jofre també hi van jugar al club. Vidal, després de passar pel CB Prat, va fitxar per L'Hospitalet, on va participar a la Lliga Nacional. Jordina va formar part de les files de l'Hispano-Francés, que jugava a la Lliga Nacional de Juvenil, però també va passar pels vestuaris del CB Prat. La tradició continua, perquè tant el Jordi, el fill petit del Vidal, com el Pere, que es diu com el seu pare, també juguen a bàsquet, i també són esquerrans. Una nissaga plena de tradicions. ■

**MARMOLES
CUTILLAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, n° 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

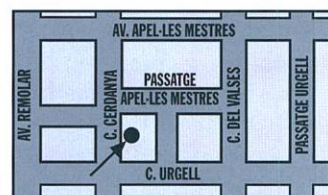
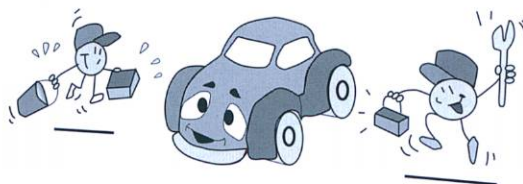
CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecánica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

Teléfonos

93 658 21 33 • 93 658 21 37

Fax

93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

SEUPRAT

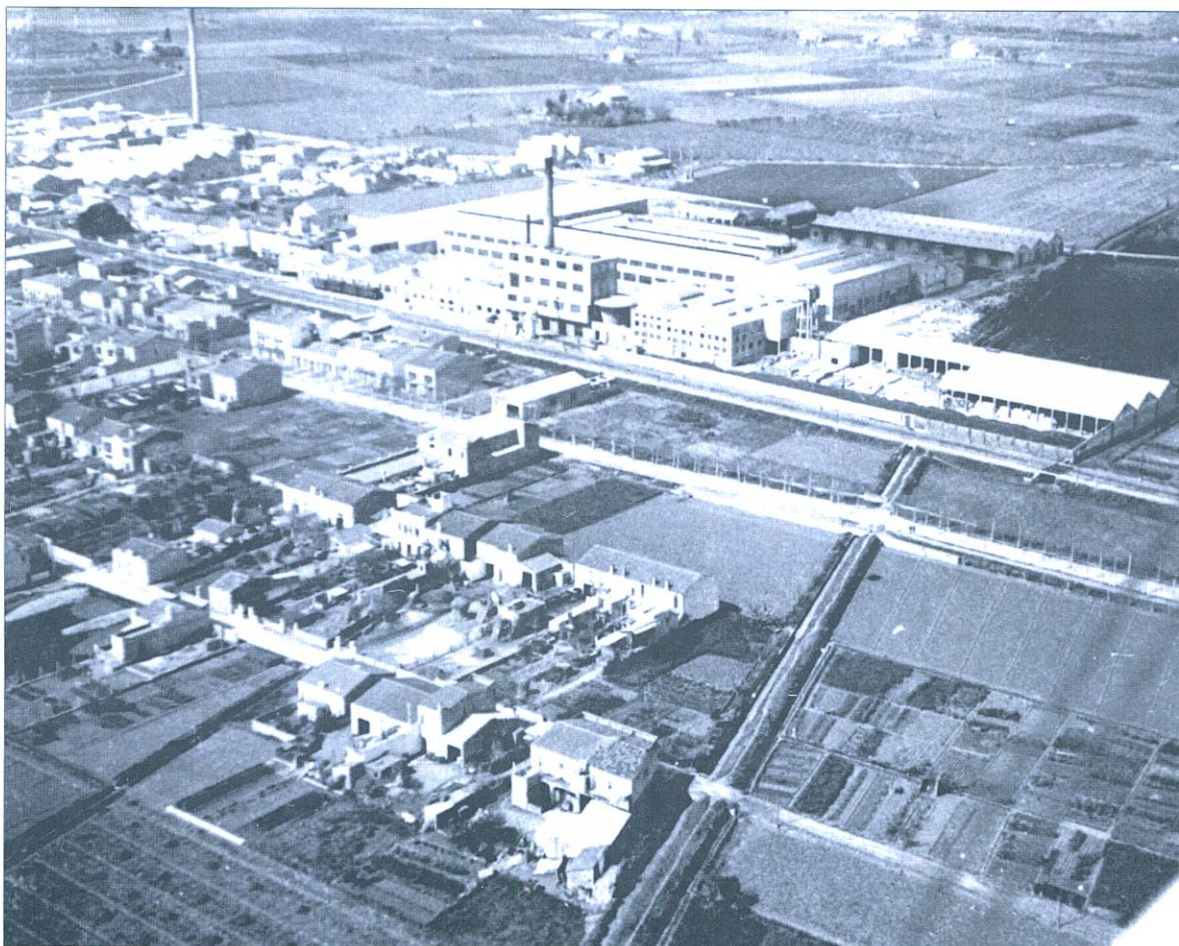
ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

Prat Nord als anys 20

Una preciosa vista aèria que ensenya la Ribera del Prat, La Seda de Barcelona i la Paperera Espanola. S'observa el marge de defensa, una Rambla recent urbanitzada, les cases de pagès del carrer d'Ignasi Iglèsias, com arrencades rere les seves eres. El terme municipal era el primer d'Espanya en renda agrària i El Prat avançava cap a convertir-se en la primera comunitat de tot l'Estat en venda per càpita que aconseguí cap el final dels anys 50.

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

El Carrer Major, el més antic del Prat (IV)

Les clavegueres i l'enllumenat d'en Bertrand i Serra, les primeres millores del carrer del segle XX

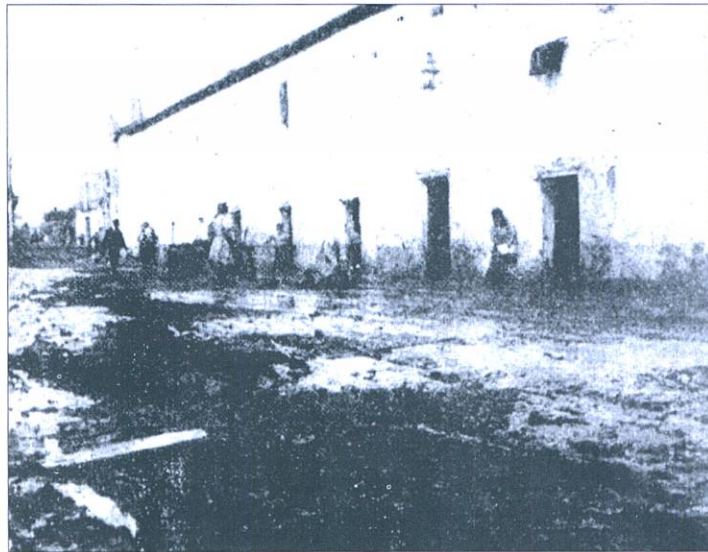
A principis de segle XX poques coses havien canviat al carrer Major en relació a les darreres dècades del vuitcents. La notícia que pot definir aquesta primera dècada be associada a les nombroses inundacions que va sofrir, provocades pel desbordaments del riu Llobregat i especialment per les greus inundacions registrades a l'octubre de 1907, (any de les cinc riudes) (42) quedant el carrer Major, com es pot apreciar en algunes fotografies de l'època totalment enllotat.

En aquests primers anys de segle s'inicia progressivament la instal·lació del clavagueram al carrer.

A la primavera de 1908 passa a residir a una de les cases del carrer aleshores propietat d'en Josep Mèlich, la n° 4, el Dr. Josep Pujol i Capsada, el qual va substituir al també metge D. Segimon Salgot i Baucells, que ocupava fins aleshores la mateixa casa (43).

Al mateix any 1908, Joana Company Rosell, esposa d'en Joan Monés i Muns, va sol·licitar permís per enderrocar una de les cases d'en Barnola, per aixecar un edifici nou en el n°6 del carrer (44), on anys a venir hi residiria la família Gili-Farrés.

La presència de mestres al carrer continua. En aquesta època va abandonar El Prat la mestra

El Carrer Major, després de les inundacions del Llobregat del 13 d'octubre de 1907

Carmen Sierra Fenollar, però trobem ja a l'any 1909, el mestre nacional Pau Ravetllat Brugulat (45) i a primers de l'any 1916 s'estableix al carrer la també mestra Felisa Davalillo, que només tenia 31 anys i ja era vídua amb fills.(46)

Cal consignar que l'electricitat no va arribar a El Prat fins al 1910, gràcies a la companyia d'Eusebi Bertrand i Serra, que des de la Granja de La Ricarda va instal·lar una línia elèctrica al nostre poble (47), comença doncs, l'electrificació de les cases del carrer, però no de l'enllumenat públic que no hi va arribar fins al 1919.

En la sessió del 23 d'abril de 1911, l'ajuntament va aprobar un pressupost extraordinari "*...que permeti regularitzar los servicios de saneamiento y desagües por medio de las alcantarillas establecidas y las que se construyan...*".(48)

Aquell mateix 1911 es van iniciar els treballs de desdoblament de les vies de la línia ferroviària Barcelona-Vilanova (49). Aquestes obres que es van inaugurar el 1912 varen afectar el pas a nivell del carrer que s'hagué d'ampliar, i va suposar l'enderrocament d'una de les cases del pagès Joan Sanfeliu, on tenia la quadra. Al citat veí se li va donar accés per un solar d'una casa que s'havia enderrocat del mateix carrer, per poder entrar el carro pel darrera el pati, de la casa on vivia (50).

L'any 1913 en Josep Xirinnachs Vila (Cal Mora) va traslladar la seva carniceria del ca-

rrer Major n° 7 (51), a l'edifici de la seva propietat recentment remodelat a la Plaça, just tocant les primeres cases del carrer. En la mateixa casa del carrer Major es va traslladar a viure, l'any 1914, la reconeguda llevadora pratenca Adelaida Rebull Baiges. (52)

A mitjans de la dècada dels anys 10 continuaven tenint els seus tallers o obradors al carrer Major el constructor de carros Baldiri Campmany Puig, el fuster Pau Estalella Campmany i el ferrer Frederic Rof i Ribas (53), eren oficis que les martel·lades es feien sentir sobretot les del mall del ferrer..

Durant els anys 1915 i 1916, en el pati de casa del carrer on residia el Dr. Pujol, els estudiants Josep Colominas Fabró, Tomàs i Joan Lluís Pujol i Font imprimien la primera publicació periòdica de la història pratenca, que ells mateixos redactaven. Ens referim a "*El Estudiantil*" (1916) que un temps després i durant el 1917 es convertiria en "*La Veu del Prat de Llobregat*", Eren uns petits "quadernillos" escrits a mà, el material pels quals els hi facilitaven gratuïtament, el metge Pujol (paper) i el farmacèutic Roigé ("cola de peix"), necessària aquesta per fer les reproduccions amb un mètode molt casolà. (54).

Segons es dibuixa en el Planol General d'Ordenació de 1916. (55) que es va efectuar en temps de l'alcalde Josep Monés i Jané, a la banda de Llevant del carrer s'aprecia l'estret carrer que comunicava amb el carrer Flaquer on ja s'hi havien alçat unes cases.

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Juliol de 1931

El dissabte dia 18 de juliol de 1931 es va iniciar la vaga dels treballadors de "La Seda" primera gran vaga obrera de la història pratenca, en la qual van intervenir per primera vegada, efectius de la Guàrdia Civil d'infanteria i de cavalleria. Aquesta vaga en la que es van registrar moment de molta alta conflictivitat, va durar fins el 4 d'agost de 1931.

Degut a la vaga general a Barcelona, no van funcionar els autobusos.

El Col·legi de Sant Jaume, dirigit per Estanislau Massas, va efectuar una exposició de treballs escolars en el mateix col·legi, amb horari de visita del 25 al 28 de juliol de 1931.

REFERÈNCIES

42.- CODINA VILÀ, J.; "*Inundacions al delta del Llobregat*"; 43.- FERRET i PUJOL, J.; "*Josep Pujol, Metge, Polític i Humanista*", "*La Imprempta*" 1989; 44.- AHMP, Permisos d'obres 1908; 45.- AHMP, Padró Municipal de 1910; 46.- AHMP, Padró Municipal de 1916; 47.- CODINA VILÀ, J.; "*La Gent del Fang*", 1966; 48.- AHMP, Llibre d'Actes 1911.; 49.- FERRET PUJOL, J.; "*Vida i obres ferroviàries a El Prat (V)*", DELTA n° 259, octubre 2001.; 50.- Dades facilitades per en Felip Neri Gordi.; 51.- AHMP, "*Matricula Contribució Industrial*" 1912,13,14, i 15.; 52.-AHMP, "*Matricula Contribució Industrial*". 1914.; 53.-AHMP, "*Matricula Contribució Industrial*, 1915.; 54.-FERRET i PUJOL, J.; "*Josep Pujol, ...*", op. cit.; 55.- "*Prat de Llobregat-Plano General con Proyecto de Reforma y Ensanche*". confeccionat per l'arquitecte municipal, Antoni Pascual, i aprovat en el Pleno de l'Ajuntament del mes de març de 1916.

Aurelia Lucia Cipres Obico, natural de Huesca, viuda de Josep Riera Cherta i de 75 anys, morí al seu domicili el 13 de juny.

Antonio Gomez Orta, natural d'El Prat, espòs d'Anna Maria Gimenez i de 67 anys, morí al seu domicili el 14 de juny.

Antonia Grau Mestres, natural de Sant Boi de Llobregat, viuda de Baldiri Busquets i de 86 anys, morí al seu domicili el 15 de juny.

Lluís Alamús Gonzalez, natural d'El Prat, solter i de 36 anys, morí al seu domicili el 20 de juny.

Lluís Sabate Vaquero, natural de Barcelona, casat i de 82 anys, morí al seu domicili el 21 de juny.

Joan Ventura Cols, natural d'El Prat, casat i de 79 anys, morí al seu domicili el 26 de juny.

Àngels Mondejar Moreno, natural de Jarafuel, esposa de Salvador Castilla i de 78 anys, morí al seu domicili el 26 de juny.

Pilar Torres Navas, natural d'El Prat, viuda de Joaquim Gazquez i de 78 anys, morí el 26 de juny.

Felix Castillo Lozano, natural de Montalbo, Cuenca, espòs de Rosario Lopez i de 76 anys, morí al seu domicili el 27 de juny.

Felipe Vecino Gomez, natural de Garrovillas de Alconetar, Caceres, casat i de 81 anys, morí al seu domicili el 27 de juny.

Josep Maria Bertran Mercader, natural de Gavà, espòs de Maria Glòria Villasante i de 68 anys, morí al seu domicili el 30 de juny.

Cèsar Sanchez Romo, natural de Salamanca, viudo d'Angela Ramos i de 67 anys, morí al seu domicili el 6 de juliol.

Teresa Prados Esteban, natural de Molvizar. Granada, viuda de Vicente Diaz i de 68 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 7 de juliol.

Juan Garcia Garcia, natural d'El Prat, espòs de Carme Giné i de 69 anys, morí al seu domicili el 9 de juliol.

Ramona Alonso Garcia, natural de Tabero, Almeria, viuda de Joan Novell i de 80 anys, morí al seu domicili el 9 de juliol.

Josep Maria Galbe Aubalat, natural d'El Perelló, espòs de Josepa Dalit i de 79 anys, morí al seu domicili l'11 de juliol.

Maria Sanchez Rodriguez, natural de Pechina, Almeria, viuda de Brigido Huete i de 86 anys, morí al seu domicili el 13 de juliol.

Ramona Sans Alonso, natural de Reus, viuda de Josep Tell i de 84 anys, morí al seu domicili el 15 de juliol.

José Oliver Garcia, natural de Lorca, Murcia, solter i de 64 anys, morí al seu domicili el 16 de juliol.

Antonio Serrano Quintana, natural d'Encinas Reales, Cordoba, casat i de 78 anys, morí al seu domicili el 16 de juliol.

Cinteta Rovira Tort, natural d'El Prat, viuda de Modest Marsans i de 97 anys, morí a l'hospital d'El Vendrell el 19 de juliol.

JOSÉ MARIA BERTRAN MERCADER

Ha descansat en la Pau del Senyor el dia 30 de juny de 2006, a l'edat de 68 anys. La família agraeix totes les mostres de condol rebudes

ENRIC FORÉS FUERTES

Cinquè Aniversari

La teva esposa Sole, filla Maite i les teves nêtes no t'oblidem.

JOAQUÍN FORÉS GARCÍA

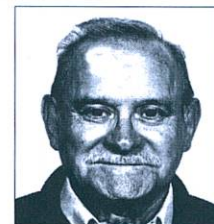
Novè Aniversari

La teva mare Sole, germana Maite i nebodes et recordarem sempre.

ANTÒNIA GRAU MESTRES

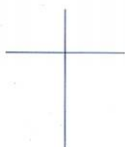
Morí el dia 15 de juny a l'edat de 86 anys. Els teus fills i nêtes et recordaran sempre.

GERARD BLASCO I GONI

1ER ANIVERSARI

La teva esposa, fills, nêtes, nebots i demes família et recordarem sempre.

MANUELA MARTÍNEZ PLAZAS
20è Aniversari (1914-1986)

El seu fill Vicenç Tierra, la seva Jove Alicia Muñiz, els seus nêtes David i Jordi, i els seus nebots us preguen una oració pel repòs etern de la seva anima.

Funerària d'El Prat

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33.

carnetperpunts.dotze

Això del número dotze té connotacions singulars: equival a una dotzena, que és una unitat de medir quantitats a l'engròs (els ous, per exemple); és el número de mesos de l'any, unitat de mesura de l'edat o l'antiguitat, per exemple; és la darrera i emblemàtica hora tant del matí com de la tarda-nit. També va resultar ser durant un bon grapat d'anys el nombre d'estats membres de la UE (abans Comunitat Econòmica Europea) després –el 1986– de la incorporació d'Espanya i Portugal.

Ara, avui resulta que el "dotze" és el número màgic amb el qual ens han "comprat" el carnet de conduir: a canvi de donar-lo a conèixer, ens hi han col·locat "dotze punts", o "dotze crèdits", o "dotze mostres de confiança", o "dotze tornes", o "dotze estigmes encoberts"... Semblaria que com si de cop, a tots els conductors ens hagués de canviar la vida. El que sí és cert és que per a uns quants hauria de tenir la màgia de mantenir-los la vida, ja no de transformar-la; és evident i ens resulta claríssim, que s'evitaran accidents i morts (la qual cosa ja és una resultat inestimable i molt desitjable). El carnet de conduir per punts farà ressucitar sensibilitats, precaucions, senys i també pors. De tota manera, el pas del temps asserenarà els ànims i les preocupacions i tot tendirà a la normalitat, una normalitat que sí serà més intolerant amb els insolidaris o agressius al volant i també propiciarà una actitud d'aguait permanent per als conductors diguem-ne normals, perquè la percepció que es té és clara: hi ha immediatesa de sanció dels punts, prescindint del tema econòmic (que també s'inclou en el paquet, doncs al cap i a la fi, tot s'arregla pagant un nou carnet, a part de la multa que en cada moment pertoqui).

Però fixem-nos que apareixen alguns serrells potser no prou comprensibles o fins i tot, injustos. Està clar que les autoritats han volgut partir d'una "amnistia general" (a fi i efecte d' iniciar un procés de pacificació, del trànsit i dels seus usuaris i actors), al no tenir en compte el comportament anterior dels conductors; tothom parteix de zero, o amb dotze punts, millor dit. Menys la situació sorprenent i fins i tot injusta dels conductors novells (que han passat el seu examen amb duresa, i que durant un any ja porten el seu vehicle identificat degudament): aquests només tenen vuit punts, com si haguessin comès ja algunes infraccions abans de començar la cursa (als polítics, per exemple, que volen accedir a una alcaldia, en obtenir-la per primera vegada ¿se'ls hauria de retallar un any l'exercici del seu poder per allò de que són nous en el càrrec?). També resulta obvi que els conductors professionals estiguin preocupats i neguitosos: un transportista que s'atura dos minuts en un xamflà per a fer una

descàrrega de gènere en un comerç, es pot arriscar a perdre punts si un agent 'considera' que ha obstaculitzat greument el trànsit. I igualment no ens ha de sobtar que hi hagi alguns conductors que sota els efectes de determinats fàrmacs (ingerits per prescripció facultativa en patir enfermetats o dolències cròniques diverses) no condueixen amb un 100% de reflexos, i no obstant, això no es pugui constatar 'bufant', per exemple.

Vull dir que benvingut el carnet per punts sempre que serveixi i s'utilitzi a fi de bé: és a dir, prevenció sobretot per part de les autoritats, disminució d'accidents, de morts, de ferits i per tal de concienciar-nos tots que si volem, amb tota seguretat podem. Perquè, ¿us podeu arribar a imaginar què passaria a tot l'Estat espanyol si un dia, un sol dia els agents no tinguessin ocasió de posar cap multa ni de penalitzar ningú? . Seria una gran joia per a tots, incloses naturalment, les autoritats, però l'endemà, amb tota certesa, hi hauria plens de tots els ajuntaments reunits amb caràcter d'urgència, doncs, desenganyem-nos, l'apartat de les sancions de trànsit ja "forma part" del pressupost d'un ajuntament o del ministeri de l'interior.

Lluny de demagògies, simplificacions, titulars mediàtics o fins i tot distorsions, cal que tinguem un petit alè de misteri com quan ens col·loquem davant d'una obra d'art: en el fons, en definitiva, no n'hi ha de misteris, només ens val una reflexió sobre allò que és nou i l'ajut de l'instint que ens fa endevinar el seu significat o la seva projecció.

A la carretera, no total a l'alcohol, no total a les grogues, sí total al cinturó de seguretat, sí total a la posta a punt dels vehicles, sí total a la moderació de la velocitat i al respecte de les senyals de trànsit. Però hauriem de demanar a les autoritats que no siguin prepotents (és a dir, que reconeixin també els seus errors i que escoltin a la ciutadania que cal escoltar) i hem de demanar als conductors atenció màxima sense estrès: al volant, bon rotllo, autoexigència i templança.

Però, ¿us podrieu imaginar que existís el carnet per punts a la política, a la solidaritat, a la paternitat i a la maternitat, a la bellesa, a la fraternitat, al civisme, al treball en equip, al veïnatge, a l'amistat, al comerç, a la pacificació, a la professionalitat, a l'habilitat...? Alguns carnets s'haurien de renovar amb freqüència, molta més del que ens pensem. El que passa és que tothom voldria ser jurat, no pas patidor passiu de les retallades... Complicat, molt complicat.

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

El profesor negativo

Podríamos definir como profesor negativo el que no asume responsabilidades para ejercer la docencia. El que desempeña mal su profesión como maestro o profesor. El profesor negativo no asume responsabilidades porque ha perdido la mística de su vocación de maestro. Le pesa el cargo de su vocación y no siente la necesidad de cumplir lo que la ética profesional le exige por estar preocupado, amarrado a las exigencias de una situación económica familiar o personal que no puede resolver como lo esperaba en la profesión elegida tal vez equivocada por no tener vocación para desempeñarla.

El profesor negativo se caracteriza primordialmente por una cultura enébrica persona que no se cultiva ni se alimenta, no se desarrolla ni se incrementa por falta de cultivo. Su preocupación económica le aboca en una lucha que no le da tiempo para leer ni para instruirse. No compra libros ni planifica unas horas diarias para leer e instruirse tratando de

mejorar su profesionalismo. El profesor negativo no enfrenta las exigencias de su profesión porque lleva un resentimiento surgido de una serie de factores inheridos al cargo como podría ser la poca remuneración, el enfrentamiento con la autoridad institucional, la falta de comprensión con ella, problemas con los alumnos o con los padres de familia, la falta de estímulo en su función, todo le lleva a traicionar su conciencia y a salirse del ámbito de sus obligaciones profesionales.

El profesor negativo carece de auténtica personalidad exteriorizado por la pobreza criterial expuesta ante los demás, por un lenguaje didáctico cuyo nivel no es superior al del común y corriente de la gente, y sobre todo, por su comportamiento que no se ajusta a su profesión de maestro. No tiene la calidad humana que debe distinguirlo de los demás por su condición de educador.

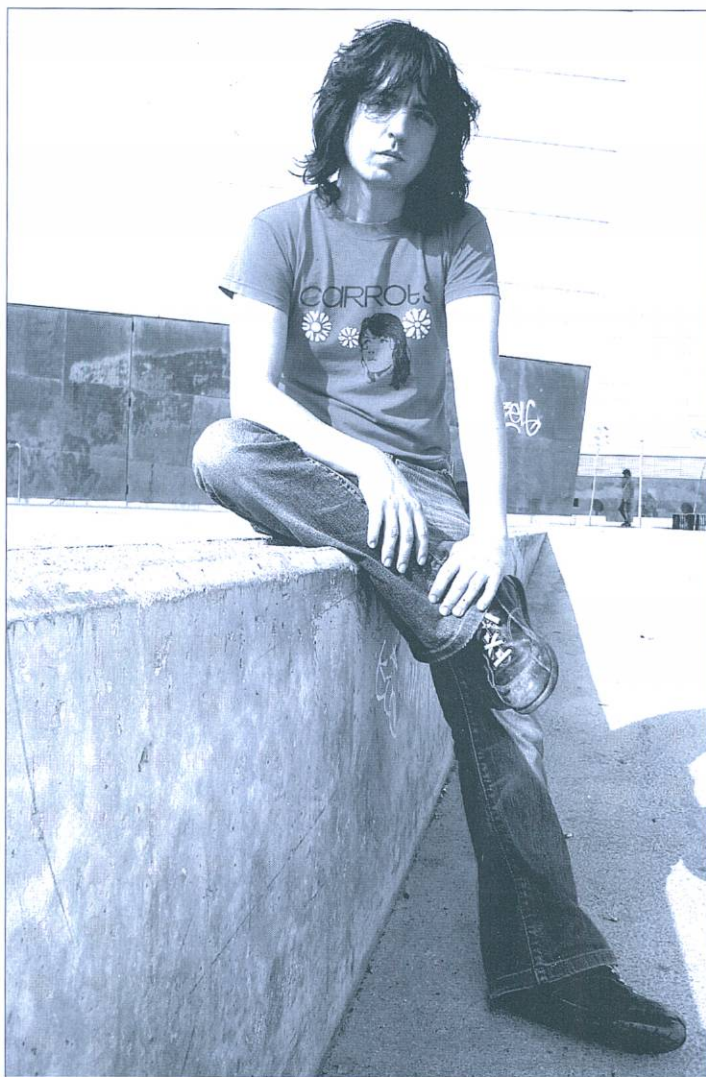
JAUME ESTRUCH

Entrevista con Vicente Macià, 'Pigmy', músico local y ex miembro de Carrots

Música como para niños

AGUS MORALES / "No me gusta hacer rock para adultos", dice *Pigmy*, ex miembro de Carrots, una de las bandas más internacionales que ha tenido El Prat. Desde la disolución del grupo, hace un año y medio, Vicente Macià explica que ha emprendido "una forma de hacer música mucho más ecléctica", en la que intenta representar "la forma de ver la vida de un niño". *Pigmy* está trabajando en un nuevo álbum, *Miniaturas*, que verá la luz en noviembre gracias al sello de la discográfica Junk Records.

"Con Carrots nos quedamos con la miel en los labios", reconoce Macià, quien rememora los mejores momentos del grupo, cuando sus discos se ven-

Pigmy está trabajando en un nuevo álbum, *Miniaturas*, que verá la luz en noviembre gracias al sello de la discográfica Junk Records

dían en Japón y Estados Unidos, y cuyo álbum más importante fue *Sunshine*, con unas 4.000 copias vendidas. "Faltó el empuje de la discográfica, y por eso nos separamos, porque tocamos techo", asegura *Pigmy*.

El músico pratense ha dejado un poco de lado el rock cantado en inglés de Carrots por un estilo más cercano al funk y al pop, cuyas letras además son en castellano. Aunque asegura

que su forma de componer "no ha cambiado", *Pigmy* explica que quiere hacer una música "más directa". Pero Macià tiene muy claro que "a quien le gustaba Carrots, le gustará *Pigmy*".

Pigmy ganó en junio el segundo premio del XIX Certamen de Cantautores de Viladecans. Entre los ingredientes de su música se encuentran el rock y el pop, la psicodelia y "la búsqueda de

nuevos sonidos". Una música personal, "introspectiva", cuyas letras hablan sobre él y sobre las drogas ("te cierran la mente más que te la abren"), el ámbito amoroso y el *tempus fugit*.

Más acústico que nunca, *Pigmy* asegura: "Puedo estar años para un solo tema, hasta que lo grabo no está acabado". El músico pratense cree que "los temas sociales están para vivir-

los", por lo que afirma: "No me va el rollo panfletario". Influído por Simon & Garfunkel, Cat Stevens, Pink Floyd, Leonard Cohen, Kevin Ayers y Caravan, *Pigmy* afronta su proyecto en solitario con la intención de hacer una música "más cercana".

"La música actual es muy consumista", opina el ex miembro de Carrots, quien cree también que "lo malo es que la mala música ahora tiene menos carisma que en el pasado".

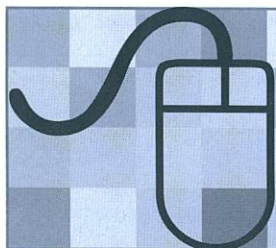
El tema central de su último álbum será *Piedras y guisantes*, junto a *Valsamo* (un juego de letras entre el baile -vals- y el bálsamo). Y, aunque deja una puerta abierta a que los fans de Carrots algún día puedan dis-

Pigmy ganó en junio el segundo premio del XIX Certamen de Cantautores de Viladecans, con una música «introspectiva»

frutar otra vez de la banda pratense, *Pigmy* ha emprendido un viaje musical hacia su interior:

*"Te estás ahogando
/y muriendo de sed
tarde o temprano tendrás
/que beber
me he levantado sabiendo
/quién soy
profundamente despierto ya
/estoy".*

Del tema *Miento menos*. ■

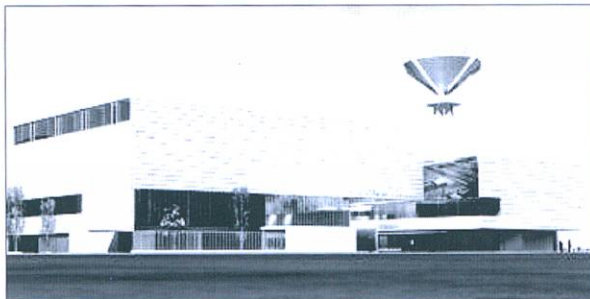

Envían's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

El projecte del Centre Cultural de Plaça Catalunya arrenca definitivament

M. MARTÍNEZ / Després d'un llarg període d'espera, sembla ser que el futur del Centre Cultural de la Plaça Catalunya es clarifica d'una manera més definida, un cop ensorrats els edificis de l'escorxador, mantenint el dipòsit d'aigües, que serà un dels símbols del nou espai. Al setembre es tancarà l'espai físic que ocuparà el nou centre, amb un pressupost aproximat d'uns 15 milions d'euros, que a més de l'escorxador, també inclourà part de l'actual plaça Mestre Estadella. L'edifici tindrà un total de 9000 m² aproximats de superfície construïda (sense comptar el pàrquing), la seva aparença exterior serà austera i tindrà com a material més característic el zenc i el vidre. El gener serà el mes en que finalment començaran les obres, que tenen una durada aproximada d'uns 20 mesos, amb unes previsions de poder inaugurar aquest centre a principis de 2009, segons informació facilitada pel cap de cultura de l'Ajuntament, en Xavi Giménez.

El nou centre estarà situat a la zona de l'antic escorxador

centre cultural, tindrà una modernització dels serveis actuals", segons ens va comentar el cap de cultura, en Xavi Giménez. S'aposta, doncs, per un increment en la qualitat i la confortabilitat d'aquest espai respecte a l'actual. L'entrada es situarà en el primer pis, on s'ha creat un espai transversal pel personal tècnic, i on estaran en constant contacte el director del centre, i l'equip tècnic tant de l'arxiu com de la biblioteca. El primer i segon pis que ocuparà el futur arxiu, orientat al carrer Jaume Casanoves, tindrà tot un seguit d'espais, incloent-hi la Biblioteca Castro i els espais de seguretat, que ajudaran als investigadors a realitzar una recerca més còmode i acurada.

L'auditori del nou centre serà també una de les apostes interessants d'aquest nou espai cultural. Tindrà una cabuda d'unes 300 persones i l'orientació que des de la regidoria s'ha atorgat a aquest auditori es de tenir cabuda a actes més de ciutat, culturals i congressos. D'aquesta manera, molts dels actes que actualment es realitzen a la Torre Balcalls trobaran un espai més acondicionat. Destacable serà l'espai dedicat a la encara no constituïda Fundació Codina, que ja ha rebut un impuls inicial a les juntes de govern amb una declaració d'intencions per part del consistori i que tot just comencen a caminar les primeres gestions per impulsar aquesta fundació que recollirà l'important llegat de l'historiador Jaume Codina. A més d'aquest espai, també s'han d'afegir el bar, amb un protagonisme mesurat, i la botiga cultural, lligada a iniciatives de comerç just, i on s'intentaran centralitzar temes de copisteria, per intentar que la biblioteca s'ocupi estrictament de les seves funcions.

Una de les idees d'aquest important projecte cultural de ciutat es potenciar els espais transversals, com ho poden ser tan l'auditori anteriorment esmentat o la sala d'exposicions pròpia del centre, d'uns 140 m², que poden relacionar-se amb altres activitats de promoció econòmica i enfocades al sector serveis. En aquest sentit, cal afegir l'existència d'aproximadament unes 250 places de pàrquing. ■

iOpa, yo viazé un centro culturá!

Després de veure que El Koala vindrà per Festa Major, m'he deixat envair pel misticisme de les seves cançons, com "Tengo un berraco". La veritat és que hi haurà un públic potencial que omplirà allà on vagi aquest *freaky* musical, però que segurament no cantarà més enllà del "Opa..."; caure en el recurs d'un èxit que no arribarà més enllà de l'estiu, si és que arriba, resulta força qüestionable.

Tornant a la crua realitat, per fi ja comencem a veure llum sobre el projecte del Centre Cultural de la Plaça Catalunya. Resulta d'una evidència insultant que una ciutat com la nostra tenia la mancança d'una infraestructura d'aquest tipus. I sobretot si centrem l'atenció sobre la biblioteca pública: tant des del punt teòric com pràctic, la biblioteca és una institució cultural de primer ordre, i a molts se'ns queia la baba al veure les biblioteques públiques d'altres punts d'Europa, un referent que a vegades queda lluny. A aquest fet se li afegeix la dilatació del projecte, que ja començà a perfilar-se a l'any 2002, però que no ha estat fins el 2005 quan finalment ha agafat impuls: l'espectacle de dubtós gust, fa uns anys, de l'exposició de la maqueta del projecte durant tants mesos a l'actual biblioteca no va ajudar gaire a la credibilitat del projecte. La remodelació de la Plaça Catalunya era una de les barreres que dificultà la marxa en l'execució dels plaços, però aquests darrers mesos hem vist com el projecte ha avançat, i l'evidència més propera és l'enderrocament de l'escorxador.

A més de la infraestructura, també tindrem que valorar altres aspectes, com el grup tècnic que es farà càrrec de la futura biblioteca. No oblidem tampoc que resulta molt preocupant l'escàs ús que la societat fa de les seves biblioteques. Farà falta, doncs, una gran dosi d'eficàcia d'aquest servei social que dependrà de l'amplitud de funcions que pretengui cobrir i de la manera de com finalment s'organitzi. Perquè aquest centre també afectarà a la resta d'infraestructures culturals del Prat i ajudarà a definir d'una manera més nítida algunes de les polítiques culturals del consistori, com la xarxa de centres cívics i culturals de la nostra ciutat. Llàstima que les bones notícies d'aquest nou projecte estiguin acompanyades per un mal d'estómac que m'envaeix com a ciutadà quan utilitzen les meves il·lusions políticament. Quan comencen les obres? Quan sabrem, per exemple, els projectes definitius per l'Artesa? Poques setmanes abans de les eleccions de 2007. Perquè resulta tan tòpica la enginyeria política? No arribo a acostumar-me.

MARIANO MARTÍNEZ

La biblioteca, eix del centre

Una de les màximes preocupacions alhora de tirar endavant aquest projecte, creat per l'arquitecte Manel Brullet, era desenvolupar totes les potencialitats de l'espai de la biblioteca, que ocuparà un espai de 3100 m², amb la col·laboració del Servei de Biblioteques de la Diputació de Barcelona i segons l'índex de població de la nostra ciutat, adaptant-se a l'estàndard de biblioteques modernes que avui en dia s'estan desenvolupant a Catalunya; troben exemples concrets a les noves biblioteques de Sant Boi i Plaça Lesseps a Barcelona. El plantejament de l'espai realitzat tant per l'arquitecte com pel Servei de Biblioteques recerca el màxim confort per als usuaris. En aquest sentit, l'edifici, plantejat en tres nivells o pisos, que també afectaran a l'espai de l'Arxiu i l'auditori, tindrà una primera baixa amb la els serveis generals, amb un primer i segon pis enfocats a un públic més adult i universitari, que rebran des del sostre llum natural de manera indirecta.

A més de l'espai propi de consulta de la biblioteca, s'estructuraran la sala d'actes, la sala d'audiovisuals, la sala d'exposicions, la sala infantil o les sales d'estudi, tot plegat una aposta per una biblioteca moderna i funcional.

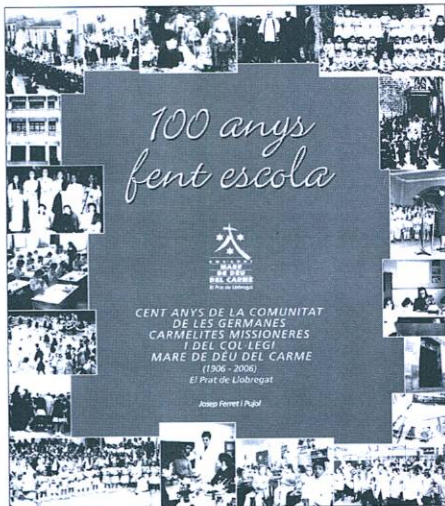
L'Arxiu i l'auditori també tindran el seu protagonisme

L'Arxiu Municipal, també ubicat en el nou

Gran rebuda del llibre d'en Josep Ferret sobre els 100 anys de les Carmelites

DELTA / Des de que es va presentar el passat 21 d'abril el llibre "100 anys fent escola. Cent anys de la comunitat de les Germanes Carmelites Missioneres i el Col·legi de la Mare de Déu del Carme (1906-2006)", de l'historiador local i col·laborador de la nostra revista, Josep Ferret, la rebuda d'aquest ha estat molt càlida entre els pratencs. Precisament, el passat Sant Jordi, va ser el llibre de caire local més venut a les llibreries locals, amb una xifra de 150 exemplars. Actualment la xifra de vendes creix per sobre dels tres-cents exemplars, unes dades molt significatives tenint en compte la naturalesa de la nova publicació d'en Josep Ferret.

La publicació coincideix

amb tota una sèrie d'actes commemoratius del centenari del Col·legi de les Germanes Carmelites de la nostra ciutat, que va tenir el seu punt àlgid en el

sopar de Germanor que va tenir lloc el passat 27 de maig en el Pavelló Esportiu Estruch, on es van aplegar prop de 230 comensals, entre professors, pares d'alumnes i exalumnes i amics, i durant el qual van intervenir Marta Peiró, titular del Col·legi de la Mare de Déu del Carme, la directora del centre Dolors Cuevas i l'alcalde Lluís Tejedor. Es van obsequiar amb diversos premis i regals a persones que havien participat en concursos en el si de l'escola, organitzats en ocasió de la commemoració del centenari.

El pròxim 14 de setembre està prevista a la Torre Balcells una mostra de fotografia, objectes i ressenyes històriques vinculades també al Centenari. ■

Tornen els poetes a Torre Muntadas

DELTA / Per segon any, torna el festival poètic d'estiu sota el nom de "Poetes a la terrassa de Torre Muntadas", organitzat pel Teatre Kaddish amb la col·laboració del poeta Francesc Gelonch.

L'edició d'aquest any segueix l'estela del festival de l'any passat, portant a la terrassa de Torre Muntadas alguns dels més importants poetes catalans, combinats amb les veus més joves i contundents del panorama actual. El dimarts 4 de juliol es va obrir el festival amb Perejaume i Albert Roig, que durant tres quarts d'hora anaren desgranant una selecció dels seus textos i poemes. En Perejaume, més conegut per la seva vessant artística, reivindicà abans de començar la manca de "grans pares" a la poesia catalana actual, com la castellana la té amb figures com el recentment premiat Antonio Gamoneda.

L'Anna Aguilar Amat i en Roger Puig van protagonitzar la segona jornada d'aquest festival. La poeta, que acaba de publicar un nou llibre, va expressar amb afecte la seva participació en aquest recital al Prat, ja que hi té vinculació familiar.

Perejaume (a l'esquerra) i Albert Roig van obrir la segona edició del poetes a la terrassa de la Torre Muntadas.

Roger Puig, per la seva banda oferir un particular recital acompanyat de la seva guitarra elèctrica.

La programació d'aquest any va incloure una important novetat, que va ser el sopar dels poetes celebrat el 18 de juliol, una proposta que tenia com a objectiu convocar un bon grup de poetes a sopar, i de fet ho va aconseguir: la xifra que va superar les quaranta persones. Bona part d'ells van anar passant per l'escenari tot fent una

pausa en el menú que va preparar el Teatre Kaddish. El festival va tancar el 25 de juliol amb la participació de cinc poetes: Roger Mas, Josep Pedrals, Laia Noguera, Óscar Solsona i Mariano Martínez, aquests dos últims únics representants pratencs juntament amb en Pau Bou, i que arrodoní la proposta d'aquest segon any que es pot considerar tot un èxit, tenint en compte la naturalesa de la convocatòria, on el vers s'erigeix com a únic protagonista. ■

Happy End!

Y si la muerte viene a buscarte, de Javier Comas. Muestra individual de artes plásticas y video-instalación.

ÓSCAR SOLSONA / Aunque no venga a cuento, sí estamos en el pico del verano, donde palmar y pasarlo bien está a la orden del día, así que me permito recomendar cualquier libro de José Luis Sampedro, quien ya nos hablara de su experiencia en cuestiones de *me muero* en un delicioso relato: «Fronteras».

Ahora, de la mano de Javier Comas (él trabaja en un hospital madrileño haciendo radiografías. Algo así como un fotógrafo de interiores), hemos podido visitar una exposición de planteamiento y mensaje más que dignos.

Aprovechando una radiografía no-diagnóstica, es decir, de las que salen movidas o veladas o vete tú a saber, Javier comienza a trabajar la idea de acumular estas intimidades y, haciendo acopio de otras muchas radiografías, va creando un corpus expositivo (y nunca mejor dicho) en torno a la idea de una muerte feliz. O, lo que es parecido, tomar la muerte como parte fundamental de la vida, indisociable y, por ende, susceptible de ser tomada como —por qué no— una etapa consciente y feliz de nuestra casi no existencia...

El visitante, en cuanto es capaz de romper la barrera de *Photoshop* que sirve como herramienta en muchas de las propuestas de Comas, se siente liberado de prejuicios de *alto arte* y se puede centrar en el meollo de la cuestión. Y, claro, la vida se acaba en cuanto menos te lo esperas, y mejor estar preparando...

Centre Cultural Torre Balcells (Casal de Cultura). Del 22 de juny al 15 de juliol de 2006.

XXX Exposició col·lectiva d'artistes del Prat

La sala d'art Josep Bages va omplir el dia de la inauguració de la mostra.

DELTA / El 7 de juliol s'inaugurà un any més l'exposició que reuneix a un important grup d'artistes locals entorn a l'espai que ofereix la Torre Muntades. Va quedar ratificat novament l'èxit de la convocatòria d'enguany, organitzada per l'Ajuntament del Prat i l'Associació d'Amics de l'Art del Prat, amb 54 parti-

cipants en aquesta trentena edició, que deixen palesa la riquesa de propostes artístiques que poden trobar a la nostra ciutat. La mostra, que es va poder visitar fins el 26 de juliol, va aplegar en la seva inauguració un bon grapat dels artistes que exposen en les tres sales habilitades a la Sala d'Art Josep Bages. ■

L'Associació Entropía celebra el seu primer any

M. MARTÍNEZ / Ja fa un any que un petit grup de joves interessats per les ciències i l'astronomia es van decidir a tirar endavant una associació – club juvenil per organitzar activitats vinculades al seu àrea d'interès, tot i que estan interessats en molts altres camps i participen en l'organització d'activitats lúdiques de tot tipus. Amb seu al Centre de Cultura Contemporània del Prat, La Capsa, algunes de les activitats més desenvolupades pel grup de joves es concreten en les sortides nocturnes per l'observació d'estres, les investigacions a petita escala, les trobades amb altres entitats, la projecció de diferents audiovisuals i del desenvolupament d'una revista i una pàgina web (www.entropia.esp.st)

Per celebrar el seu primer any de vida, van decidir realitzar una nit d'observació el 25 de juliol a la platja del Prat, una activitat organitzada per la pròpia entitat i Circuit Prat. Amb un sopar com a activitat prèvia, després van passar la nit fent una iniciació a l'astronomia a través d'un curs ràpid i unes sessions d'observació a ull nu on també es va aprofitar a explicar algunes de les llegendes que van unides a la història de les constel·lacions. ■

Nota preliminar a la (puta) indústria farmacéutica y a la clase política (im)pertinente: ¡Id a tomar por culo!

Disculpado, creo que me salió una reseñita loca...

Oscar Solsona

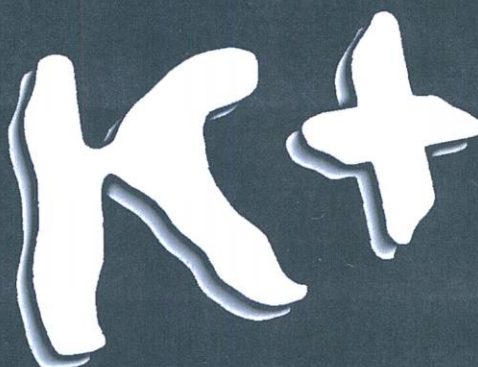
Què tal els dimarts?, de Víctor Bumbalo...

¡MUY POSITIVO!

Albert, Arnau, Blanca, Josep, Miquel, Pau, Josep C...

¡VIHVA!

Teatre Kaddish

Teatre Modern, 25 de juny.

Amb Pau Bou, Blanca Pàmols, Arnau Puig, Albert Riballo, Josep Rodríguez i Miquel Terré. Traducció i direcció: Josep Costa.

¡Actrices en buena dirección!

Costa dirige una emblemática obra de Lorca

ÓSCAR SOLSONA / Las actrices se movieron por el segundo piso de Torre Balcells y el público las seguimos entusiastas por el impecable trabajo de interpretación realizado. Había que echarle un rictus de cabreo a la cosa y lo consiguieron de forma contundente, en cuerpo y alma (¡gran minuciosidad gestual!)... unas se echaban *p' delante* y otras se picaban rabia adentro; en todos los casos, en el instante en que el texto pedía eso, ellas lo daban generosas, así Lorca fue muy Lorca... y cuando venía el humor el humor venía en toques precisos...

Ellas, además de muy bien *repartidas*, no olvidaron acen-tuar el *bloque familiar* con una muy cuidada puesta de personajes a escena, dotando de fuerza y credibilidad a cada una de las características particulares de todas ellas, hecho que facili-

taba –más si cabe– la capilaridad entre obra y público...

No debió ser fácil para el Kaddish *okupar* Torre Balcells y mover a Federico por ella como si fuera la legítima casa de doña Bernarda. Josep Costa llevó a cabo un sobrio ejercicio *inmobiliario* nada especulativo y demostró gusto y pasión por el oficio de dirigir una idea hacia la causa lorquina...

No debió ser fácil para el Kaddish *okupar* Torre Balcells y mover a Federico como si fuera la casa de doña Bernarda

¿Te vienes al Kaddish?... ¡Muy buenas noches!

Amb: Sheila Fernández, Marta Guasch, Rocío Quesada, Alba Quiñones, Ceci Ràfols, Alicia Romero, Vanesa Vigil i Victòria Vilà. Dramatúrgia i direcció: Josep Costa.

La Casa de Bernarda Alba, de Federico García Lorca. TEATRE KADDISH • Torre Balcells, 14, 15 i 16 de juliol de 2006

Conferència sobre el còmic digital

A l'esquerra, en Ferran Clavero, protagonista de la conferència. Al seu costat, en David Escrig, de l'Associació Amics del Còmic.

D. / El passat dissabte 8 de juliol l'Associació Amics del Còmic del Prat va organitzar al Centre Cívic Jardins de la Pau la xerrada «Còmic digital» i va comptar amb la presència del dibuixant Ferran Clavero. L'artista va ex-

plicar i mostrar els passos necessaris per la realització d'il·lustracions mitjançant l'ordinador i va realitzar una petita demostració dels processos que segueix per a la creació d'una pàgina completa de còmic. ■

«La Cabra, la p... de la Cabra»

A l'esquerra, en Pepo López, un clàssic de l'escena local, que acompanya actualment a La Cabra Mecànica.

Aquest clàssic del cançoner popular que em serveix com a titular va acabar cantant el públic que va omplir el 7 de juliol la sala de concerts de La Capsa, durant el concert més important del Festival de Ritmes d'enguany, que obrí amb un tret de sortida hip-hopero el dia 6 amb Hipnotik, Soko Ríos i Gran Pueblo.

La presentació en directe del temes del seu cinquè disc, «Hotel Lichis», va ser l'excusa perfecta per reunir a Miguel Ángel Hernando, «Lichis», amb un públic que es mostrà adepte de les seves cançons des del primer minut. El concert també fou una oportunitat de retrobar-nos amb un dels músics locals que han fet part de la seva història personal entre nosaltres, en Pepo López, que acompanya a en Lichis com a segona guitarra i coros.

Les cançons del seu últim treball també trobaren la complicitat necessària amb els clàssics d'aquest cantautor urbà amb una particular manera d'entendre la música: un rock mestís on hi tenen lloc el tango, la bossa o el blues, però sobretot molta i refrescant rumba, un dels segells que l'han fet un referent de la música nacional. Des de «Me

suenan las tripas» (1997) fins a l'èxit de «Vestidos de domingo» (2001), amb un himne d'un freakisme emocionant com va ser «La lista de la compra» amb María Jiménez, moltes són les cançons que van sonar en aquest potent directe d'un músic que han comparat amb Joaquín Sabina, però que té una veu pròpia des de fa uns anys, sobretot per una particular visió de la vida que transmet en les seves cançons i que tenen una relació més directa amb la quotidianitat de tot aquell públic que omplí La Capsa. Menys poesia i més ironia.

Llàstima que el so no va estar a la mateixa alçada que l'energia positiva que es transmeté durant tot el concert. Els que no coneixiem a fons les lletres del músic madrileny només van poder gaudir d'elles en alguns dels temes més suaus o escoltant als fans més propers cantar els temes del grup. Ara que sembla que La Capsa s'està posant les piles a nivell humà, potser que també passem l'ITV dels recursos tècnics, perquè el problema del so a la sala de concerts de La Capsa es crònic i embruta la imatge d'una sala que podria donar més de si.

MARIANO MARTÍNEZ

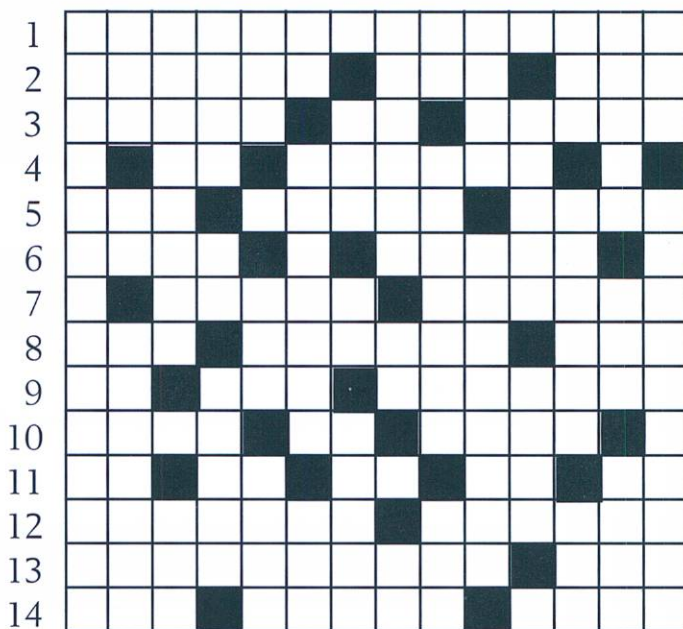
Pratigrama n° 33, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Aquests estan, administrativament, per sota dels secretaris. – 2. Filòsof de Rotterdam, autor de l'*Elogi de la Follia*. Electric Light Orchestra. Ondulació marina. – 3. Cova. Obert parcialment. Revista il·lustrada amb vinyetes. – 4. Europa. Dóna. Colossal arbre africà. Catalunya. – 5. Individu o llengua de Tailàndia. *El Canal de la ... del Llobregat ajudà a passar del secà al regadiu*. Regió centre i est de Múrcia. – 6. Repel·lents contra vampirs. Alfa. Aquesta té os. Alliberem un dòlar. – 7. Al fons del mar. *Nom de pila del francès que creà un sistema de lectura i escriptura tàctil i a qui tenim una plaça dedicada*. Quantitatiu plural. – 8. Cent en vocals. Del revés, casat amb una pubilla. Capgirat, 12 mesos. – 9. Auto Focus. Ball consonàntic. Escarransits i dèbils com les fràgils neules. – 10. Deessa grega de la victòria amb calçat esportiu. Esquerra Alternativa. *Quantitat de pistes de l'actual aeroport*. Marca de plural. – 11. Noranta-nou romans. Sodi. Negació. Mitja Anna. Gemec. – 12. La banda sonora de l'univers. Contorn. – 13. *La primera Romeria del Prat a aquest santuari es realitzà el 1936*. Reial Acadèmia Espanyola. – 14. Llevant. Lloa. *Empresa cervesera arrelada al Prat de fa una pila d'anys*.

Verticals: 1. Règim de vegetarià. – 2. Institució Reusenca de Radioaficionats. A i el. No oficial. – 3. *Aquest personatge donava nom a la nostra plaça de la Vila no fa tants anys*. Símbol dels graus Kelvin. Lliga Nacional de Taxistes. – 4. És. Absència de silenci. *Cal ..., renom benedictí d'una gran masia del carrer Catalunya*. – 5. Societat Murciana d'Astronautes. L'inici de cada dia. De vellut, de vidre i fins i tot del cul. Nansa. – 6. Repte vocàlic. *Cognom del famós cec francès a qui tenim una plaça dedicada*. Espai dels núvols. – 7. Cent romans. Organització Alacantina d'Esperantistes. Afirmació. Es dirigirà. – 8. Tiro la pilota de rebot. Límits de Betlan (Val d'Aran). Zero. Ràdio Barcelona. – 9. Article masculí. *Esport que practica magníficament el CB Prat*. Setmana vocàlica. – 10. Palpa. Formant pus (e)s). – 11. El final del dia. Encetava. Parsimoniós. Inicial de Déu. – 12. Aiguardent de canya de

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

sucre. *Planta de canya fina omnipresent a les vores dels estanys dèltics*. Resa. – 13. Principi. Trinitrotoluen. Coure emprat antigament en alguns estris de la llar. – 14. No es pot dir blat fins que no hi és dins, i ben lligat. Matemàlgú amb traïdoria.

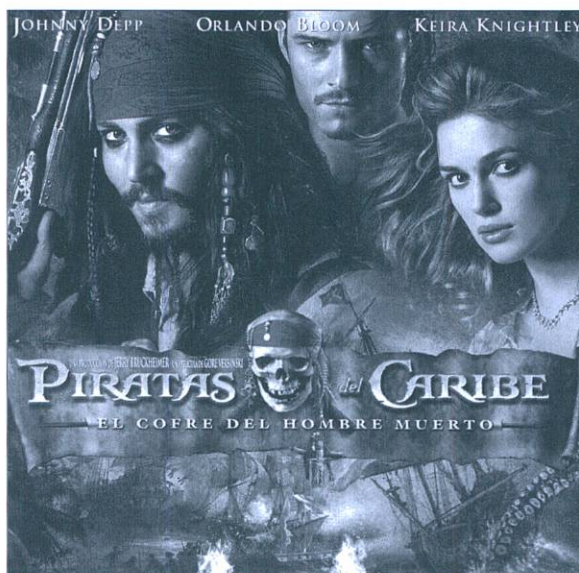
Solucions al Pratigrama núm. 33

Horizontals: 1. Vicesecretaris. – 2. Erasme. ELO. Ona. – 3. Grita. Ob. Còmic. – 4. E. Da. Baobab. C. – 5. Tai. Dreta. rcia. – 6. Alls. A. Ossa. S. – 7. R. Lous. Quants. – 8. IOO. Ibbup. nya. – 9. AP. Bll. Neults. – 10. Nike. EA. Tres. S. – 11. IC. Na. No. An. Ai. – 12. Silenci. Entorn. – 13. Montserrat. RAE. – 14. Est. Alaba. **Verticals:** 1. Vegetarianisme. – 2. IRR. Al. Oficis. – 3. Canullo. K. LNT. – 4. Esta. So. Bene. – 5. SMA. D. Ull. Ansa. – 6. Ee. Bralle. El. C. L. NT. – 7. C. OAE. St. Anirà. Bn. O. RB. – 9. EI. Bàsquet. Eaa. – 10. Toca. Suprunt. – 11. A. Obra. Lent. D. – 12. Rom. Camys. Ora. – 13. Inic. TNT. Aram. – 14. Sac. Assassinem.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Los Piratas asaltan de nuevo

En «Piratas del Caribe 2» vuelve el Capitán Jack, que se ve atrapado en una enrevesada red de intrigas sobrenaturales, y también Will Turner y Elisabeth Swan. A ellos se une un cargamento de personajes nuevos y antiguos. Una vez más las estrellas Johnny Deep, Orlando Bloom y Keira Knightley, producida por Jerry Bruckheimer y dirigida por Gore Verbinski, esta entrega es una aventura épica. Los guionistas son Ted Elliot y Terry Rosio, que también fueron coguionistas en la primera película, y que atesoran en su currículum grandes éxitos como «Aladin» y «Shrek».

Programació

Previsió provisional pel mes d'agost: Tancat per vacances del 24 de juliol al 10 d'agost. Divendres, dissabte, diumenge, dilluns i dimarts, dies 11, 12, 13, 14 i 15 d'agost: «Piratas del Caribe: El cofre del hombre muerto». Altres pel·lícules no confirmades: «Garfield 2», «El tigre y la nieve», «Alatriste» i «Astèrix i els vikings».

Sorteig d'entrades

Aquests mes han resultat premiats els següents subscriptors: Mireia Izquierdo Romeu, Josep Ezcurra Egusquiza, Antoni Mata Florensa, Arturo Monés Fernández, Vicente Carreter, Mercè Font i Mas, Josep Bru Rodríguez, Adelaida Siré Llevat, Elena Jordà Domenech i Ernest Casa Ribe. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores.

1	2		3	4		5	6	7	8	9		10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19		20	21	22		23	24		25	26	27	28	
29		30	31	32	33	34	35		36	37		38	39	40	!	41	42
43		44	45		46	47	48		49	50	51	52		53	54	55	56
57		58	59	60	61	62		63	64	65	66	67		68	69	80	71
72		73	74	75	76		77		78	79	80	81	!				
82	83	84	85	86		87	88	89	90	91	92						

Aquest damer oculta un text i el seu pratenc autor. Esbrinant les paraules de la part inferior i traslladant les lletres, s'ha de completar la graella superior. Animeu-vos que és senzill!

Entre tots els encertants sortejarem:

- Un dinar per a dues persones gentilesa del Restaurant El Pati Blau.
- Una subscripció anual al periòdic Delta.

- Un lot de llibres de temàtica local gentilesa de l'entitat cultural Amics d'El Prat.

Podeu fer arribar les respostes (el text, l'autor i les vostres dades personals) dins d'un sobre al Periòdic Delta (c. Castella, 5) o bé enviar un correu electrònic a periodicdelta@yahoo.es. Teniu temps fins el 4 de setembre. En el proper número s'informarà dels guanyadors.

Aquell qui mana en dictadura

75	26	87	53	83	89	1	40
----	----	----	----	----	----	---	----

Carro petit

20	4	55	66	54	81	50
----	---	----	----	----	----	----

Deu romà, fill de Júpiter, famós pels seus dotze treballs

2	36	65	28	84	37	86	48
---	----	----	----	----	----	----	----

Tubercle amic de les castanyes

85	79	18	77	57	5	39
----	----	----	----	----	---	----

Augmentar el contingut d'aigua

44	31	61	80	14	49	29	56
----	----	----	----	----	----	----	----

Plantació de meloneres

78	11	69	88	91	9	34
----	----	----	----	----	---	----

Faré camí

38	72	59	74	27	67	8	6
----	----	----	----	----	----	---	---

Color d'una taronja

47	52	7	42	32	82	17
----	----	---	----	----	----	----

Conjunt de tecles

10	35	41	16	76	25
----	----	----	----	----	----

Enganyifa

43	23	71	63	90	30	19
----	----	----	----	----	----	----

Tubercle maldestre

15	62	24	60	51	92
----	----	----	----	----	----

Dono permís

68	46	12	3	64	33	21
----	----	----	---	----	----	----

Grups d'aus de corral

58	73	45	13	70	22
----	----	----	----	----	----

BAR RESTAURANT

El Pati Blau

Especialitats en carns a la brasa de llenya i cuina de l'àvia

Menú diari

Obrim tot el mes d'agost

Els divendres i dissabtes, també per les nits

C/ Esplugues, n°49
08820 El Prat de Llobregat
Telèfon 93 478 77 31

► Patinatge de carreres

Sandra Gómez, profeta en su tierra

TONI EPIGARES / La pratense Sandra Gómez volvió a demostrar su valía, esta vez en su ciudad natal, obteniendo cuatro medallas en los Campeonatos de España en pista en categoría infantil y sénior que se celebraron en la pista del CEM Estruch del Prat el 1 y 2 de julio. La patinadora del Cobra que venía de conseguir la semana anterior el Maratón de Engadín (Suiza) obtuvo dos medallas de oro, una de plata y una de bronce en la pista pratense. Las victorias las consiguió en las pruebas de 15000 metros eliminación y en los 1000 m. línea, mientras que la plata la obtuvo en los 10000 m. puntuación y el bronce en los 300 m. contrarreloj. Sin duda, una gran actuación que le ha servido para que nuevamente el seleccionador, Carlos Lugea, continúe confiando en la campeona pratense para acudir a los Campeonatos de Europa que se celebrarán del 24 al 30 de julio en Cassano d'adda (Italia).

Pero el Campeonato de España celebrado en El Prat tuvo además la gran actuación de la patinadora del Delta Prat, Marta Sánchez que consiguió la medalla de bronce en los 15000 m. eliminación. Esta misma patinadora fue una de las integrantes del conjunto del Delta Prat, junto a Tania Rodríguez y Jéniffer Asensio, que alcanzarían la medalla de plata en el relevo femenino.

Por lo que respecta a la categoría infantil, cuatro fueron las medallas para los patinadores locales. A destacar las dos de oro de la joven del Cobra, Nuria Tixell en los 3000 m. puntos y los 15000 línea, así como la plata de Queral Prat (Delta) en los 3000 m. batería y el bronce de Ainoa Ruiz (Delta) en los 3000 m puntos.

La pista de 150 metros de cuerda del Estruch, acogió de esta forma por primera vez un Campeonato de España, don-

Sandra Gómez, poco antes de empezar una de sus carreras.

En la foto superior, Sandra Gómez, durante una de las carreras, en primera posición. A la derecha, Nuria Tixell, tras conseguir uno de los dos oros que logro durante las competiciones

de acudieron los mejores patinadores nacionales de la especialidad y en donde tuvo al Ayuntamiento de El Prat y a los clubes pratenses de patinaje, el Delta Prat y el Patín Cobra como máximos responsables del evento.

Tres pratenses en la selección

Cabe reseñar que además de Sandra Gómez, dos pratenses más han sido convocados para acudir a la selección. Los juveniles, Roger Vallverdú y Jonathan Ruiz se desplazarán con el combinado nacional a los Campeonatos de Europa Juvenil-júnior que se celebrarán del 12 al 19 de julio en Martisicuro (Italia). ■

► Boxa

Gúzman «El Bueno», campeón de España

DELTA / Gúzman Castillo «El Bueno», se proclamó campeón de España amateur de los pesos medios de los campeonatos de España celebrados en Guardamar de Segura (Alicante), del 18 al 22 del pasado mes de junio. Guzmán «El Bueno», que fue nombrado el mejor boxeador del campeonato, se ganó de esta forma la plaza para disputar los campeonatos de Europa que se celebrarán este mes de julio en Polonia.

El resto de la representación del Club Boxeo Prat en los campeonatos de España; Jordi y Juan Gallart, y Javier Gómez, cayeron en las rondas preliminares.

El Club Boxeo Prat, junto con Barcelona Eventos, organizó el 21 de julio una nueva velada boxística en el Prat en donde estuvieron los hermanos Gallart, entre otros participantes destacados, y en donde la figura estelar volvió a ser el pratense Sugar Ureña. ■

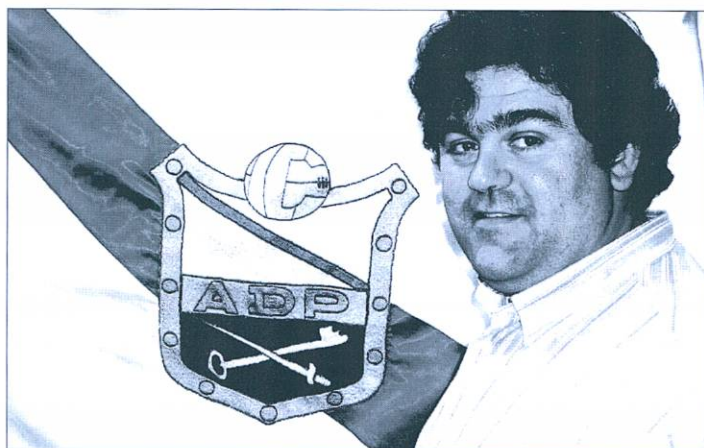
► Fútbol • Tercera Divisió

La AE Prat perfila la plantilla

DELTA / La directiva pratense junto al nuevo entrenador Quico Díaz ya están perfilando la plantilla de la temporada 2006-07. El meta Víctor ha causado baja, ya que deja el fútbol por motivos familiares. Carlitos finalmente se va al Mataró y Alex Olivares tampoco seguirá. El Prat ha confirmado además el fichaje del delantero Ochoa del Cornellà. Así pues tras los últimos fichajes el equipo esta así:

Porteros: Toni y Roig (Montcada)

Defensas: Moreno, Xavi

Quico Díaz, el nuevo mïster del AEPrat.

Valls, Iván, Comas, Vacas (Gava), Rafa Belles (Granollers) y Chino (Horta)

Medios: Parralejo, Cervantes (Granollers), Lara (Escola) y López y Rojas (Sant Celoni)

Delanteros: Palet, Jaime, Rubio, Jonny (Manresa) y Jota (Europa).

En cuanto a los encuentros de pretemporada están todavía por confirmar, aunque lo que sí es seguro que la tercera eliminatoria de la Copa Catalunya ante el Santboià se disputará el 6 de agosto. ■

► Fútbol • 2a. Regional

Otro año en segunda

DELTA / El 21 de agosto el Juventud Prat comenzará una nueva andadura por los campos de la 2ª Territorial. Tras el fiasco que significó la última jornada en el campo de La Guardia y la derrota encajada por 3-0 ante un rival que dio más que los nuestros, los pratenses dilapidaron sus últimas esperanzas de conseguir un ascenso que se remonta a la temporada 96-97. La continuidad de Rafa García supone que la columna vertebral y hombres de confianza del mister continúen un año más ligados al club juvenil. Por otro lado en el apartado de las bajas se con-

firma la de Pablo Luque, «Puche», que tras 9 años enrolado en la entidad decide colgar las botas.

A esta sensible baja se unirán la de Manolín, Corpa, Félix, Juanma y alguna sorpresa de última hora ya que son varios los jugadores que pueden dar el salto a categorías superiores o bien quedarán descartados por el hasta ahora mister juvenil. Cabe destacar la aportación de Escola Prat Blaugrana a la entidad juvenil en la que son siete los jugadores que prueban estos días con el fin de enrolarse en la entidad presidida por Manuel Moreno. ■

► Fútbol

Martos inició su aventura en Bulgaria

M.G. / El defensa pratense Javi Martos ya está en Bulgaria haciendo la pretemporada con su nuevo equipo, el CSKA de Sofía. El jugador viajó el pasado día 14 de junio y lo cierto es que en los primeros días han sido duros. Tras pasar la pertinente revisión médica ha iniciado los entrenamientos con el resto del equipo. Poco a poco se ha ido adaptando a la vida búlgara y ha ido congeniando con los compañeros con los que se entiende mejor, como son el portugués Furtado y el brasileño Tiago Silva. Martos ha jugado algunos amistosos y el debut con su nuevo equipo fue el pasado 27 de junio en un partido amistoso ante el Club Sportif Sfaxien de Túnez al

Martos (izq.) durante su presentación.

que el CSKA derrotó por 3-1 con el pratense disputando toda la segunda parte de lateral derecho. La primera prueba de fuego será con la primera eliminatoria de la Copa de la UEFA que los búlgaros jugarán ante el Dinamo Tirana de Albania durante este mes y el campeonato de liga que se inicia a principios de Agosto. ■

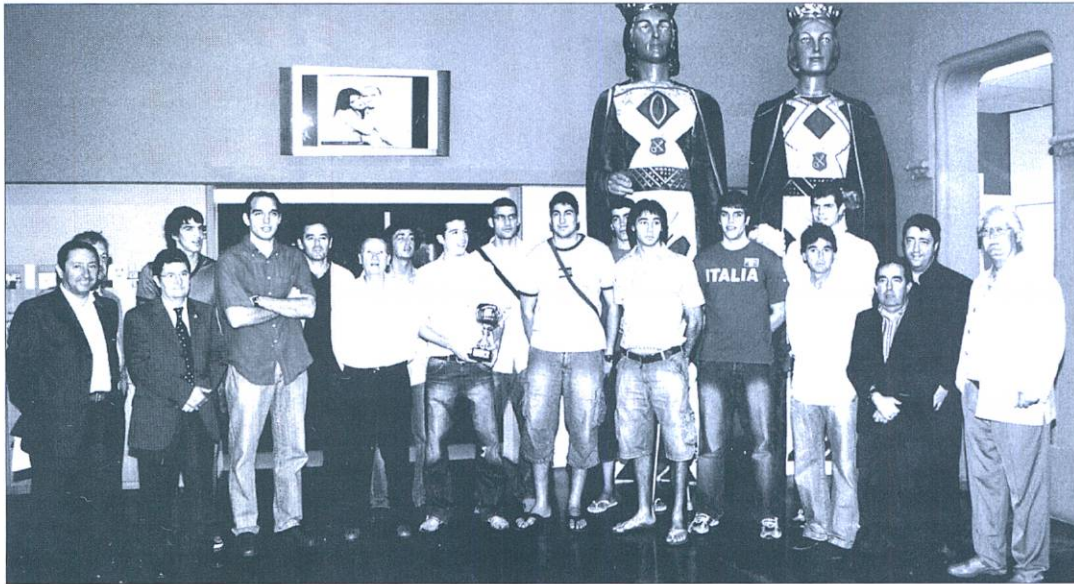
PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Bàsquet • Lliga LEB 2

Sortiran a LEB 2

El CB Prat comença a perfilar la plantilla pel debut a la Lliga LEB 2

El CB Prat va oferir el trofeo de guanyador de la lliga EBA 2005-2006 a la ciutat.

JUAN CARLOS CEBRIÁN / El CB Prat va fer efectiu el seu ascens a la Lliga LEB 2 després de formalitzar la inscripció corresponent a la Federació Espanyola de Bàsquet. D'aquesta manera, l'equip pratenc serà un dels 18 equips que participaran en aquesta categoria, en la que també estaran equips com el Clínica Rincón Axarquía andalusí, el CAI Huesca La Magia (l'equip que va derrotar al CB Prat a les semis de la final a vuit d'EBA al 2005), el Grupotel.com (rival dels pratencs a la final d'EBA d'enguany), el Ciudad de La Laguna Canarias (un altres dels butxins del CB Prat als quarts de final de la final a vuit d'EBA al 2002 celebrada precisament a La Laguna), el Provincia de Palencia, el WTC Cornellà (vinculat al Barça), l'Akasvayu CB Vic (vinculat a l'Akasvayu Girona), l'Imaje Sabadell Gapsa, el Plasencia Galco, el Beirasar Rosalia gallec, el Gestibérica Vigo (que va adquirir la plaça del CB Valls Félix Hotel), el Club Ourense Baloncesto, el Cajarioja, el CB Calpe i el Grupo Cibo Llíria. Els dos conjunts que completarien la categoria seran amb tota seguretat el Real Madrid "B" i el Caja San Fernando "B", amb el que la LEB 2 de la propera temporada comptaria amb un bon grapat

d'equips vinculats, fet que facilitarà que pel Poliesportiu Joan Busquets passin bona part de les promeses del bàsquet estatal de les properes temporades.

Plantilla mig confirmada

En el moment d'escriure aquest article, el 6 de juliol, cinc jugadors estaven ja confirmats a la plantilla del CB Prat 2005-2006. Així, amb la continuïtat de Carles Duran a la banqueta, el club havia aconseguit renovar ja Henk Norel, Joan Jordi Vall-llobera, David Martínez, Txus Benito i Manel Núñez, tot i que en aquest últim cas el jugador havia rebut una molt bona oferta d'última hora d'un equip de Lliga EBA i calia esperar la seva resposta. A més, l'entitat presidida per Arseni Conde va voler premiar el treball d'un jugador com Hernan Olaguibe, tot renovant-lo tot

i la seva greu lesió a la fase final del Circuit Sots 20 a Inca, que el mantindrà allunyat de les pistes durant uns mesos.

Quant a les baixes, Carlos Larraz va decidir retirar-se després dels seus set ascensos consecutius i el club no va renovar Òscar Andrés, amb el que en els següents dies, teòricament, haurien anat arribant les respotes de la resta de jugadors (Pau Ribas, Albert Teruel, Marcel Garcia i Diego Araque) a l'oferta de renovació del club.

A més, l'equip pratenc, que continuarà evidentment com a vinculat del Joventut, tenia previst contractar un jugador europeu o extracomunitari que donés un salt de qualitat a una plantilla que de nou combinarà joventut i veterania, després de la ja segura continuïtat d'homes com David Martínez o Txus Benito. ■

El Bàsquet Prat Femení celebra Torneo

Para acabar la temporada el Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení celebró a lo largo del mes de junio en el CEM Julio Méndez el I Torneo de Bàsquet Inter-AMPAS y el I Torneo Bienvenido Aguado. En los respectivos torneos tomaron parte varios conjuntos de colegios locales así como el CB Voramar, CB Bellsports, así como el conjunto organizador. Cabe destacar además, el casal de verano que el Prat Femení ha organizado a lo largo de todo el mes de julio. ■

Fútbol Sala • Casa Alcalá a las puertas y Sporting Prat a expensas de la Federación

En un año mágico, Casa Alcalá y Sporting Prat tras realizar una temporada excelente no han podido completar un nuevo ascenso. El Casa Alcalá ha quedado en quinta posición y a las puertas de la participación de los Campeonatos de Catalunya. Por su parte el Sporting Prat tras quedar segundo deberá esperar a que la Federación aclare el tema de los descensos y equipos que renuncian a su plaza. En este sentido hasta finales de julio el equipo de Fontanals no podrá saber si logra el ansiado y merecido ascenso.

Volei • Éxito del 4x4

El pasado 17 de junio el Club Voleibol Prat celebró su habitual torneo de Volei Playa 4x4 con enorme éxito de asistencia, ya que fueron más de 200 los participantes distribuidos entre las tres categorías disputadas; masculino, femenino y juvenil, este último de carácter mixto. El 8 de julio, nuevamente en la playa del Prat, acogerá el 4x4 nocturno mixto a partir de las 21.00 horas hasta la madrugada.

Triatlón • Jordi Arias, el mejor en Zurich

El triatleta Jordi Arias (9h:54'45") fue el mejor de los dieciséis triatletas pratenses que compitieron en el Ironman de Zurich el pasado 1 de julio. Trece de ellos consiguieron finalizar y tres tuvieron que abandonar por problemas físicos. El más destacado de los abandonos es el de Julio Cardo, que con problemas en una rodilla, se retiró cuando era el mejor local en el km. 10 de la maratón.

Waterpolo • Mar Sanromá, a la liga mundial

La entrenadora pratense de la Selección Española de waterpolo femenino ya ha conseguido una de las tres plazas a semifinales de la Liga Mundial que se disputará a mediados de julio. España derrotó en la primera fase que se jugó en las instalaciones del Mediterrani de Barcelona a Alemania por 14-7, a Holanda por 12-9 y a Grecia 17-8, logrando un altísimo nivel de juego y pasando como primera de grupo.

► Ciclisme

Borja, quinto en los Campeonatos de España

M. GOL / El joven ciclista pratense Borja Murillo fue convocado por el seleccionador catalán Pau Bartolo para disputar con la Selección Catalana Júnior el Campeonato de España de BTT que se celebró en el Parque Montefuerte-Ollargán de Bilbao entre el viernes 16 y el domingo 18 del pasado mes de junio. La gran temporada del pratense ha tenido su premio y Borja fue uno de los seis selecciona-

«en líneas generales me fue bastante bien, pero podía haberme ido mejor, pues en la primera vuelta tuve una avería con la cadena de la bici y no podía cambiar como me hubiera gustado, pues en según qué posición rozaba con la rueda. Al iniciar la última vuelta iba octavo y pese a los problemas adelanté a tres rivales y acabé en la quinta posición. Se puede decir que fui de menos a más y al final el seleccionador nos felicitó a todos y estaba muy contento, pues de los cinco primeros cuatro éramos de Catalunya».

dos que representaron a Catalunya en su categoría, prueba importante pues de aquí pueden salir los ciclistas que representen a España en los Mundiales a disputar en Nueva Zelanda. Al final Borja logró una meritoria quinta plaza en los campeonatos, en los que Catalunya brilló con luz propia, por lo que el ciclista pratense se mostraba muy satisfecho:

«...»

Borja tras dicho campeonato ha participado en dos pruebas más, quedando tercero en la disputada en Mallorca y en segunda posición en la celebrada en Port Ainé. ■

► Natació

El CN Prat aconseguix el tercer lloc a la Final de la Lliga Comarcal Catalana

DELTA / El diumenge 25 de juny, en les instal·lacions del CAR de Sant Cugat, va tenir lloc la final de la Lliga Comarcal Catalana de Natació.

Després de dues jornades en les quals es va dividir la final, el C. N. Prat, va aconseguir una històrica tercera posició, just darrera del CN Cornellà i del CN Terrassa, guanyador de la lliga. Aquesta ha estat la primera ocasió que s'aconsegueix la classificació per la final comarcal.

Del conjunt pratenc, destacar les actuacions de Francesc M., dominador de les dues proves d'esquena (1è en 50 i 100), Oliver P., guanyador també de dues proves (50 m papallona i braça), i Daniel A. i Jordi Q., guanyadors dels 50 lliures i els 100 braça respectivament. Els nois, a més, van guanyar el 4x50 estils, i va quedar tercer als 4x100 lliures i 4x100 estils.

Entre les noies, un quart lloc de Elisenda C., tres cinques posicions de Silvia C. i una sisena d'Adriana Q. A més, la seva aportació va estar clau per aconseguir el tercer lloc al relleu mixta dels 8x50 estils. Amb la celebració de la Final de la Lliga Comarcal Catalana de natació es dona per finalitzada la temporada de clubs. A partir d'ara, només queden els

L'equip absolut del CN Prat, amb la copa que els acredita com a tercers classificats a la Final de la Lliga Comarcal Catalana de Natació. L'entrenador (Daniel López), i el gall (mascota de l'equip), a la dreta de la imatge.

diferents Campionats de Catalunya i d'Espanya de les diferents categories, que són competicions més aviat de caràcter individual.

Fent un balanç global de la temporada de la secció de natació del Club Natació Prat, els resultats han sigut els millors dels 33 anys de història de l'entitat. Només hi cap recordar que l'equip pratenc va estar molt a prop de ficar-se a la Final de Lliga Catalana, que complementa a la Lliga Comarcal com les dues competicions per a clubs que s'hi celebren anualment a Catalunya. La Lliga Comarcal té un format diferent a l'agrupar en la final les 8 millors puntuacions dels diferents clubs que competeixen en les lliguetes comarcals catalanes. ■

Fútbol • Moreno llega a los 300

El futbolista pratense del Numancia, Juan Carlos Moreno ha cerrado una de las mejores temporadas a nivel particular y alcanzó ya el partido 300 en Segunda División. El centrocampista ha sido el mejor jugador del cuadro soriano, jugando 37 partidos, y además ha sido el máximo goleador del equipo con 11 goles (además de 4 asistencias de gol), cifra record personal en una sola temporada desde que juega en Segunda. Moreno además esta temporada llegó a los 100 partidos oficiales con el Numancia donde ha cumplido su tercera temporada y es uno de los jugadores más queridos por la afición rojilla, que le tributó una emotiva ovación en el último partido de liga ante el Real Madrid Castilla cuando fue cambiado en el tramo final del partido.

Pratenses con la Preferente

El pasado sábado día 17 de junio se celebró en el campo del Europa un partido histórico que enfrentó a las Selecciones de los dos grupos de Preferente. Con la del grupo 2 estuvieron varios jugadores de nuestra ciudad que han militado esta temporada en equipos de dicho grupo, como son David Fuentes (Marianao), Alex (Viladecans), Pelegrí (Polvoritense) y Sergio (Santa Eulàlia), además de varios con pasado pratense como Brea (Sitges), Marc Zenón (Pubbilla Casas) o Alberto González (Iberiana), que resultaría lesionado al acabar la primera parte. El marcador les fue desfavorable por 4-0, incluso David Fuentes vio como el portero le paraba un penalti.

Fran no se decide

El otro defensa pratense del Barça Fran González, que acabó la temporada en el Pontevedra, del grupo 1 de Segunda B, no sabe todavía si continuará en el cuadro gallego, pues tiene ofertas también de equipos catalanes y es posible que regrese de nuevo a casa, donde se encuentra ahora de vacaciones.

Fichajes de verano

El portero pratense del Mataró Joan Antoni Cañadas ha llegado a un acuerdo con el Masnou, nuevo equipo de Tercera División, para jugar allí la próxima temporada. Cañadas antes de su paso por el cuadro mataroní donde llevaba dos temporadas había jugado también en el Manlleu y Badalona B a donde llegó procedente de la Blanca Subur de Sitges. Otros jugadores pratenses que han cambiado de equipo son: Rancel (Manresa) al Mataró Reyes (Manresa) al Castelldefels Carlitos (Prat) al Mataró Iván Fuentes (Poble Sec) al Rubí Sobrero (Iberiana) al Marianao Pelegrí (Polvoritense) al Marianao Rubia (Sants) e Israel (Vallirana) al Vista Alegre Espi (Santa Eulàlia) al Sant Ildefons Cabello (Marianao B) al Marianao A. Finalmente Aitor Mateos (Polvoritense) irá al Horta y Sergio Mateos del Polvoritense al Sants

► Atletisme

V Campionat d'Espanya Cadet d'Atletisme

JAUME VILÀ / El dissabte 15 i el diumenge 16 de juliol, la pista d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier ha sigut la seu del V Campionat d'Espanya Cadet d'Atletisme. Cinc anys després, el Prat de Llobregat ha tornat a organitzar un Campionat d'Espanya d'Atletisme, en el 2001 es va disputar el de la categoria promesa i ara ho han fet els cadets, per a molts dels quals era el seu primer Campionat d'Espanya.

A nivell esportiu, cal destacar les 23 medalles assolides pels atletes catalans i els 4 rècords dels Campionats, també a càrrec dels atletes catalans, a les proves dels 600 mll masculí (Marc de Manuel amb l'22"23, marca que també significa un nou Rècord de Catalunya), la perxa femenina (Mireia Bonjoch amb 3,30 metres), el llançament de mar-

tell masculí (Irene Ramos amb 48,29 metres) i els 1.000 metres llisos (Núria Gil amb 2'55"42). La participació local la va protagonitzar l'atleta del Pratenc AA, Oriol García, a la prova dels 5.000 metres marxa, on va ser desqualificat.

Durant tot el cap de setmana, en jornades de matí i tarda, es va poder gaudir de totes les proves atlètiques de la categoria cadet i dels millors atletes de 13, 14 i 15 anys d'arreu de l'Estat. El públic va omplir la pista d'atletisme Moisès Llopart durant les quatre jornades, especialment les dues de la tarda on es van celebrar més finals.

La bona organització a càrrec del club Pratenc Associació d'Atletisme i la col·laboració del Departament d'Esports de l'Ajuntament del Prat, van fer possible que aquest V Campionat d'Espanya Cadet d'Atletisme fos un gran èxit esportiu. ■

Juan Antonio Cifuentes, bronze de disc en el Campionat d'Espanya Juvenil

J. VILÀ / El 8 i 9 de juliol, Orense va ser la seu del Campionat d'Espanya Juvenil amb la participació de quatre atletes del Pratenc AA. Juan Antonio Cifuentes va guanyar la medalla de bronze en el llançament de disc, Sara Gómez va ser quarta en el triple salt, Mikel Rodríguez va assolir la novena posició en el llançament de javelina i Estel·la López va participar a les eliminatòries dels 100 metres llisos.

Una setmana abans a Àguilas (Múrcia), Juan Josep Arnau es proclamava Campió d'Espanya Veterà a les proves del llançament de martell i martell pesat i Sots-Campió en el llançament de disc. Simultàniament a El Ferrol, Cristina Morales assolí la sisena posició en els 200 metres llisos en el Campionat d'Espanya Promesa.

Campionats de Catalunya a l'Aire Lliure

En el darrer més, s'han disputat els Campionats de Catalunya d'Atletisme a l'Aire Lliure, amb un balanç molt positiu dels atletes del Pratenc AA que han assolit un total de 19 medalles (11 d'or, 5 de plata i 3 de bronze).

El Campionat de Catalunya més destacat ha sigut el de la categoria juvenil, amb un total de 6 medalles. En aquest campionat, Sara Gómez (triple salt), Juan Antonio Cifuentes (disc) i Mikel Rodríguez (javelina), es van proclamar Campions de Catalunya. Juan Antonio Cifuentes i Sara Gómez van tornar a pujar al podi,

Juan en el llançament de pes on va ser segon i Sara en el salt d'alçada on va ser tercera. Finalment, Aitor González va ser tercer en el llançament de martell.

El cap de setmana del 17 i 18 de juny es va celebrar a la Pista d'Atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier del Prat de Llobregat, el Campionat de Catalunya de les categories aleví, infantil i cadet. Els atletes del Pratenc AA van pujar 8 vegades al Podi: Carlos Rodríguez es va proclamar doble Campió de Catalunya en vèncer a les proves de 80 metres llisos i de 80 metres tanques; Carla Alcalde va guanyar la medalla de d'or en els 80 metres llisos; i Carlos Martínez va ser primer en els 3.000 metres marxa. Aquestes medalles d'or es van assolir a la categoria infantil. Les altres medalles es van guanyar al aleví: amb els Sots-Campionats de Cristina Lara en els 60 metres llisos i els 60 metres tanques i d'Enric Bartra en els 2.000 metres marxa; i la tercera posició d'Estel·la Pellicer en el salt amb perxa. Joan Josep Arnau es va proclamar Campió de Catalunya Veterà a les proves de llançament de pes, martell, disc i martell pesat i José Maria Izquierdo va ser segon en el llançament de martell de la categoria júnior. En aquest darrer Campionat de Catalunya Júnior, dos atletes pratencs del FC Barcelona també van pujar al podi. Sónia Rodríguez va ser primera en els 400 metres tanques i Javier Ramos va ser primer en els 200 metres llisos i segon en els 100 metres llisos. ■

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

MOBLIDECOR
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad. Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SM
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

PNEUMÀTICS
PUIG

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

MUEBLES

Luna
LA SOLUCIÓN A SUS PROBLEMAS DE ESPACIO

FABRICACIÓN PROPIA

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

Restaurante Marisquería CASA ALCALÁ

MARISQUERIA • BODAS, • UNES, BAUTIZOS, BANQUETES

Tel. 93 370 20 52 • C. Begues, 332 (esquina Gaiter del Llobregat) • EL PRAT

Assistencial Prat Trauma Salut

CENTRE MÈDIC I DE REHABILITACIÓ
Enric Morera, 20 • Telf. 93 478 05 05 • Fax. 93 478 09 88
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
www.traumasalut.net • traumasalut@traumasalut.net

Especialitats

- Alergologia
- Cirurgia general i digestiva
- Cirurgia ortopèdica
- Cirurgia pediàtrica
- Cirurgia plàstica i reparadora
- Clínica del dolor
- Dermatologia
- Ginecologia
- Medicina general
- Oftalmologia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia clínica
- Psicologia infantil
- Radiologia / Ecografies
- Rehabilitació
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urgències mèd.-quirurg.
- Urologia

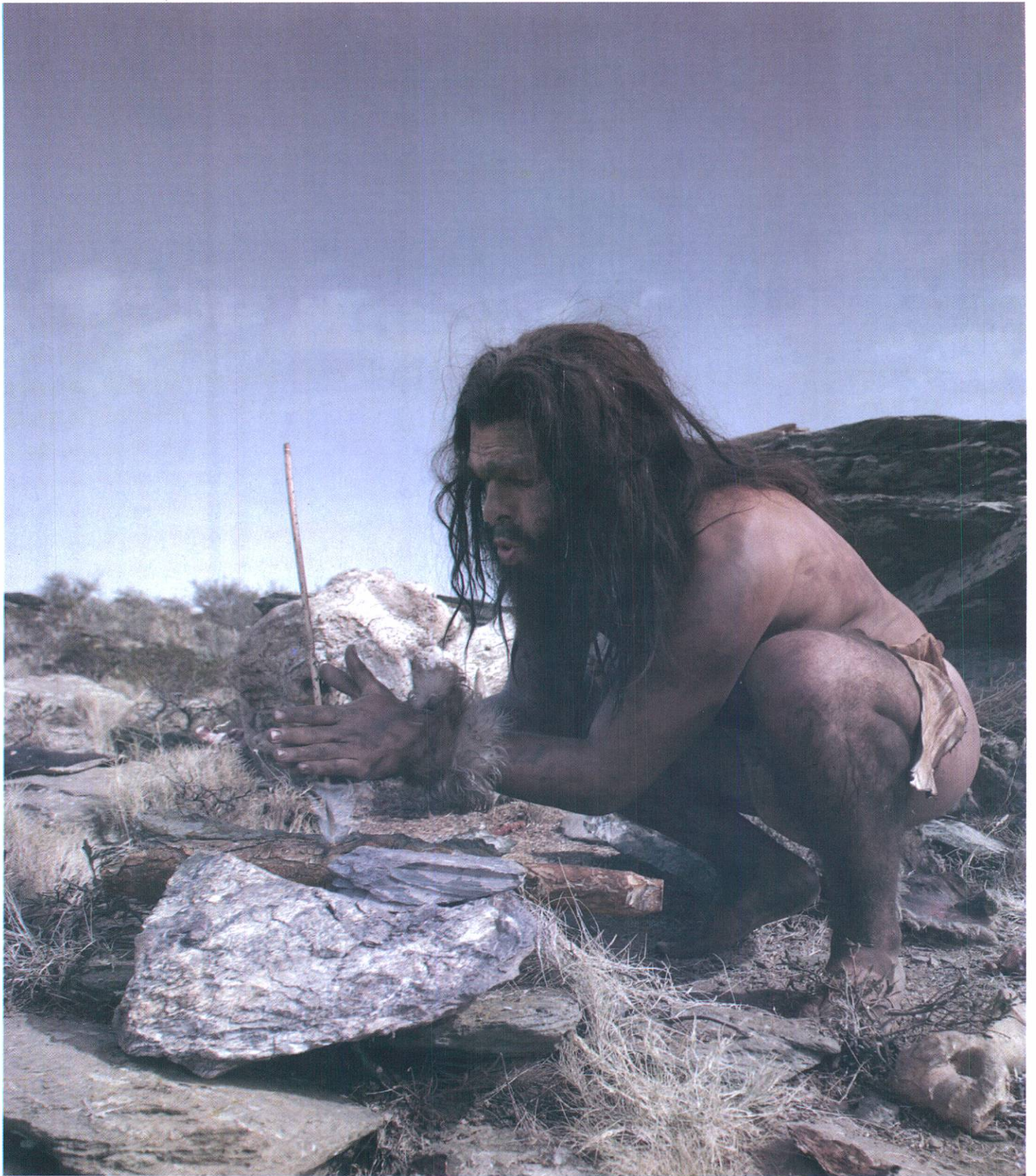
Altres serveis

- Anàlisis
- Urgències
- Infermeria / ATS
- Densitometria

Col·laborem amb:
ADELAS, AEGON SALUD, AGRUPACIÓ MUTUA, AME, ARESA, ATLANTIDA, BOREAL, CAJA SALUD, CASER SALUD, CLINICUM, L'ALIANÇA, MEDIFIATC, MUTUA GRAL. DE CATALUNYA, ONCE, PREVIASA, ROBRESA, SEGUROS LATINA, SERSANET, VITAL SEGUROS, VITALICIO SEGUROS, WINTERTHUR SALUD...

Mútuas laborals:
EGARA, FRATERNIDAD - MUPRES-PA, CYCLOPS, FREMAP, IBERMUTUAMUR, INTERCOMARCAL, UNIO MUSEBA IBSVICO, MADIN, FIMAC, MAZ, MIDAT MUTUA METALURGICA, MONTAÑESA, GREMIAT, MUPA, SABADELLENSE, UNION DE MUTUAS, UNIVERSAL, VALENCIANA, CESMA, MATT

Horari: Diari, de 8 a 21 h.
Telèfon d'urgències: 93 478 05 05

Fa 400.000 anys vam aprendre a fer foc.
Ja és hora d'aprendre a no fer-ne.

El foc que un dia ens va fer sobreviure i evolucionar pot ser avui el que destrueixi els nostres boscos. És hora de ser més prudents que mai i d'aprendre a evitar les situacions que poden provocar un incendi. **No** s'ha de fer cap mena de foc (ni per fer barbacoes, ni per cremar brossa o restes vegetals). **No** deixis escombraries al bosc. **No** llencis cigarretes enceses o llumins sense apagar. **No** llencis coets o focs d'artifici. I si veus foc o fum, truca al 112.

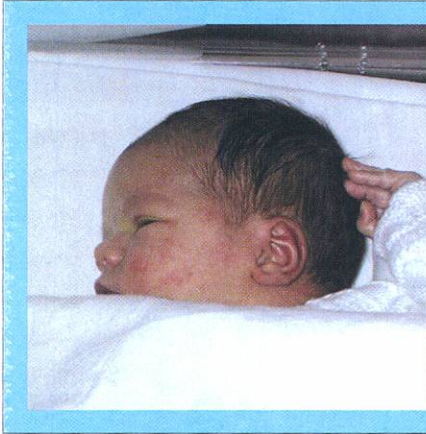
NO A LES IMPRUDÈNCIES
APRÈN A EVITAR ELS INCENDIS

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Generalitat
de Catalunya

El passat dia 6 de juny del 2006 va neixer el Marc Urrios Vidal, fill d'en Jordi Urrios i la Laia Vidal. Els avis Antonio, Montserrat, Josep i Anna Maria volen felicitar els pares i el nou nat.

Enhorabona, l'Àngel i la Llúcia s'han casat! Va ser el passat 24 de juny a Horta de Sant Joan. Tots els amics i familiars vam passar un dia fantàstic al mig de la natura
Gràcies per tot i una abraçada!

tombarella

PREMSA
REGALS
LLAMINADURES
FOTOCÒPIES LASER
B/N COLOR
SERVEI DE FAX
PAPERERIA

Telf./Fax 93 479 27 03
c/ Empuries, 12-14 Baixos (Davant l'Ambulatori Vell)
08820 El Prat de Llobregat

MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso

Av. Remolar, 137-139 · Telf. 93 379 31 61 · El Prat

CONJUNTO COMPLETO
ANTES.....999 €
AHORA
695€
Aprovecha esta gran oportunidad válida hasta el 31/07/2006

KELLY

• Látex 100 % con 5 zonas diferenciadas de densidad (núcleo ergonómico monobloc de 15 cm); grosor total de 17 cm; Duo-Komfort climatizado (acolchado algodón puro); Funda perimetral (4 lados), con cremallera de doble cuerpo, lavable hasta 60° C.

KRONOS

• Motorizado: 5 palnos de articulación con mando por cable; 28 láminas de madera (38 mm.) con refuerzo central para un reparto de peso óptimo; terminales dobles de caucho flotantes y reguladores de peso con 5 multiláminas (zona lumbar).

Viking

Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Tota la qualitat al millor preu

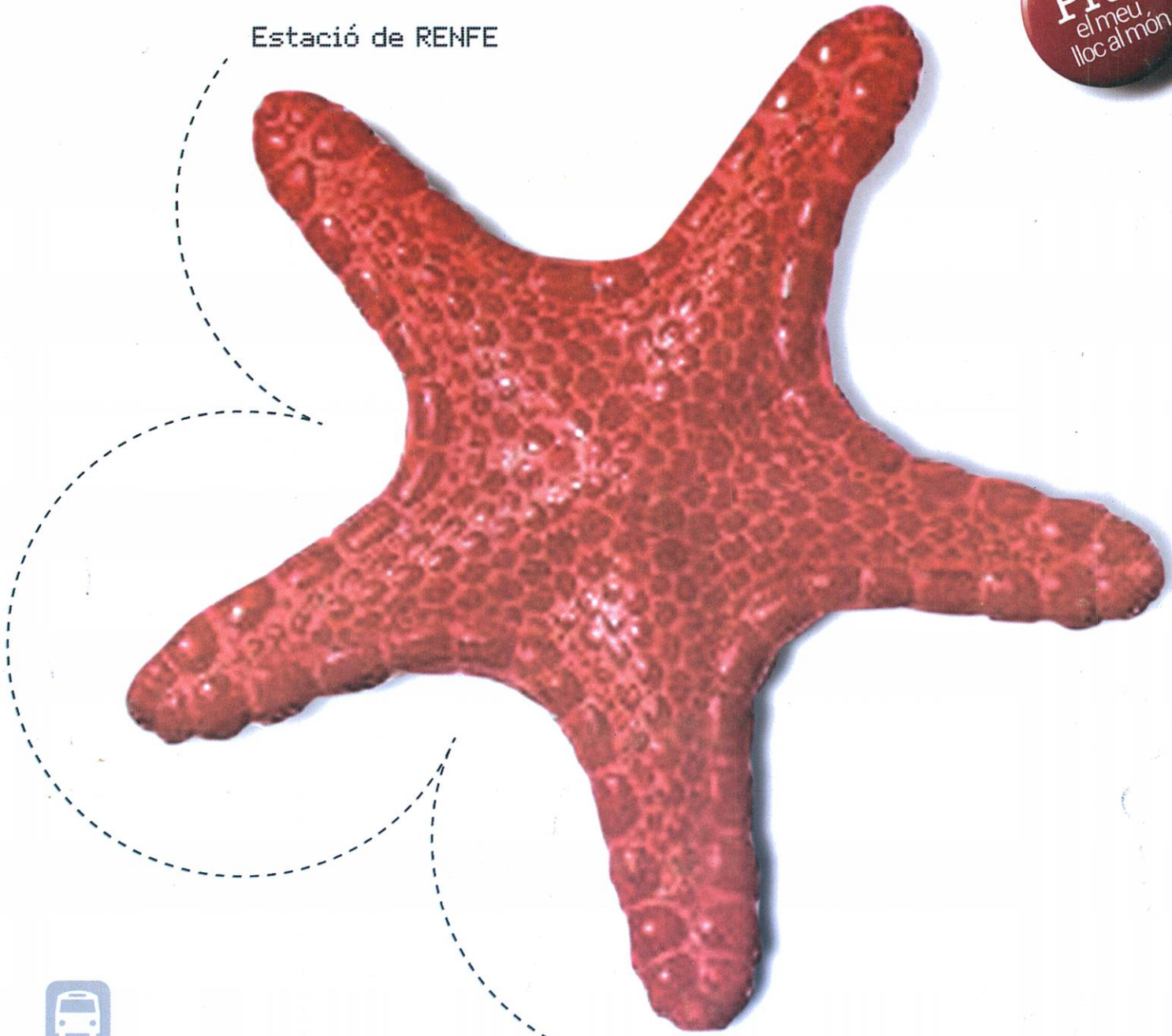
Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat

Estació de RENFE

Mirador de la platja

Vine a la platja en bus

El PR3 et porta a la platja.

Els mesos de maig, juny i setembre, dissabtes i festius. Els mesos de juliol i agost, tots els dies.

	Primera sortida Primera salida	Darrera sortida Última salida	Freqüència de pas Frecuencia de paso
DESDE L'ESTACIÓ	8:30	20:30	cada 30 minuts
DESDE LA PLATJA	9:15	21:15	cada 30 minuts

NOTA: El dies que el PR3 va a la platja, el PR2 no funcionarà, ja que el PR3 assumeix el seu horari i recorregut.

